

யോപത്രയ സാരിത്തിരം

നല്ല മനിതനാകീയ യോപ

1 ഉള്ളംഗൾ എൻ്റുമും നാട്ടിലെ യോപ എൻ്റുമും പെയറുണ്ട് മനിതൻ വാഴുന്തു വന്താൻ. യോപ നല്ലവള്ളുമും ഉന്നമെയുണ്ട് മനിതനുമാക ഇരുന്താൻ. തേവണ്ണുകു പയന്തു തീയക കാരിയാന്ത്രക്കാശം ചെമ്പ്യ മരുത്താൻ. 2 യോപവുകു ഏഴു മകൻകളുമും മുൻന്റു മകൻകളുമും ഇരുന്തനർ. 3 യോപവുകു 7,000 ആടുകളുമും, 3,000 ഓട്ടകൾകളുമും, 1,000 കാശാശങ്കളുമും, 500 പെൺ കമുഖതകളുമും ഇരുന്തന്. അവനിടമും വേലെയാട്ടകൾ പലരി ഇരുന്തന്. കീമുകൾകുപു പകുതിയിലും യോപവേ പെരിപ ചെലവിന്തനാകു ഇരുന്താൻ.

4 യോപവിനും മകൻകൾ ഒരുവരാകുകുപു പിൻ ഒരുവരാകതു തന്കൾ വീടുകൾിലും വിരുന്തു വൈത്തു, അവർക്കിൻ ചകോതരിക്കാശാ അമുപ്പതു മുകകുമു. 5 അവന്തു പിൻകൾക്കാശിനി വിരുന്തു മുട്ടിന്തപ്പിനും യോപ അതികാശവല്ലിലും എழുന്താൻ. ഓബബൊരു പിൻകൾക്കാശാക്കവുമും അവന്തു തക്കന്പവിയൈ അണിത്താൻ. അവൻ, “എൻ പിൻകൾക്കാശാക്കവുമും വിരുന്തു, വിരുന്തിന്നേപോതു തേവണ്ണുകെതിരാകതന്കൾ ഇരുതയാന്ത്രക്കിൻിലും തൂഛിപ്പപ്പിനാലും പാവമും ചെയ്തിരുക്കക്കു കുടും” എൻ റൂ എൻ ണിനാൻ. അവന്തു പിൻകൾക്കാശാവഞ്ചക്കിലിരുന്തു മന്നിപ്പുപു പെறുമപടിയാക യോപ എപ്പോതുമും ഇവബാരു ചെയ്താൻ.

6 തേവതുതാർകൾ* കർത്തരൈരശ ചന്തികുകുമും നാാൻ വന്തുതു. ചാത്താഞ്ഞുമും തേവതുതാർക്കണ്ണാടുവന്താൻ. കർത്തർ ചാത്താണിടമു, “നീ എൻ കീരുന്തു വരുക്കിരാമു?” എൻ റൂ കേട്ടാറു.

ചാത്താൻ കർത്തരൈര നോക്കി, “നാാൻ മുമിയൈച്ച കർത്തിപ്പപാരത്തു വന്തേണ്” എണ്ണരാഞ്ഞ.

അപ്പോതു കർത്തർ ചാത്താണിടമു, “നീ എൻ താശനാകീയ യോപവൈക്കു കണ്ടപാധാ? മുമിയിലും അവനിപ്പ പോൻഡ്രോാർ എവരു മില്ലബൈ. യോപ ഉത്തമമനുമും ഉന്നമെയുണ്ട് വള്ളുമാധിരുക്കിരാൻ. അവൻ തേവണ്ണുകു പയന്തു തീയവർന്നൈ വിട്ടു വിലകിയിരുക്കിരാൻ” എണ്ണരാഞ്ഞ.

7 ചാത്താൻ, “ആമു! ആനാലും യോപ തേവണ്ണുകുപു പയപ്പബുവെതാർകു തക്ക കാരണാനുകൾ ഉണ്ണാണുണ്ട്. 10 നീർ എപ്പോതുമും അവനെയും,

ദേവതുതാർകൾ “തേവകുമാരരകൾ” എൻ പൊറുണ്ടപും.

അവന്തു കുടുമ്പത്തൈയുമും, അവനുക്കിരുക്കുമും എല്ലാവർന്നരൈയുമും വേലിയൈത്തുപ പാതു കാക്കകിരീർ. അവൻ ചെമ്പകിന്റെ എല്ലാവർന്നരിലുമും അവനെ വെന്ന്റീ കാണണംസിച്ചതീർ. ആമും, നീർ അവനെ ആസീവുതിത്തിരുക്കിരീർ. നാടു മുമുവതുമും അവന്തു മന്ത്രതകളുമും വിലംകുകളുമും പെരുകി, അവൻ മികുന്ത ചെലവന്തനാകു ഇരുക്കിരാൻ. 11 ആനാലും അവനുക്കിരുപ്പപാവൈ അന്നത്തൈയുമും നീർ ഉമതു കൈയൈ നീട്ടി ആച്ചിത്തുവിപ്പാലും ഉമുകത്തിൽകു നേരാകു ഉമ്മൈ അവൻ ചപിപ്പപാൻ എൻ റൂ ഉരുതിയാികകിരേൻ” എൻ റൂ പതിവിന്തതാൻ.

12 കർത്തർ ചാത്താണിടമു, “അപ്പടിയേ ആക്ടു മും. യോപകുകുചൊന്തകമാനാം പൊറുകൾക്കിനി മേലും ഉൻ വിരുപ്പപ്പടി എതു വേண്ടു മാനാലുമും ചെയ്യ. ആനാലും അവൻ ഉടമ്പെ തുന്പുരുത്താദേ” എൻ റൂ ആരാർ.

പിന്നു ചാത്താണം കർത്തരുന്നൈയെ ചന്തിയൈ വിട്ടുചു ചെന്നതു വിപ്പാൻ.

യോപ എല്ലാവർന്നരൈയുമും ഇലക്കിരാൻ

13 ഒരുനാൾ, മുക്ത ചകോതരാണിനി വീട്ടിലെ യോപവിനും മകൻകളുമും, മകൻകളുമും ഉന്നാടു. തിരാട്ടചേരശമും അരുന്തിക്കൊണ്ടിരുന്താരകൾ. 14 അപ്പോതു ഒരുവൻ യോപവിടമും വന്നതു, “കാശാകൾ ഉമുതുകെകാണ്ടിരുന്താൻ, കമുതൈകൾ അരുകേ പുലും മേധ്യന്തുകെകാണ്ടിരുന്താൻ. 15 ആനാലും ചെപ്പേയർ എങ്കണ്ണാൽ താക്കി വിട്ടു ഉമതു മിരുകന്തകൾ കവരന്തുകെകാണ്ടപാർക്കണി. ചെപ്പേയർ* എൻ റൂ തവിരു എല്ലാവൈയാട്ടകണ്ണയുമും കൊഞ്ഞരു വിപ്പാർകൾ. ഉമ്മിടമും ചൊല്ലുമും പടിയാകത തപ്പിവരാ മുട്ടിന്തവൻ നാാൻ മട്ടുമേ!” എൻ ചെയ്തിയൈകു കൂർണാനാൻ.

16 അവൻ ഇക്കണ്ണകു കൂർഡിക്കൊണ്ടിരുക്കുമും പോതു മർഭോരുവൻ യോപവിടമും വന്നതാൻ. ഇരണ്ണപാമും ആൾ, “വാൻിലിരുന്തു മിന്നണലും മിന്നി ഉമതു ആടുകണ്ണയുമും വേലെയാട്ടകണ്ണയുമും എരിതുവിട്ടതു. നാാൻ ഒരുവൻ മട്ടുമേ തപ്പിയേൻ. ഉമക്കു അന്തച്ച ചെയ്തിയൈ കൂർഡി പടിയാകവു വന്തേണ്!” എൻ കൂർഡിനാനാൻ.

ചെപ്പീർ പാലെവനുപ്പാകുകീയൈച്ച ചാരന്ത ജ്ഞാനം കണ്ണ. അവർകൾ ജ്ഞാനകണ്ണാൽ താക്കി, അവർക്കിനി പൊറുകൾക്കാശാക്കവു ചെലവാർകൾ.

17 அந்த ஆள் இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு ரிக்கும் போதே, இன்னொருவன் வந்தான். இந்த மூன்றாவது ஆள், “கலதேயர் மூன்று குழுக்களை அனுப்பி, எங்களைத் தாக்கி, ஜட்டங்களின் கவர்ந்து சென்றுவிட்டார்கள்! அவர்கள் வேலையாட்களையும் கொன்றுவிட்டார்கள். நான் மட்டுமே தப்பி வேண் இந்தச் செய்தியை உமக்குச் சொல் லும் படியாக வந்தேன்” என்றுச் சொன்னான்.

18 முன்றாம் ஆள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே, மற்றும் ஒருவன் வந்தான். நான் காவது ஆள், “மது மகன்களும் மகள்களும் முத்த சகோதரனின் வீட்டில் உண்டு, திராட்சைசரசம் பருகிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

19 “அப்போது ஒரு பலத்தக் காற்று பாலை வனத்திலிருந்து சீகி, வீட்டை அழித்தது, உமது மகன்களின் மீதும், மகன்களின் மீதும் வரு வீழ்ந்ததால், அவர்கள் மரித்துப் போனார்கள். நான் ஒருவன் மட்டுமே தப்பித்தேன். எனவே ஒரு மிடம் இந்த செய்தியை தெரிவிக்க வந்தேன்!” என்றான்.

20 ଯୋପ ଛିତେକ କେଟ୍ଟାପୋତୁ, ଅବନ୍ତି
ତୁକ୍କତିତରେ ବେଳି ପାଦିତିମ ପୋରୁଟି
ଆଜାକେଣାକ କିମ୍ଭିତିତୁକରାଣାପାଣ, ତଲେ
ଯୈ ମଧ୍ୟିତିତୁଵିଟାଣ. ପିନ୍ଧି ଯୋପ ତରର
ଯିଲ ବିମୁନ୍ତ, ତେବେଣ ଆଗାତିତାଣ.

21. “நான் இந்த உலகத்தில் பிறந்தபோது நிர்வாணமாக இருந்தேன், என்னிடம் எதுவும் இருக்கவில்லை. நான் மரித்து இந்த உலகை விட்டு நீங்கிச் செலவும்போது, நான் நிர்வாணமாக எதுவியின்றி செலவு வேண். கர்த்தர் கொடுத்தார், கர்த்தர் எடுத்துக்கொண்டார். கர்த்தருடைய நாமத்தைக் துழியுங்கள்!” என்றான்.

²² இவையெல்லாம் நிகழ்ந்தாலும், யோடு பாவும் செய்யவில்லை. தேவன் தவறு செய்திருந்தார் என்று யோடு குறை சொல்ல வழில்லை.

சாத்தான் யோபுவுக்கு மீண்டும்
தொல்லைத் தருகிறான்

2 மற்றொருநாள், தேவுதார்கள் கர்த்தரைச் சந்திக்க வந்தார்கள். சாத்தானும் கர்த்தரைச் சந்தி ப்பதற்காக வந்தான். **கர்த்தர் சாத்தானிடம்,** “நீ எங்கிருந்து வருகின்றாய்?” என்று கேட்டார்.

சாத்தான் கர்த்தருக்கு, “நான் மூமியெங்கும் சுற்றித் திரிந்துகொண்டிருந்தேன்” என்று பதில் கூறினான்.

“உத்திரம் அப்போது கர்த்தர் சாத்தானை நோக்கி, “என் தாசனாசிய யேபாபுவைக் கண்டாயா? மூலியில் அவனைப் போன்றோர் எவரு மில்லை. அவன் உண்மையுள்ளவனுமாயிருக் கிறான். அவன் தேவனுக்கு பயந்து தீய வற்றைவிட்டு விலகுகிறான். எக்காரணமு மின்றி அவனுக்குள்ளவை அனைத்தையும் அழிக்கும் படி நீ கேட்டும் கூட, அவன்

இன்னும் உண்மையுள்ளவனாக இருக்கிறான்” என்றார்.

⁴ சாத்தான், “தோலுக்குத் தோல்! * என்று பதில் சொன்னான். ஒருவன் தான் உயிரை காப் பதற்காக தண்டிமுள்ள எல்வறவற் றையும் கூடிடுப்பான். ⁵ அவனுது உடம்பை புத்து நன்புறுத்தும் படி நீர் உமது கையை நிட்டுவீரானால், அப்போது உமது முகத் திற்கு நேராக அவன் உம்மைச் சபிப் பான்! ** என்றான்.

“அப்போது கர்த்தர் சாத்தானைப் பார்த்து,
“அது சரி, யோடு உன் ஆற்றலுக்குக்
கீழ்ப்பட்டிருக்கிறான். ஆனால் அவனைக்
கொல்லவதற்கு மட்டும் உனக்கு அனுமதி
யில்லை” என்றார்.

7 பின்பு சாத்தான் கர்த்தரிடமிருந்து சென்று, யோபுவக்கு வேதனைமிக்க புண களைக் கொடுத்தான். அவனது பாதங்களின் அடிப்பகுதியிலிருந்து தலையின் உச்சி வரைக்கும் வேதனை தரும் அப்புணகள் யோபுவின் உடலைங்கும் காணப்பட்டன. 8 எனவே யோப குப்பைத் துவியவின்

எனவே யோடு பிரபாகர் குவைவனால் அருகே உட்கார்ந்தான். அவனது புணர்களைச் சுரண்டு வெற்று உடைந்த மன்னா பாண்டத்தின் ஒரு துண்டைப் பயன் படுத்தினான். யோடுவிள்ளமைனவி அவனை நேருக்கி, “நீ இன்னும் தேவனுக்கு உணர்மை யுள்ளவனாய் இருக்கிறாயா? நீ தேவனைச் சப்தத வண்ணம் மரித்துவிடு?” என்று கேட்டார்.

10 பிரகு யோடு தனது மனைவியிடம், “நீ மூடத்தனமானவளைப் போலப் பேசு சிறாபு! தேவன் நல்லவற்றைக் கொடுக்கும் போது, நாம் அவற்றை ஏற்கிறோம். எனவே நாம் தொல்லைகளையும் ஏற்காவண்டும், முறையிடக்கூடாது” என்று பதில் தந்தான். எல்லாத் தொல்லைகளின் போதும் யோடு பாவும் செய்யவில்லை. அவன் தேவனுக்கு எதிராக எதுவும் பேசவில்லை.

யோபுவின் முன்று நண்பர்கள்
அவனைக் காண வருகிறார்கள்

11 தேமானிலிருந்து எவ்படபாகம், குசியி விருந்து பில்தாதும், நாகமாவிலிருந்து சோப் பாரும் யோபுவின் முன்று நண் பர்கள். யோபுவுக்கு நேரிட்ட எல்லா தீயகாரியங்களைப் பற்றி கேள்விப்பட்டார்கள். அம்முவரும் தங்கள் வீடுகளிலிருந்து புறம்பட்டு ஓரிடத்தில் சுந்தித்தார்கள். அவர்கள் அவனை டம் போய், தாங்கள் அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கவும் ஆறுதல் கூறவும் முடிவெடுக்க தொகூரூ (தீமானித்தார்கள்).¹² ஆனால் அம்-

தோலுக்குத் தோல் இதற்கு ஒருவன் வலியைத் தவிர்க்க எதை வேண்டுமானாலும் செய்வான் என்ப் பொறுள்படும்.

சபிப்பான் பிறருக்குத் தீமை நேரிடும் படி
கேட்பது.

முவரும் யோபுவைத் தூர்த்தில் கண்ட போது, (அவன் யோபுவா என ஜெயர்மார் கள்) யோபு மிகவும் வித்தியாசமாகக் கானாப்பட்டதால், அ நன் யோபு என நம்பவது சிரமமாக இருந்தது! அ வர்கள் சுத்தமிட்டு அழுதார்கள். அவர்கள் தங்கள் ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொண்டார்கள், துக்களைக் காற்றியும் தலையிலும் வீசியெறிந்து, தங்கள் துக்கத்தையும் மனக்கலக்கத்தையும் வெளி ப்படுத்தி நார்கள்.¹³ பின்பு அந்த மூன்று நன்னர்களும் யோபுவோடு தைரயில் ஏழு பகல்களும் ஏழு மர்ந்திருந்தார்கள். யோபு மிகவும் துண்புற்றக்கொண்டிருந்தால், ஒருவரும் யோபுவோடு எதையும் இருக்கவில்லை.

3 யோடு தான் பிறந்தநாளைச் சபிக்கிறான்
3 பின்பு யோடு தன் வாயைத்திறந்து தான்
3 பிறந்தநாளைச் சபித்தான்.

23 அவன், “நான் பிறந்தநாள் என்னென்றும் இராதபடி அழிக்கப்பட்டட்டும் என நான் விரும்புகிறேன். ‘அது ஒரு ஆண்’ என அவர்கள் கறிய இரவு, என்றும் இருந்துக்கூடியதை நான் விரும்புகிறேன்!

அந்நாளை இருண்டு போக விரும்பு கிறேன். அந்நாளைத் தூவன் மறக்க வேண்டுமென விரும்புகிறேன். அந்நாளில் ஒரு பிரகாசித்திருக்கக் கூடாதென விரும்புகிறேன்.

ஏன்று? மற்றனம் எவ்வளவு இருட்டோ அது போல், அந்நாள் அவ்வளவு இருளா யிருக்க வேண்டுமென நான் விரும்புகிறேன். இருண்ட மேகங்கள் அந்நாளை மறைக்கட்டு மெனவும், நான் பிறந்தாளிலிருந்த இருண்ட மேகங்கள் ஒனியை அச்சுறுத்தும் எனவும் நான் விரும்புகிறேன்.

“இருன்னான் பிறந்த அந்த இரவை ஆக்கிரமிக்கட்டும். நாள்காட்டுப்பிலிருந்து அந்த இரவு நீக்கப்பட்டும். எந்த மாதத் திங்கும் அந்த இரவைசுக் கேர்க்குவேண்டாம்.

⁷ அந்த இரவு எதையும் விளைவிக்கா திருக்கட்டும். அவ்விரவில் மகிழ்ச்சியான எந்த ஒலியறி கேளார்ப்பந்தகு: (மீ).

8 லை மந்திரவுதீகள் வியாதானை* எழுப்ப விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் சாபங்கள் இட்டிடும் நான் பிறந்தநாளை அவர்கள் சபித்துடும்.

⁹ அந்நாளின் விடிவெள்ளி இருளாக்ட்டும். அந்த இரவு விடியலின் ஒளிக்காகக் காத் திருக்கட்டும், ஆணால் அந்த ஒளி ஒருபோதும் வராதிருக்கட்டும் குரியனின் முதல் கதிர் சல்ல அது பார்த்தாகிருக்கட்டும்.

10 ஏனெனில், அந்த இரவு நான் பிறப்பதைத் தடைசெய்யவில்லை. இத் தொல்லைகளை நான் காணாதிருக்கும்படி, அந்த இரவு என்னைத் தடை செய்ய வில்லை.

11 நான் பிறந்தபோதே ஏன் மரிசுகவில்லை?
நான் ஏன் பிறப்பில் மடியவில்லை?

12) ஏன் என் தாய் என்னை அவளது முழுங்காலில் தாங்கிக்கொண்டாள்? ஏன் என் தாயின் மார்புகள் எனக்குப் பாலுட யின்?

13-14 நான் பிறந்தபோதே மரித்திருந்தால்,
இப்போது சமாதானத்தோடு இருந்திருப்பேன்.
முந்காலத்தில் பூமியில் வாழ்ந்த அரசர்
கணோடும் ஞானிக்கணோடும் நான் உறக்கமாகி
ஒவ்வுக்கொண்டிருக்க விரும்புகிறேன். இப்
போது அழிக்கப்பட்டுக் காணாமற்போன
இடங்களைத் தங்களுக்காக அவர்கள் கட்டிக்
கொண்டிருந்தார்கள்.

15 அவர்கள் தங்கள் வீடுகளைப் *
 பொன்னாலும் வெளியாலும் நிரப்பினர்,
 அவர்களோடு கூட புதைக்கப்பட்டிருக்க
 வேண்டுமென நான் விரும்பகிறேன்.

16 பிறப்பில் மரித்துப் புதைக்கப்பட்ட குழந்தையாய் நான் ஏன் இருக்கவில்லை? பகலின் ஒளியைக் கண்டிராத குழந்தையைப் போன்று இருந்திருக்க மாட்டுனா என விரும்புகிறேன்.

“கல்லறையில் இருக்கும்போது தீயோர், தொல்லை தருவதை நிறுத்துகிறார்கள். சோர்வுற்ற ஜனங்கள் கல்லறையில் வருவதைகிறார்கள்.

18 சிறைக் கைத்திகளும் கூட கல்லறையில் சுகம் காண்கிறார்கள். அவர்களைக் காப் போர் அவர்களை நோக்கிக் கூக்குரல் இல்லாத ஒவ்வொரு தீடு மில்லை.

இடுபுதல் தா வான்ஸ் கெட்டப்பல்லை.
19 முக்கியமானவர்களும் முக்கியமற்ற
வர்களும் எனப் பலவகை ஜனங்கள்
கல்லறையில் இருக்கிறார்கள். அடிமையுங்
கூட எஜான்னிடமிருந்து விடுதலைப்
பொறியுகிறார்கள்.

பெற்றாருக்கிறான்.
20. “துண்புறும் ஒருவன் ஏன் தொடர்ந்து
வாழவேண்டும்? கசந்த ஆன்மாவுடைய ஒரு
வனுக்கு ஏன் உயிர் தரவேண்டும்?

21 அம்மனிதன் மரிக்க விரும்புகிறான், ஆனால் மரணம் வருவதில்லை. துக்கமுள்ள அம்மனிதன் மறைந்த பொக்கில்தூதைப் பார்க்கிலும் மரணத்தைக் கேட்டுகிறான்.

²² அந்த ஜனங்கள் தங்கள் கல்லறைகளைக் காண்பதில் மகிழ்ச்சி யாய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் புதை குழியைக் (கல்லறையை) கண்டு களிப்படைகிறார்கள்.

23 ஆனால் தேவன் எதிர்காலத்தை இரகசியமாக வைத்திருக்கிறார். அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகச் சுற்றிலும் ஓரு சவரை எழுப்பிற்கிறார்.

24 ചാപ്പിടുമെന്നുത്തിൽ നാൻ തുന്പത്താല് പെറ്റുമുക്ക് വിടുകിരേൻ. മകിച്ചുക്കിയിനാല് അല്ല. എൻ മുന്നൈയും കുട്ടികൾ തണ്ണേരാപ്പോലെ വെണിപ്പട്ടിക്കിന്നുണ്ട്.

25 തോ പയംകരമെന്കുടു നികുലാമും എൻ അന്തിമിയിരുന്നുതേൻ. അതുവേ എനകുടു നികുലനുതുണ്ടാതു! നാൻ മികവുമും അന്തിമിയതുണ്ടുകു നേരിട്ടതു!

26 നാൻ അമൈതിയുമും മുടിയവില്ലെല്ല. എൻ നാലു ഇണാപ്പാറ മുടിയവില്ലെല്ല. നാൻ ഓപ്പെടുക്കു ഇയലവില്ലെല്ല. നാൻ മികവുമും കലംകിപ്പോയിരുക്കിയേൻ!“ എന്ന്റാൻ.

എവിപ്പാശം പേശക്കിനാൻ

4 ¹⁻² തേമാനിലുണ്ടാണ് എവിപ്പാശം, “യാരാ വതു ഉമ്മുടണു പേച മുധ്യന്റാലും ഉണ്ണൈക്കു കലഞ്ഞുമുള്ള ചെയ്യുമാ? ഔജ്ഞാലുമും പേചാമലും അടക്കിക്കൊണ്ടാണ് ധാരാലും കുടുമ്പം?

3 ഡോപ്പുവേ, നീ പലവർക്കുകു കർപ്പിക്കായാം. നീ പെലവിനാമാനാ കരംകളുകു പെലവൈന്തു തന്ത്രായാം.

4 ഫ്ലൈപ്പവർക്കളുകു ഉണ്ടെങ്കാൾക്കു ഉതവിനാ. താകാക നീരകു മുടിയാതവർകളുകു നീ പെലവൈനാക്കിയാം.

5 ആനാം, ഇപ്പോതു ഉണകുതു തോലൈവെകൾ നേരിക്കിന്നുണ്ടാണ്, നീ തുണി വിപ്പുക്കിന്നായാം. തോലൈവെകൾ ഉണ്ണൈന്തു താകുകുകിന്നുണ്ടാണ്, നീ കലംകിപ്പോകിന്നായാം!

6 നീ തേവനെ കണമ്പണ്ണുക്കിന്നായാം അവരെ നമ്പുക്കിന്നായാം. നീ നല്ലവെന്ന്. എന്നേവേ, അതുവേ ഉണ്ടുമെങ്കെന്നുമായി പേണാമുല്ലവാ?

7 ഡോപ്പുവേ, ഇതേക്കു സിന്തിക്കുതുപ്പാര്: കാംക്കമർഖവാൻ ഉന്നുമും അപിക്കപ്പട്ടിലെല്ല. നല്ലോര് എന്നുമും അപിക്കപ്പട്ടിലെല്ല.

8 നാൻ തീമൈയെ വിണാവിപ്പോരയുമും കൊടുമൈയെ വിതെപ്പബവരയുമും കണ്ണടിരുക്കുന്നുണ്ട്. അവർക്ക് എന്തെ വിതെത്താരക്കോ അതുയേ അനുവബ്രൈ ചെയ്യുവൈതെക്കു കണ്ണടിരുക്കിന്നുണ്ട്!

9 തേവഞ്ഞുതെയും സവാസമും അന്തു ജീവനുകൾക്കു കൊടുവിന്നു. തേവഞ്ഞുതെയും നാഴിയിനുകൾക്കു അവരുടെ അപിക്കിന്നിരുത്തു.

10 ¹⁻² തീയോർ കർജ്ജിതുകു സിന്കുങ്കണാപ്പോലും മുള്ളുകു കിന്നാരകൾ. തീയോർ അമൈതിയായിരുക്കുന്നുമുള്ള തേവനു ചെയ്ക്കിന്നാര്, തേവനു അവർക്കണിനു പന്തുക്കു നോരുക്കിന്നാര്.

11 ആം, അതീയോർ, കൊല്ലവുകു മിറുകനുകൾക്കു കാണാതു സിന്കുങ്കണാപ്പോലും കുറക്കിന്നാരകൾ. അവരുടെ അമൈതിയായിരുക്കുന്നുമുള്ള തേവനു ചെയ്ക്കിന്നാര്, തേവനു അവർക്കണിനു പന്തുക്കു നോരുക്കിന്നാര്.

12 ³⁻⁴ ഇരക്കിയമാക എനകുടു ഒരു ചെയ്തി തരപ്പട്ടതു. എൻ കാതുകൾ അതുനെ മെല്ലില്ല കുറവിലും കേട്ടണ.

13 ഇരവിനു കെട്ട കണവായ, അതു എൻ താക്കക്കുതെക്കു കെടുത്തതു.

14 നാൻ പയന്തു നുഉന്കിനേൻ. എൻ എലുമ്പുകൾ എല്ലാമും നുഉന്കിനേൻ.

15 ഒരു ആവി എൻ മുക്കതെക്കു കുടന്തതു. എൻ ഉടലിനു മധ്യരക്ക് കുക്കിട്ടു നിന്നുണ്ടാണ്.

16 ആവി അചൈയാതു നിന്നുണ്ടു, എൻനാലും അതു എൻനൈവെന്നു പാര്ക്കു മുടിയവില്ലെല്ല. എൻ കണ്ണകൾ മുൻഞേ ഒരു ഉറവം നിന്നുണ്ടു, അപ്പോതു അമൈതിയായിരുന്നതു. അപ്പോതു മിക അമൈതിയാണ ഒരു കുരലൈക്കു കേടുന്നു.

17 ¹⁸ മനിതൻ തേവനൈവിട നീതിമാനാക ഇരുക്കു മുടിയുമാ? തണ്ണൈ ഉണ്ടാക്കിനു വരൈകു കാട്ടിലുമും മനിതൻ തൂമ്പമൈയാക ഇരുക്കു മുടിയുമാ?

18 പാറുമും, തേവൻ അവരുതു പരലോക്കംതിനു പണിയാട്ടക്കണിതമുക്കു നമ്പിക്കൈ വൈപ്പബ്തിലെ. തേവനുതു തന്തു തേവതുതാരകൾക്കിനുമും കുർഖങ്ങൾക്കു കാണ്ണക്കിന്നാര്.

19 എന്നേവേ നിംച്ചയമാക ജീണങ്കൾ മികവുമും മോസമാണവർക്കൾ! അവർക്ക് കാരിമണ്ണ വീടുകൾക്കില്* വച്ചിക്കിന്നാരകൾ. ഇക്കണിമണ്ണ വീടുകൾഒന്ന് അംഗിവാരംന്കൾ പുമ്പി പേധാകുമും. പൊട്ടുപ്പുള്ളിക്കൈയും കാട്ടിലുമും എനിതാക അവർക്ക് നുക്കിക്കു കൊല്ലാലുപ്പെടുക്കിന്നാരകൾ.

20 ജീണങ്കൾ കുറിയ ഉതയന്തു തൊടഞ്ചി കുറിയിന്മണി മഹരവൈരുവും മട്ടുമും മരിക്കിന്നാരകൾ, പാറുമും അതൈകു കവനിപ്പതുവക്കു ഇല്ലവൈ. അവർക്ക് മരിക്കു എൻ്റെന്നുമും ഇല്ലാതപാടി മഹരന്തുപും പോകിന്നാരകൾ.

21 ²² അവർക്ക് കൂടാരംന്കിലിന് കയിരുകൾ ഇമുകകപ്പട്ടണ. അന്തു ജീണങ്കൾ നുാൻ മിന്റി മഴിക്കിന്നാരകൾ.

23 ²⁴ **“** ഡോപ്പുവേ, വിറുമ്പിനാലു കുപ്പിട്ടു, ആനാലു ധാരമാപ്പട്ടാർകൾ!

25 ²⁶ ആനാലു പാറുമും പതിലും തരമാപ്പട്ടാർകൾ! നീ എന്തു തേവതുതിമാപ്പി തിരുമ്പി പാര് പാര്?

27 ഒരു മുടണിനു കോപമും അവൻകൈ കൊല്ലിലുമും, ഒരു മുടണിനു വലിയ ഉണ്ണരകൾ അവനൈക്കു കൊല്ലിലുമും.

28 ²⁹ താൻ പാതുകാപ്പാണവെൻ. എൻ എൻ്റിനു ഒരു മുടണൈക്കു കണ്ണടേൻ. ആനാലു തിമരെൻ അവൻ മാണ്ണപാൻ.*

30 ³¹ പാറുമും അവൻതു ജീണങ്കളുകു ഉതവാ മുടിയവില്ലെല്ല. നിന്നായി ചൈപ്പ ചൈപ്പ അവരുമും പാരുമും വില്ലെല്ലെല്ല. പാരുമും പാരുമും പാരുമും പാരുമും പാരുമും.

32 ³³ അവൻകൈ പാരുമും പാരുമും പാരുമും പാരുമും പാരുമും പാരുമും.

34 ³⁵ അവൻ അവൻതു ജീണങ്കളുകു ഉതവാ മുടിയവില്ലെല്ല. നിന്നായി ചൈപ്പ ചൈപ്പ അവരുമും പാരുമും വില്ലെല്ലെല്ല. പാരുമും പാരുമും പാരുമും പാരുമും പാരുമും.

36 ³⁷ അവൻകൈ പാരുമും പാരുമും പാരുമും പാരുമും പാരുമും പാരുമും.

38 ³⁹ അവൻകൈ പാരുമും പാരുമും പാരുമും പാരുമും പാരുമും പാരുമും.

40 ⁴¹ തുാചിക്കിലിന്നിരുന്തു തീയക് കാലംവക്കണ്ണൈയെല്ലെല്ല. പരാരാസയും കോറാരും എടുത്തുകൊണ്ടാണ്.

42 ⁴³ തുാചിക്കിലിന്നിരുന്തു തീയക് കാലംവക്കണ്ണൈയെല്ലെല്ല. പ്രധിയിലിന്നിരുന്തു തൊല്ലവൈ മുണ്ണൈപ്പാശം.

44 ⁴⁵ കാരിമണ്ണ വിടു ഇതാർകു മനിത ചീരീമും എൻപി പാരുമും.

46 ⁴⁷ ആജാം ... മാണ്ണപാൻ “ആനാലു തിമരെൻ അവൻ വീം ചൈപ്പകപ്പട്ടതു.”

⁷ആണാല് മനിതനോ നെറുപ്പിവിരുന്തു പൊறികൾ മേലേ എമുമ്പവുതു എൽക്കൻ നിച്ചയമോ അവവാരേ, തൊല്ലൈയഞ്ചു പവിക്കപ്പ പിന്നതിരുക്കിരാൻ.

⁸ആണാല് യോദ്ധവേ, നാൻ ഉൺ്ഩെന്പോലു ഇരുന്തിരുന്താലു, തേവൻിടമ് തിരുമ്പി എൻ കഷ്ടംക്കണാംകുറിപ്പബേൻ.

⁹തേവൻ ചെമ്പകിര അമ്പുതമാന കാരിയം കണാം ജീനങ്കൾ പുരിന്തുകൊள്ള മുട്ടയാതു. തേവൻ ചെമ്പകിര അതിചയംകളുകു മുടിവേ യില്ലെം.

¹⁰തേവൻ മൂകിക്കു മമ്മൈയെ അജുപ്പ കിരാർ. അവർ വയലകളുകു തന്നണ്ണേര അജുപ്പചിരാർ.

പാരിമിയാമാണവനെന്തു തേവൻ ഉയർത്തു കിരാർ, അവർ തുയരുമുണ്ണാവനെ മകിമുക്കി യാക്കുകിരാർ.

¹²പുത്തിചാലിത്തനമുണ്ണാൾ, തീയോറിൻ തിട്ടംകണാം, അവർകൾ വെർന്റിയിടൈയെ മുട്ടയാതപട്ട തേവൻ തടുക്കിരാർ.

¹³നുറഞ്ഞമുണ്ണാരൈയുമാ വര്ക്കൾക്കു കണ്ണണി കണി ലേയേ വിരുമ്പഴി ചെയ്തു പുത്തിചാലിത്ത തനമാന അതിട്ടംകൾ വെർന്റിയിടൈയെ മുട്ടയാതപട്ട തേവൻ ചെമ്പകിരാർ.

¹⁴അത്തക്കയ തിരുമാരുകിരാർകൾ. ഇരുനില്തനാം പാതയെക്കുണ്ടാണെന്നു പോാലു, അവർകൾ നന്നാപകിലിവുമാ കാണാപ്പെടുകിരാർകൾ.

¹⁵തേവൻ ഏമുകണാംക കാപ്പാർത്തുകിരാർ. തിരുമാരുകിരാൻ കൈകുകു അവർ ഏഴു കണാം കാപ്പാർത്തുകിരാർ.

¹⁶എന്നേവേ ഏമുകൾനു നമ്പിക്കൈകയോട്ടിരുക്കിരാൻ. നിയാധമരു തീയ ജീനങ്കണാം തേവൻ അമുകിക്കിരാർ.

¹⁷“തേവൻ തിരുത്തുമു മനിതനു പാകകിയ വാൻ. ചർവ വല്ലക്കമയുണ്ണാ തേവൻ ഉം കണാം തന്നിട്ടുകുമ്പോതു മുന്നൈയിടാതേ.

¹⁸തേവൻ താൻ എറ്റപെടുത്തുമു കായനങ്കണാംക കട്ടുകിരാർ. അവർ ചിലവുകുകു കായ മുണ്ടാക്കലാമു, ആണാല് അവർ കൈക്കേണ അവർന്നൈകു കുന്നമാക്കുമു.

¹⁹ആരുവും തൊല്ലൈകൾക്കിലിവരുന്തുമാ അവരുണ്ണെനകു കാപ്പാർത്തുവാരു. ആം, എമു തൊല്ലൈകൾക്കിലിവുമു നീർ പുണ്ണപടമാട്ടാർ.

²⁰പഞ്ചക്കാലാതിലിവുമു തേവൻ ഉം കണാം മരണാത്തകിലിവരുന്തു കാപ്പാർത്തുവാരു. പോർക്ക കാലാതിലിവുമു തേവൻ ഉം കണാം മരണാത്ത തിവിരുന്തു പാതുകാപ്പാരു!

²¹തന്കൾ കൂറിയ നാവകാളാലു ജീനങ്കൾ ഉം കണാംക കുറിതുകു തീയവർന്നൈകു കൂർലാമു. ആണാലു തേവൻ ഉം കണാംപ പാതുകാപ്പാരു. തീയനു നികുമ്പുമോതു നീ അനുസ്ഥ തേവൈ യില്ലെം!

²²അമൃതവക്ക കണ്ണാടുമു പഞ്ചത്തൈപ പാര്ത്തുമു നീ നകെപ്പായു. കാട്ടു മിറുകകു കണാംക കണ്ണാടുമു നീ അനുസമാട്ടായു.

²³ഉം നുന്നുനൈയെ ഉടൻപാടിക്കൈയിൻപാടി വയലിനു പാരൈക്കളുമു കൂടു അന്തു ഉടൻ

പദ്ധതിക്കൈയിലു പാംകുകൊൾനുമു. കാട്ടു മിറുകനുകളുമു കൂടു ഉം നോടു സമാതാനമു ചെയ്തുകൊൾനുമു.

²⁴ഉം നുതു കൂടാരമു പാതുകാപ്പാക ഇരുപ്പതാലു നീർ സമാതാനത്തോടു (അമൈതിയാക) വാമ്പവായു. ഉം നുതു ചൊത്തുകക്കണാം എൻണിപ പാര്ത്തു ഒന്നരുമു കാണാമലു പോകാതിരുപ്പതൈകു കാണ്ണപായു.

²⁵ഉം നുകുപ പലുകുമ്പന്തൈകൾ പിറ്റപ്പാരകൾ. അവർകൾ മൂമിയിൻ പുംകണാംപ പോൻരു പബ്രാവാർകൾ

²⁶അരുവട്ടൈക്കാലമു വരരകുകു വാഗ്രാമു കോതുമൈയെപ പോാലു നീർ ഇരുപ്പീർ. ആം, നീർ മുതിര വയതു വരരകുകു വാമ്പവീർ.

²⁷“യോദ്ധവേ, നാംകൾ ഇവർന്നൈകു കർന്നു, ഉംക്കമയെന്നു അന്നിന്തിരുക്കിരോം. എനാവേ, യോദ്ധവേ, നാംകൾ ചൊല്ലവൈതൈകു കേട്ടു, നീയാകവേ അതൈകു കർന്നുകൊൾ” എൻരു കുർണ്ണാൻ.

യോദ്ധ എലിപ്പാക്കുപ പളിലു കൂർക്കിരാൻ

¹⁻²അപ്പോതു യോദ്ധ, “എൻ തുന്പന്കണാം കു നിന്റുതുപ പാര്കകക കുടുമാനാലു, എൻ തൊല്ലൈകൾ തരാസിലു വൈക്കപ്പെകു കുടുമാനാലു, നീ എൻ തുയരത്തൈപ പുരിന്തു കൊൾവായു.

³കുട്ടകരു മനാലൈകു കാട്ടിലുമു എൻ തുയർ പാരമാനുതു. അതനാല്താൻ എൻ വാരത്തൈകൾ മുട്ടതനമാനാനു വധാകതോന്നുകുംനു.

⁴സർവ വല്ലക്കമയുണ്ണാ തേവഞ്ഞുനൈയെ അമ്പകൾ എൻജുംഡോ ഇരുക്കിന്റുനു. അന്താ അമ്പകൾ എൻജുംഡോ വിഭൂതിയൈ എൻ ആവി പരുകു കിന്നുതു! തേവഞ്ഞുനൈയെ കൊടിയു ആയുതംകൾ എൻകുക്കെതിരാക അനിവകുതു നിന്നുകുംനു.

⁵എന്തെ തീയമയുമു നികുളാതോപാതു നീ കുന്നിയവർന്നൈകു ചൊല്ലവു കലുപമു (എനിതു). കാട്ടുകു കുമുതയുമു തിന്പതാർത്തുപ പുലു അകപ്പെടുപോതു മുന്നൈയിടാതു. പക്ഷവുകുമു തൻ ഉണാവു കിന്തെകുമ്പോതു മുന്നൈ പിടാതു.

⁶ഉപ പർത്തു ഉണാവു സവൈക്കാതു. മുന്നുടയിൻ വെണ്ണ പകുതികുകു സവൈ യില്ലൈ.

⁷നാൻ അതൈകു തൊട മരുക്കി റേൻ: അത്തക്കയ ഉണാവു എൻകുകു ചിലിപ്പെപതു തരുക്കിന്തു! ഉം നുതു വാരത്തൈകളുമു ഇപ്പോതു എൻകു അവബാരേ ഉംഞാൻ.

⁸“നാൻ കേട്ടപവൈ എൻകുകു കിന്തെകു വേണ്ണുമെന വിറുമ്പുകി റേൻ. നാൻ വിറുമ്പ പിയവർന്നൈ തേവൻ എൻകുതു തരുവാരു എൻ വിറുമ്പുകി റേൻ.

⁹തേവൻ എൻകു നുക്ക നുക്ക നുക്ക നുക്ക പോട വേണ്ണുമു എൻ വിറുമ്പുകി റേൻ. അവരുടൈയെ കരക്കിനു മുലമാക എൻകു അമുത്തിലാമു.

¹⁰അവർ എൻകു കൊന്നുവിട്ടാലു നാൻ ഒരു കാരിയതൈകു കുരിതു ആരുതലൈ വേണ്. നാൻ ഒരു കാരിയതൈകു കുരിതു

மகிழ்ச்சியடைவேன். இத்தனை வேதனை களை அனுபவித்துங்கூடிபரிசுத்தமானவரின் வார்த்தைகளை கீழ்ப்படிய நான் மறுக்க வில்லை.

11 “என் வலிமை குறைந்துப் போயிற்று, எனவே தொடர்ந்து வாழ்வதில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. எனக்கு என்ன நேரு மென அறியேன், எனவே, நான் பொறுமை யுடன் இருப்பதற்கு காரணமில்லை.

12 நான் பாறையைப் போன்று பலம் பொருந்தியவனா. என் உடம்பு வெண் கவுத்தால் ஆனதா?

13 எனக்கு நானே உதவும் ஆற்றல் எனக்கில்லை. ஏனெனில், வெற்றியோ என்னிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

14 “இருங்குக்குது தொல்லைகள் நேர்க்கூட யில், அவன்து நண்பர்கள் அவனிடம் இருக்கமாயிருக்கட்டும். ஒருவன் அவன்து நண்பனிடம், அவன் சர்வ வல்லைமயுள்ள தேவனிடமிருந்து விலகிச் சென்றால் கூட, நம்பிக்கைக்குரியவனாக நடந்துக் கொள்ளட்டும்.

15 ஆனால் என் சகோதரராசிய நீங்களோ நம்பிக்கைக்குரியவர்களாக இல்லை. நான் உங்களைச் சார்ந்திருக்க முடியாது. சிலகாலம் பாய்ந்தும், மற்றும் சிலகாலம் பாயாமலும் இருக்கின்ற நீரோடைகளைப் போல நீங்கள் காணப்படுகிறீர்கள்.

16 பனிக் கட்டியாலும் உருகும் பனியாலும் நிரம் பியிருக்கின்ற நீரும் றுக்குக்களைப் போல, நீங்கள் பொங்கி பாய்கிறீர்கள்.

17 உலர்ந்த வெப்பக்காலத்தில் தண்ணீர் பாய்வது நின்றுவிடுகிறது, நீரும் றமைந்து விடுகிறது.

18 வியாபாரிகள் பாலைவண்டிகள் வளைவு களையும் நெரிவுகளையும் பின்தொடர்ந்து, காணாமல் போய்விடுகிறார்கள்.

19 தேமாவின் வியாபாரிகள் தண்ணீரைத் தேடுகிறார்கள். சேபாவின் பிரயாணிகள் (பயணிகள்) நம்பிக்கையோடு பார்க்கிறார்கள்.

20 அவர்கள் தண்ணீரைக் கண்டடைவதில் நம்பிக்கையோடு இருக்கிறார்கள், ஆனால் ஏமாற்றமடைகிறார்கள்.

21 இப்போது, நீங்கள் அந்த நீரும் றுக்க்களைப் போல இருக்கிறீர்கள். என் தொல்லைகளைக் கண்டு அஞ்கக்கிறீர்கள்.

22 நான் உங்களிடம் உதவியை நாடினேனா? எனக்காக நீங்கள் யாரிட மாவது வெகுமானம் கொடுக்க வேண்டி வேனா?

23 “பைகவனிடமிருந்து என்னைக் காப் பார்த்துங்கள்! கொடியோரிடமிருந்து என்னைக் காப்பார்த்துங்கள்! என்று நான் உங்களிடத்தில் கூறினேனா?

24 “எனவே இப்போது எனக்குக் கந்பி யுங்கள், நான் அமைதியாக இருப்பேன். நான் செய்த தவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுங்கள்.

25 நேர்மையான வார்த்தைகள் ஆற்றல் மிக்கவை. ஆனால் உங்கள் விவாதங்கள் எதையும் நிருபிக்கவில்லை.

26 என்னை விமர்சிக்கத் திட்டமிட்டுள் ஸ்ரீகாளா? மேலும் சோர்வு தரும் வார்த்தை களைச் சொல்லப்போகிறீர்களா?

27 தந்தைகளுற்ற பின்னகளின் பொருள்களைப் பெற, நீங்கள் சூதாடுவும் செய்வீர்கள். உங்கள் சொந்த நண்பனையே விற்பர்கள்.

28 ஆனால் இப்போது, என் முகத்தை ஆராயுங்கள். நான் உங்களிடம் பொய்க்குறமாட்டேன்.

29 எனவே இப்போது உங்கள் மனதை மாற்றுங்கள். அநீதியாய் செயல்படாதீர்கள், மீண்டும் சிந்தித்துப் பாரங்கள். நான் தவறேறும் செய்யவில்லை.

30 நான் பொய்க் கூறவில்லை. நான் சரியானவற்றை தவறுகளிலிருந்து பிரித்தறி வேன்” என்றான்.

7 யோடு மீண்டும், “பூமியில் மனிதனுக்கு மிகுந்த கஷ்டங்களுண்டு வேலைக்கென வாங்கப்பட்ட பணியாளின் நாட்களைப் போன்றது அவனாக இருந்தன.

2 வெப்பநாளில் மிகுந்த உழைப்பிற்குப் பின் குளிர்ந்த நிமிலை நாடும் அடிமையைப் போன்றவன் மனிதன். சம்பள நாளுக்காகக் காத்திருக்கும் அப்பணியாளைப் போன்றிருக்கிறான்.

3 ஏராற்றந்தரும் மாதங்கள் ஒன்றான்பின் ஒன்றாய் கழிந்தன. துன்பந்தரும் இரவுகளை ஒன்றான்பின் ஒன்றாய் அனுபவித்தேன்.

4 “நான் படுத்திருக்கும்போது, ‘எழுவதற்கு எத்தனை சாயம் இருக்கிறது?’ என்று என்னுடையிருந்து ஆனால் இரவு நீண்டுக் கொண்ட போகிறது. நான் திரும்பியும் புரண்டும் சூரியன் உதிக்கும்வரை படுத்திருக்கிறேன்.

5 என் உடம்பில் புழுக்களும் அழுக்குகளும் படிந்திருக்கின்றன. என் தோல் உரிந்து புன்களால் நிரம் பியிருக்கின்றன.

6 “நெய்வாளின் நாடாபாலைக்க* காட்டிலும் என் நாட்கள் வேகமாகக் கழிகின்றன. என் வாழ்க்கை நம்பிக்கையின்றி முடிவடை சிறுது.

7 தேவனே, என் வாழ்க்கை ஒரு மூச்சே என் நினைவுகூறும். நான் இனிமேல் (மீண்டும்) நன்மையைப் பார்க்கப்போவதில்லை.

8 நீங்கள் என்னை மீண்டும் பார்க்கப் போவதில்லை. என்னைத் தேடுவீர்கள், ஆனால் நான் அழிந்துப் போயிருப்பேன்.

9 மேகம் மறைந்து காணாமற் போகிறது. அதைப்போன்று, ஒருவன் மரித்துக் கல்லறை

நெய்வாளின் நாடா துணிகளை நெய்யும் ஒரு கருவி, ஒரு நாலை மற்ற நாற்களினுடே சூலத்துவதற்கு இந்தக் கருவி பயன்படுகிறது.

யில் அடக்கம் பண்ணப்படுகிறான், அவன் மீண்டும் வருவதில்லை.

10 அவன்து பழைய வீட்டிற்கு அவன் மீண்டும் வரப்போவதில்லை. அவன் வீடு அவனை இனி ஒருபோதும் அறியாது.

“எனவே, நான் அமைதியாக இருக்கமாட்டேன்! நான் வெளி ப்படையாகப் பேச வேண்! என் ஆவி துன்புறுக்கிறது! என் ஆத்துமா கசந்து போயிருப்பதால் நான் முறையிடுவேன்.

¹²தேவனே, ஏன் எனக்குக் காவலா யிருக்கிறீர்? நான் கடலா, கடல் அரக்கனா?

Bஎன படுக்கை எனக்கு ஆறுதல் தருமென்று நம் பிக்கொண்டிருந்தேன். எனக்டடில் எனக்கு ஓய்வையும் நிம்மதியையும் தருமென்று எதிர்பார்த்தேன்.

14 ஆனால் தேவனே, நான் படுத்திருக்கையில் நீர் என்னைக் கணவுகளால் பயமுறத்துகிறீர், என்னைத் தாசினங்களால்* அச்சறுத்துகிறீர்.

15 எனவே நான் வாழ்வதைக் காட்டிலும் மூச்சடைத்து மரிப்பதை விரும்புகிறேன்.

16 நான் என் வாழ்க்கைக்கு வெறுக்கி இருக்கிறேன். நான் என்னென்றும் வாழ விரும்ப மாட்டேன். என்ன எத் தனிமையாக விட்டுவிடுங்கள்! ஏனெனில் என் வாழ்க்கை பொருளாற்று (அர்த்தமற்றது)

17 தேவன், உமக்கு மனிதன் ஏன் அத்தனை முக்கியமானவன்? என் அவனைப் பெருமைப்படுத்துகிறீர்? ஏன் அவனைக் கண்டுக்கொள்கிறீர்?

18 ஏன் அவளைக் கரிசனையோடு காலை வேளைகளில் சந்தித்து, ஒவ்வொரு விநா டியும் சோதிக்கிறீர்?

19 தேவனே, என்னைவிட்டுத் தூர் நீர் பார்ப்பதில்லை. என்னைவிட்டு ஒரு கணமும் நீர் விலகுவதில்லை.

20 தேவனே, நீர் ஜனங்களை கவனித்து காப்பாற்றுகிறீர். நான் பாவம் செய்திருந்தால், நான் என்ன செய்யமுடியும். நீர் என்ன உமது இலக்காக ஏன் பயன் படுத்துகிறீர்? நான் உமக்குத் தொல்லையாகி போனேனா?

21 ஏன் நீர் என் தவறை மன்னிக்கக் கூடாது? என் பாவங்களை நீர் என் மன்னிக்கக்கூடாது? நான் விரைவில் மடிந்து கல்லறைக்குள் வைக்கப்படுவேன். அப்போது என்னைத் தேடுவிர்க்கர், நான் அழிந்துப் போய்கிறப்பேன்” என்றான்.

பில்தாத் யோடுவிடம் பேசுகிறான்

8 அப்போது சூகியனான பில்தாத் பதி
லாக,

² “எத்தனை காலம் இவ்வாறு பேசவீர்? பலத்த காற்றைப் போன்று உமது சொற்கள் வெளி ப்படுகின்றன.

3 தேவன் நியாயத்தை மாற்றுவாரோ? சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் சரியானவற்றை மாற்றுவாரோ?

⁴ உமது பிள்ளைகள் தேவனுக்கெ திராகப் பாவம் செய்தபோது அவர் அவர்களை தண்டித்தார். அவர்கள் தங்கள் பாவங்களுக் காகத் தண்டனைப் பெற்றார்கள்.

⁵ ஆனால் இப்போது யோடுவே, தேவ
னைப் பார்த்து சர்வ வஸ்லமையுள்ள அவரி
ம் ஒழுபம் செய்யும்.

“நீர் தூய்மையும் உத்தமனாகவும் இருந்தால், அவர் விரைந்து உமக்கு உதவ வருவார். உமது குடும்பத்தை மீண்டும் உமக்குத் தருவார்.

7 தொக்கம் அற்பாக இருந்தாலும் உமது
எதிர்காலம் ஆசீர்வாதமானதாக இருக்கும்.
8 “வயது முதிர்ந்தோரைக் கேள்ளும்,
அவர்கள் முற் பிதாக்கள் அறிந்து
கொண்டதைத் தெரிந்துகொள்ளும்.

ஏனெனில் நாம் நேற்றுப் பிறந்தோம். ஒன்றும் நாம் அரியோம், எனெனில் பூமியில் நம் நாட்கள் நிழலைப்போன்று மிகவும் வரும்பின்னும்.

10 முதிர்ந்தோர் உமக்குக் கற்பிக்கக் கூடும்.
அவர்கள் அறிந்துக்கொண்டவற்றை உமக்
குச் சொல்லக்கூடும்” என்று கூறினான்.

11 பிலதாத் மேலும், “பாப்பிரஸ்* உலர்ந்த யூமியில் ஒங்கி வளருமோ? தன்னீரின்றி கோரைப்புற்கள் வளரக்கூடுமோ?

¹² இல்லை, தன்னீர் வற்றிப் போகும்
போது அவை உலர்ந்துபோகும். அவற்றை
வெட்டிப் பயன்படுத்த முடியாதபடி சிறியன
வாக இருக்கும்.

¹³ தேவனை மறப்போரும் அப்பற்களைப்

தேவனங்கள் மற்றும்போரும் அப்பறிகளைப் போலிருக்கிறார்கள். தேவனை மறக்கும் மனிதனுக்கு ஏத்தகைய நம் பிக்கையும் அழிந்துப்போகும்.

15 அம்மன்னான் சாய்ந்து நிற்க எதுவு வலையெல். அவன் பாடுகாவல் ஒரு சிலந்தி வலையைப் போன்றது.

15 சிலந்தி வலையில் ஒருவன் சாய்ந்தால், அந்த வலை அறுநந்துப் போகும். அவன் வலையைப் பற்றிக்கொள்வான். ஆனால் அது அவனைத் தாங்கிக்கொள்ளாது.

¹⁶ அந்த மனிதனோ குரிய ஒளி உதிக்கும் முன் இருக்கிற பச்சை செடியைப் போலிருக்கிறான். தோட்டம் முழுவதும் அதன் கிளைகள் பரவி நிற்கும்.

17 பாறைக்களைச் சுற்றிலும் அதன் வேர்கள் படர்ந்திருக்கும். பாறைகளினுடை வளர் வதற்கு அது ஓர் இடம் தேடும்.

18 ஆனால் அத்தாவரத்தை அவ்விடத் திலிருந்து அகற்றினால் அது வாடிப்போகும். அது அங்கிருந்தது என்பதையும் ஒருவரும் அறியமாட்டார்கள்.

19 ஆனால், அத்தாவரம் மகிழ்ச்சி யடைந்தது. அது இருந்த இடத்தில் மற்றொரு தாவரம் (முளைத்தது).

20 தேவன் களங்கமற் றோரைக் கைவிட
மாட்டார். அவர் கொடியோருக்கு உதவ
மாட்டார்.

21 தேவன் இன்னும் உமது வாயை நகைப் பினாலும் உதடுகளை மகிழ்ச்சி ஆரவாரங் களினாலும் நிரப்பவார்.

“**ஆனால் உனது பகைவர்கள் வெட்கத் தை ஆடையாக அணிந் துகொள்வார்கள் தீய ஜனங்களின் வீடுகள் அழிக்கப்படும்**” என்றான்.

யോദ്ധ പിൽതാത്തിർകുപ പതില കൂരുക്കിരാൻ

9 “ஆம், நீர் கூறுவது உண்மையென அறிவேன். ஆனால் ஒரு மனிதன் எப்படி சேலாக்க முன் ரீதியாகவிடக்கூடியில்லை?

ஒவ்வொரு முன் நத்தியிட முடியும்! ஒரு நண்டியிடம் வாதாக முடியாது! தேவன் 1,000 கேள்விகளைக் கேட்கமுடியும், ஒருவனும் ஒரு கேள்விக்குக்கூட பதில் கூறமுடியாது!

⁴தேவன் மிகுந்த ஞானமுள்ளவர், அவரது வல்லமை மிகப்பெரியது! ஒருவனும் தேவ னோடு போராடி, காயமுறாமலிருக்க முடியாது.

தேவன் கோபமாயிருக்கும்போது பரவ தங்களை அசைக்கிறார், அவை அதனை அறியாது.

⁶ பூமியை அசைக்கும்படி தேவன் பூமி யதிர்ச்சியை அனுப்புகிறார். தேவன் பூமி யின் அஸ்தி வாரங்களை அசைக்கிறார்.

⁷ தேவன் சூரியனிடம் பேசுமுடியும், அதை உதயமாகாமல் செய்யமுடியும். அவர் விண்மீன்களை ஒளிவிபாதபடி பூட்டுமுடியும்.

⁸தேவன் மட்டுமே வானங்களை உண்டாக கினார், அவர் சமுத்திரத்தின் அலைகளின் மேல் நடக்கிறார்.

⁹ அவர் தூருவச்சக்கர நட்சத்திரங்களையும், மிருக சீரிழுத்தையும், அறு மீனையும், தட்சண மண்டலங்களையும் உண்டாக சினார்.

10 மனிதர் புரிந்துகொள்ள முடியாத அம்புக்கால மான காரியங்களைத் தேவன் செய்கிறார். தேவனுடைய எண்ணிமுடியாத அதிசயங்களுக்கு முடிவேயில்லை!

11. தேவன் என்னைக் கடந்துச் செல்லகை
யில் நான் அவரைப் பார்க்க முடியாது.
தேவன் என்னைக் கடந்துச் செல்லகையில்
நான் அவரைக் கவனிப்பதில்லை.

¹²தேவன் எதையாவது எடுத்துக் கொண்டால் அவரை யாரும் தடுக்க முடியாது. ‘நீர் என்ன செய்கிறீர்?’ என்று யாரும் அவரைக் கேட்குமுடியாது.

“தேவன் தமது கோபத்தை அடக்கிக் கொள்ளமாட்டார். ராகாபின்* உதவி யாளருங்கூட தேவனுக்குப் பயந்திருக்கிறார்கள்.

14 எனவே நான் தேவனுக்கு பதில் கொடுக்க முடியாது. அவரிடம் என்ன சொல்லவேண்டதை நான் அறியேன்.

15 நான் கண்கமற்றவன், ஆனால் என்னால் வருக்குப் பதில் கூறமுடியாது. என் நீதி பதியிடம் (தேவனிடம்) இருக்கத்திற்காக மன்றாட மட்டுமே என்னாலாகும்.

16 நான் கூப்பிட்டு அவர் பதில் தந்தாலும்,
அவர் உண்மையாகவே எனக்குச் செவி
கொடுக்கிறார் என்பதை நான் நம்ப முடியாது.

பிடிதேவன் என்னை நசுக்குவதற்குப் புயல்களை அனுப்புகிறார். எக்காரணமு மின்றி எனக்கு இன்னுமதிகமான காயங் களைத் தருகிறார்.

18 மீண்டும் இன்னொரு முறை சவாசிக்க தேவன் என்னை அனுமதிக்கமாட்டார். அவர் எனக்கு இன்னும் தொல்லைகளைத் தருகிறார்.

¹⁹தேவன் மிகுந்த வல்லமையுள்ளவர்! யார் தேவனை நியாயச்சை பக்கு அழைத்துவந்து, நியாயம் வழங்கும்படி சொல்ல முடியும்?

நான் களங்கமற்றவன், ஆனால் நான் சுறுபலை என்ன எனக் குற்றவாளியாகக் காட்டக்கூடும். நான் உத்தமன், ஆனால் நான் பேசினால் என் வாய் என்ன எனக் குற்றவாளியாக நிறுப்பிக்கிறது.

21 நான் களங்கமற்றவன், நான் எதைச் சிந்தி ப்பதென அறியேன். நான் என் சொந்த வாழ்க்கையையே வெறுக்கி ரேன்.

நான் எனக்குள்ளே, ‘இதே மாதிரி எல்லோருக்கும் நிகழ்ச்சிறுது’ கான்கமற்ற வர்களும் குற்றவாரிகளும் முடிவு காண்பார்கள்’ என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

24 “தீவில்வள் ஒருவன் ஒரு நிலத்தைத் தனதாக்கிக் கொள்ளும் போது, நிகழ்வன வற்றைத் தலைவர்கள் காணாதபடி தேவன் செய்கிறாரா? அது உண்மையானால் தேவன் யார்?

25-இர் ஒட்டக்காரனைக் காட்டிலும் என் நாட்கள் வேகமாகக் கழிகின்றன. என் நாட்கள் பறக்கின்றன, அவற்றில் சந்தோஷ மில்லை.

ராகாப் ஒரு ராட்சஸ் அல்லது கடல்மிருகம். ராகாப் கடலைக்கட்டுப்படுத்துவதாக ஜினங்கள் நினைத்தனர். ராகாப் தேவனின் பகைவரது அடையாளம் அல்லது தீமைக்குரிய ஏதோ ஒன்று.

²⁶ വേകമായ ഒടുക്കിന്റെ കപ്പലക്കണം പോലുമും ഇരൈയെപ്പറ്റിക്കു പാധകിന്റെ കമുകുക്കണം പോലുമും എൻ നാടകൾ കൂട്ടതുകൂടി ചെലശിന്നുണ്ട്.

²⁷ “നാൻ മുത്രയിട്ടുവളില്ലെല്ല, എൻ വേദത്തെന്നെയെ മർപ്പേൻ, എൻ മുക്തതിലും പുണ്ണങ്ങൾക്കെ പൊലിവേൻ!” എന്റെ നാൻ കൂസ്തിനാലും,

²⁸ അതു എന്തെ മാർന്നത്തെയുമും ഉണ്മൈയാക ഏറ്റപ്പട്ടതുവളില്ലെല്ല! തുന്പാങ്കൾ എൻ്നെ അക്സീസുക്രൂതകുകിന്നുണ്ട്.

²⁹ നാൻ എർക്കന്വേ കുറ്റംവാണിയാക നിയാധന്തീരകപ്പട്ടേൻ. എൻവേ, നാൻ എൻ മുധൻ്റു കൊണ്ടിട്രുക്ക വേണ്ടുമോ? ‘അതു മഹന്തു വിടു!’ എൻ നാൻ ചൊാല കിറേൻ.

³⁰ പണിയാലും എൻ്നെങ്കിൽ കമുവിനാലുമും, ചവുക്കാരത്തിനാലും (ചോപ്പിനാലും) എൻ കൈക്കണാക കൂത്തമും ചെയ്താലുമും,

³¹ തേവൻ എൻ്നെങ്കിൽ ചേന്ത്രകു കുമ്മിലി* താലുവാര്. അപ്പോതു എൻ ഉടൈക്കുന്നും എൻ്നെ വെരുക്കുമും.

³² തേവൻ കൂരുമും കുറ്റംകലാക്കു പതിലുകൂടി കൂരുമും പോന്റു മനിതനു അല്ല, നിയാധസപാധിലും നാടകൾ ഓറവുരുക്കൊരുവർ ചന്തിക്കു മുട്ടയാതു.

³³ ഇരു പക്കങ്കൾിലുമും നിയാധമും കേട്കാം ഒരു ഇരുന്താലും, നല്ലവല്ലതെന്ന നാൻ വിറുമ്പുകിരേൻ.* എൻക്കണി നിയാധമാക (ആക്ക മുന്നെയിലും) നിയാധന്തീരകക്ക വല്ലവർ ഓരുവർ ഇരുക്കമാപ്താരാ എൻ നാൻ വിറുമ്പുകിരേൻ.

³⁴ തേവഞ്ഞെടൈയെ തണ്ടിക്കുമും കോലൈ എൻണിടത്തിലിരുന്തു എടുത്തുപ്പോവുവാര്. ഓരു ഇരുക്കമാപ്താരാ എൻ വിറുമ്പുകിരേൻ. അപ്പോതു അവരുടൈയെ പയമുരുതുകൂടി താലകൾ എൻ്നെ അക്സീസുക്രൂതകുതു.

³⁵ അപ്പോതു തേവഞ്ഞെപ്പറ്റിപ്പ് പയപ്പടാമലും, നാൻ ചൊല്ലബു വിറുമ്പുവനെ വർന്നൈക്കു കൂടു മുട്ടയുമും. ആണാലും ഇപ്പോതു നാൻ അവാരു ചെയ്യു മുട്ടയാതു” എൻ്നൊന്നാൻ.

10 നാൻ എൻ ചൊന്തെ വാழ്ക്കൈയെ വെരുക്കിരേൻ. എൻവേ നാൻ താരാാ മാക മുന്നെയിട്ടുവേൻ. എൻ ആക്തുമാക കൂന്തു പോധിപ്പു, എൻവേ നാൻ ഇപ്പോതു പേക്കുവേൻ.

² നാൻ തേവനിടമും, ‘എൻ്നെങ്കിൽ കുറ്റമും ചാട്ടാതേയുമും! നാൻ ചെയ്ത തവർന്നൈ എൻക്കുകു കൂരുമും, എൻകെതിരാക ഉമതു കാരാധമും എൻ്നു?’ എൻപേഡു.

³ തേവൻ, എൻ്നെങ്കിൽ തുന്പുരുതുവുവു ഉമക്കു മക്ഷിഷ്കിൽ തരുകിരുതാ? നീർ ഉണ്ടാക്കി നിന്നൈക്കു കുറിക്കു നീർ കവലൈപ്പട്ടതാകു

ശേന്ത്രകുമും പിണാങ്കൾ അമുകുമും കല്ലവരൈ.

⁴ ഇരു പക്കങ്കൾിലുമും ... വിറുമ്പുകിരേൻ “നടു നിലവൈമയാണാരാം.”

തെരിയവില്ലെല്ല. അല്ലവു തീയോറ ചെയ്ത തിപ്പംക്കാലിലും നീർ മക്ഷിഷ്കിഷകൊണ്ടിരീരാ?

⁴ തേവൻ, ഉമക്കു മനിതാിൻ കണ്ണകൾ ഉണ്ടാ? മനിതർ കാണ്ണ പതുപോലും നീർ കാരിയങ്കക്കാൾ പാരക്കിരീരാ?

⁵ എൻക്കണാലപ്പോലും ഉമതു വാழ്ക്കൈക്കയുമും കുറുകിയതാ? മനിതാിൻ വാழ്ക്കൈക്കയെപ്പറ്റോലും ഉമതു വാഴ്ക്കൈക്കയുമും കുറുകിയതാ? ഇല്ലെല്ല! എൻവേ അതു എൻപട്ടിപ്പട്ടതു എൻപതെ എവാരു അനിവിരി?

⁶ എന്തു തവരുക്കണം പാരക്കിരീരാ, എൻ പാവങ്കക്കാൾ തേക്കുകിരീരാ.

⁷ നാൻ കാണ്കമർന്നവൻ എൻപതെ നീർ അരിന്തിരുന്തുമും ഉമതു ആമ്മലിവിരുന്തു താപ്പിത്തുകൊണ്ണാലും വൃഥിയില്ലെല്ലാം!

⁸ തേവൻ, ഉമതു കൈകൾ എൻ്നെ ഉണ്ടാക്കി, എൻ ഉടലുകുവാടിവാരിത്തു. ഇപ്പോതു അവൈ എൻ്നെ മുട്ടകൊണ്ണാടു ആമ്മിക്കിന്നുണ്ട്.

⁹ തേവൻ, എൻ്നെങ്കിൽ കലിമന്നാണെന്നെപ്പറ്റോലും ഉറുവാക്കിനീർ എൻ നിന്നെന്തുപു പാരുമും. എൻ്നെ മീണ്ണടുമും കലിമന്നാണൊകമാരംവുവീരാ?

¹⁰ എൻ്നെന്നെപ്പ പാലെപ്പോന്റു വെലിയേ ഹണ്ഠരിനീർ. തയിരൈക്ക കൈന്തുവെൺഞെപ്പ എൻ്നെന്നെക്കൈന്തു ഉറുമാരംവീരി.

¹¹ എലുമ്പുകണാലുമും താസകണാലുമും എൻക്കു ഉറുവാരിത്തീരി. പിന്നരു തോലാലുമും താസയാലുമും ഉടുക്കിനീർ.

¹² എൻകു ഉയിരിത്തീരി, എൻനിടമും ഇരക്കമായിരുന്തീരി. എൻ്നെന്നെ പരാമാരിത്തീരി, എൻ ആവുയെപ്പ പാതുകാടത്തീരി.

¹³ ആണാലും നീർ ഇതെ ഉമതു ഇരുയത്തിലും മരൈതു വൈത്തിരുക്കിരീരി. നീർ ഇരക്കിയമാക ഉമതു ഇരുയത്തിലും തിപ്പടമിപ്പട്ടതു ഇതു എൻപതെ നാൻ അനിവേൻ.

¹⁴ നാൻ പാവമും ചെയ്താലും, നീർ അങ്കെക്കവൻിതുകൊണ്ടിരുന്തീരി. എൻവേ നീർ എൻ തവരുക്കാക്കു എൻ്നെന്തു തണ്ടിക്കു മുട്ടയുമും.

¹⁵ നാൻ പാവമും ചെയ്യുമ്പോതു കുറ്റവാണിയാകിരേൻ, അതു എൻകുകു തീമൈയാന്തു. ആണാലും നാൻ കാണ്കമർന്നവനായിരുക്കുമും പോതുമും, എൻ താലൈയെ ഉയർത്തിപ്പാരക്കു മുട്ടയെല്ലെല്ലാം! നാൻ വെട്കപ്പട്ടാടുവാമാനമെടന്തിരുക്കിരേൻ.

¹⁶ എൻകു വെന്ന്റി കിന്തെതു നാൻ പെരുമെമ്പപ്പട്ടാലും, ഓരുവൻ ചിംകതെ വേട്ടൈയെപ്പോലും എൻ്നെ വേട്ടൈയോടു കീരീരി. എൻകെതിരാക ഉമതു ആമ്മലൈമീണ്ണടുമും കാട്ടുകീരി.

¹⁷ നാൻ തവരു ചെയ്തേൻ എൻ്റു നിരുവ ഉമക്കു എപ്പോതുമും ധാരേനുമും കിന്തെപ്പ പാർ. പല വളിക്കാലിലും ഉമതു കോപ്തതെ മീണ്ണടുമും മീണ്ണടുമും വെലിപ്പാടുകൂടുവീരി അവൈ എൻകെതിരാക ഒൻ്റെന്നിനിൻ ഒൻ്റൊക്കപ്പെടുത്തുവുവു പോന്നിരുക്കുമും.

¹⁸ എൻവേ, തേവൻ, എൻ എൻ്നെന്നെ

പിരുക്ക അനുമതിത്തീർ? യാഗ്രേനുമും എൻ്നെങ്ക കാഞ്ഞുമും മുൻപേ നാൻ മരിച്ചിരുക്ക വേണ്ടു മെൻ നാൻ വിറുമ്പുകിരേൻ.

¹⁹ നാൻ ഒരു പോതുമും വാழ്ന്തിരുക്ക വേണ്ടാമെൻ വിറുമ്പുകിരേൻ. തായിൻ കുറവിലിരുന്തു നേരു കല്ലരൈക്കു എൻ്നെങ്ക സമന്തുപ്പ പോയിരുക്ക വേണ്ടുമെൻ വിറുമ്പുകിരേൻ.

²⁰ എൻ വാழ്ക്കൈ ഏരക്കുന്നൈയ മുഴിന്തു വിട്ടതു. എൻവേ എൻ്നെന്തു തനിത്തു വിടുന്നകൾ!

²¹ ധ്യാനുമ തിരുമ്പിവരാത, ഇരുനുമ്മരണമുമുൾള ഇടത്തിന്തു നാൻ പോകുമ്പും, മിഞ്ചിയുൾള ചീല കാലത്തെ നാൻ സന്തോഷഘാമ്പ അനുപവിക്ക അനുമതിയുന്നകൾ.

²² ധ്യാനുമ പാകക്കമുട്ടാത, ഇരുനുമ്മുള കണ്ണുമുള കുമ്പപമുമും നിരമ്പിയ ഇടത്തിന്തു നാൻ പോകുമ്പും, മിഞ്ചിയുൾള ചീല കാലത്തെ നാൻ മകിമുന്തിരുക്ക അനുമതിയുന്നകൾ. അങ്കു ഓസിയുമും കൂട ഇരുണ്ടാകുമും” എന്ന്റാൻ.

ശോപ്പാർ ഡ്യോപ്പിട്ട് പ്രേക്ഷിനാൻ

11 അ അപ്പോതു നാകമാവിൻ ശോപ്പാർ ഡ്യോപ്പബുക്കുപ്പ പതിലുക്കിനാൻ.

²³ “ഇവാവരാത്തെപ്പ് പെരുക്കുക്കുപ്പ പതിലു തരപ്പട്ട വേണ്ടുമും! ഇക്കണ്ണ പ്രേക്ഷകക്കണ്ണുമും ഡ്യോപ്പബുക്കുപ്പ നീതി വുമനുക്കിന്നന്നവാ? ഇല്ലൈ!

²⁴ ധ്യാപുവേ, ഉന്നക്കുചെശാല്ല എന്കണ്ണിട്ടം പതിലു ഇല്ലൈ എന്നു നിൽക്കുകിന്നായ? നീ നൈക്കുതു പ്രേക്ഷപോതു ഉന്നെൻ എച്ചാരിക്കു ഒരുവരുമില്ലൈ എന്ന നിൽക്കുകിന്നായ?

²⁵ ധ്യാപുവേ, നീ തേവൻിട്ട്, ‘എൻ വിഭാതംകൾ ചരിയാണവൈ, നാൻ തുധവൻ എൻ നീർക്കു കാണമുട്ടായും’ എന്കിന്നായ്.

²⁶ ധ്യാപുവേ, നീ കുരുതുവുതു തവബ്രെന ഉന്നക്കുചെശാല്ലി, നീ കുരുതുവുതു തവബ്രെന ഉന്നക്കുചെശാല്ലവാര് എൻ വിറുമ്പുകിരേൻ.

²⁷ തേവൻ ഗ്രാന്തിൽ ഇരകിയിന്നക്കണ്ണു ഉന്നക്കുചെശാല്ലവിലുമുട്ടായും. എൻഡണിലുന്നൊന്തിന്തു ഇരണ്ണു പക്കക്കണ്ണു ഉന്നു എൻപതെ അവർ ഉന്നക്കുചെശാല്ലവാര്. തേവൻ ഉന്നെന്തു തന്നാടിക്കു വേണ്ടിയും അണവിന്തു അവർ തന്നാടപ്പതിലൈ.

²⁸ ധ്യാപുവേ, നീ ഉന്നമൈയാകവേ തേവൻപെ പുരിന്തുകൊണ്ടാക നിൽക്കുകിന്നായ? ചർവവല്ലമൈമുൾള തേവഞ്ഞുന്നൈയ അരിവൈ നീ പുരിന്തുകൊണ്ണു മുട്ടിയേമോ?

²⁹ അതു പരാഗോകതിന്തു ഉയർന്തതു. മരണംതീൽ ഇടത്തെതക്ക് കാട്ടിലുമും ആളുമാണതു. അതു പന്ത്രി നീർ അരിയക്കുമോമോ?

³⁰ ³¹ തേവഞ്ഞുന്നൈയ അരിവിൻ അണവു ഉയർന്തതു പുരിയൈക്ക കാട്ടിലുമും കടലു കണ്ണെക്ക കാട്ടിലുമും പെരിയതു.

³² “³³ തേവൻ ഉന്നെന്തു ചിന്നൈ പിഠിത്തു നീയാധശപക്കു അമുള്ളതുവെന്താലു, ഒരു വഞ്ഞുമും അവരെത തട്ടുക്കു മുട്ടിയാതു.

ഒരും ഉന്നമൈയാകവേ, ധ്യാർ തകുതിയർമ്മ വരെന്നു തേവൻ അന്തിന്നാർ.

തേവൻ തീമൈയെപ്പ് പാരക്കുമ്പോതു അതെ നിൽക്കുവുക്കുകിന്നാർ.

³⁴ ഒരു കാട്ടുകു കുമുതെ മനിതനെ സം ഭരുക്കൊതു. മുട്ടാനാ മനിതൻ ഒരു പോതുമും നോൺ പെരുമപ്പട്ടാൻ.

³⁵ “³⁶ ആനാലു ഡ്യോപേവേ, ഉൻ ഇരുതയ്ക്കൈതെ തേവഞ്ഞുകു നേരാക തയാർപ്പാടുകു വേണ്ടുമും, ഉൻ കുരാങ്കണ്ണ അവരുകു നേരാക ഉയർത്തി അവരെത തൊമുതുകൊണ്ണു വേണ്ടുമും.

³⁷ ³⁸ ഉൻ വീട്ടിലിരുക്കുമും പാവത്തെ നീ അകർഡിപ്പോട വേണ്ടുമും. ഉൻ കുപാരത്തിലു തീമൈ തങ്കിയിരുക്കുകു വിടാതേ.

³⁹ ⁴⁰ അപ്പോതു നീ തേവനി വെടകമിന്നിപ്പ പാരക്കുക്കുമും. നീ തൈനിയമാക നിന്റു, അച്ചമിലിലാതു ഇരുക്കു മുട്ടിയും.

⁴¹ ⁴² അപ്പോതു നീ ഉൻ തൊല്ലാലൈക്കണ്ണ മരക്കുക്കുമും വുമിന്തോടുമും വേണ്ണെതെതപ്പോലു ഉൻ തൊല്ലാലൈക്കണ്ണ നീംകിവിടുമും.

⁴³ ⁴⁴ നന്നപകവിലു കുരിയനിന്ന് പിരകാസത്തെക്ക കാട്ടിലുമും, ഉൻ വാഴ്ക്കൈയിൻ ഓസിമയമാക ഇരുക്കുമും. വാഴ്ക്കൈയിൻ ഇരുന്നു നേരാക്കുകുമും കാലൈ കുരിയനെപ്പ പോന്നു പിരകാക്കിക്കുമും.

⁴⁵ ⁴⁶ അപ്പോതു നീ പാതുകാവലൈ ഉന്നാരവായും. എന്നെനിലു, ഉൻകു നുമ്പിക്കൈ ഉണ്ണു. തേവൻ ഉൻനെന്തു കവണിതു ഉൻകു ഒപ്പവെളിപ്പാര.

⁴⁷ ⁴⁸ നീ കുമ്പെബുട്ടുകുപ്പ പുട്ടുകുകൊണ്ണവായും, ധ്യാറുമും ഉൻകുതു തൊല്ലാലൈ തര മാപ്പട്ടാർക്കണ്ണ. പലരു ഉൻനിട്ടു ഉതവി നാടി വരുവാരക്കാൻ.

⁴⁹ ⁵⁰ തീമൈരു ഉൻനിട്ടു ഉതവിയൈ എതിര് പാരപ്പാർ, അവർക്കാൻ താങ്കാൻ തൊല്ലാലൈ കാരിക്കിലിരുന്തു തപ്പമുട്ടാതു. അവർക്കാൻ നുമ്പിക്കൈ അവർക്കാണ മരണാത്തിന്തു നേരാക മട്ടുമേ വുമിന്തുതുമും” എന്ന്റാൻ.

ഡ്യോപ് ശോപ്പാരുകുപ്പ പതിലിക്കിന്നാൻ
12 പിന്നു ഡ്യോപ് ശോപ്പാരുകുപ്പ പതി

⁵¹ ⁵² “നീംകാൻ മട്ടുമേ ഗ്രാനവാൻ എൻ നീംകാൻ എൻജൂഷിന്റീരകാൻ എൻ നാൻ ഉരുതി ധാക്ക കരുതുകുരേൻ. നീംകാൻ മരിക്കുമ്പോതു ഗ്രാനാമുമും ഉംക്കോാടു അച്ചിന്തുപോകുമും.

⁵³ ⁵⁴ നീംപു ഉൻനെന്തു പോന്നുരേ പുത്തിക്കാവാലി. ഉംകാൻലുമും നാൻ താമുന്താവാനു അല്ല. ഇപ്പടിപ്പട്ടാലൈക്കണ്ണ അറിയാതവരക്കാൻ ധാര?

⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴

യോരെക്ക് കണ്ണട നക്കക്കിന്മാർക്കൻ. അവർകൾ വീമും മനിതനെന്ത് താക്കുകിന്മാർക്കൻ.

⁷ആണാല് തിരുപ്പിന് കുപാരന്കൾ പാളിക്കപ്പ പടവില്ലെല. തേവനെ കോപംകൊள്ളാം ചെയ്യോര് ചൗമാതാനമാക വാഴ്ക്കിന്മാർക്കൻ. അവർകൾ ചൊന്ത ലിഖമേയേ അവർക്കാതു ഒരേ തേവൻ.

⁸“അണാല് മിറുകന്കണ്ണെക്ക് കേന്നുങ്കൾ, അവൈ ഉംകളുക്കുപ്പ് പോതിക്കുമെന്നും വാൻതുപ്പ് പരമൈവക്കണ്ണെക്ക് കേന്നുങ്കൾ, അവൈ ഉംകളുക്കുപ്പ് ചൊന്ത ലിഖമേയേ അവർക്കാതു ഒരേ തേവൻ.

⁹അല്ലതു മുളിയിടമേ പേക്കുന്കൾ, അതു ഉംകളുക്കുപ്പ് കർപ്പിക്കുമെന്നും. അല്ലതു കടലിന്മീൻകൾ തംകൾ ഗ്രാന്തത്തെ ഉംകളുക്കുപ്പ് ചൊല്ലുമ്പുമെന്നും.

¹⁰കർത്തരുടൈയ കരമെ അവർന്നെ ഉണ്ടാക്കിനുതു എന്പതെ ഒവ്വൊരുവരുമെ അനിക്കേരോമെ.

¹¹അവാമും ഒവ്വൊരു മിറുകമുമെ മുക്കുവിടുമെ ഒവ്വൊരു മനിതനുമെ തേവനുന്നടയെ വല്ലമൈക്കുപ്പ് കട്ടുപ്പട്ടവർക്കൾ.

¹²നാവു ഉന്നാവെക്ക് സന്നവപ്പുപ്പോലെ കാതുകൾ കേടുകുമെ ചൊന്തക്കണ്ണ ആരാധന്തു പാരക്കുമെ.

¹³മുതിരുട്ടോര് ഗ്രാനവാന്കൾ, പുരിന്തു കൊണ്ണലുമെ ആർമ്മലൈഡുടൈവരുക്കു നീന്നുടെ ആധ്യൻ ഉണ്ടാണെ.

¹⁴നുഞ്ഞമും ആർമ്മലുമെ തേവനുക്കുരിയവെ. ആലോചനനുമെ പുരിന്തു കൊണ്ണലുമെ അവരുക്കുരിയവെ.

¹⁵തേവൻ എത്തയേജുമെ കിളിത്തു അഴിത്താലെ ജ്ഞാനക്കൾ അതെ മീൻറുമെ ഉറുവാക്കക്കുമ്പാത്യാതു. തേവൻ ഒരുവന്നെങ്കിൽ സിന്റൈക്കുകൾ അക്കപ്പട്ടത്തിനാലെ ജ്ഞാനക്കൾ അവനെ വിടുവിക്കുക മുട്ടാതു.

¹⁶തേവൻ മമമൈയെപ്പ് പെമ്പ്യാതിരുക്കക്കുമെ ചെയ്താലെ, മുമി ഉല്ലന്തു പോകുമെ. തേവൻ മമമൈയെപ്പ് താരാണമാകപ്പെമ്പ്യെപ്പ് ചെയ്താലെ.

അതു മുമിയിലെ ബേംസാപ്പ് പെരുക്കുകുകുകുമെ.

¹⁷തേവൻ വല്ലമൈയെപ്പ് വെറ്റ്റി പെരുവർ. എമാർത്തവരുമെ മർത്തുമെ എമാർത്തുമെ സിന്റൈവരുമെ അവരുകുകുമെ കീഴ്മുരുക്കിന്റീരകൾ.

¹⁸തേവൻ ആലോചനനെന്തു കുറ്റവോറിന്മുണ്ടായെന്തെ അക്കർമ്മനുകിന്മാർ, അവർ താലൈവര്ക്കണ്ണ മുട്ടരക്കണ്ണപ്പോലും നടക്കുമപടി ചെയ്യുകുമെ.

¹⁹തേവൻ ആചാരിയർ ആർമ്മലെ അക്കർമ്മനുകിന്മാർ, അവർ ആലുമെപ്പ പണിയാട്ടക്കണ്ണ മുക്കീയമുട്ടോരാക്കുന്മാർ.

²⁰നംപിക്കൈയുപ്പും ആലോചക്കണ്ണ അമൈതിയാമിരുക്കുപ്പ് പടി തേവൻ ചെയ്ക്കിന്മാർ, മുതിരന്തോറിന്മുണ്ണനെന്തെ അവർ അക്കർമ്മനുകിന്മാർ.

²¹തേവൻ താലൈവര്ക്കണ്ണ മുക്കീയ മർത്തോ

രാക്കുകിന്മാർ, താലൈവര്ക്കണ്ണ ആർമ്മലെ അവർ നീക്കീവിടുന്മാർ.

²²ഇരുന്നു ഇരക്കിയാങ്കക്കണ്ണയുമെ കുട്ടതേവൻ അനിക്കിന്മാർ, മരണാമെ പോൻര ഇരുന്നും ഇടംകകിലുമെ അവർ ഓളിയെപ്പ പായ്ക്കുകിന്മാർ.

²³തേവൻ തേസംകക്കണ്ണപ്പ് പെരിതാകവുമെ വല്ലമൈ മിക്കതാകവുമെ ചെയ്ക്കിന്മാർ. പിൻപു അവർ അവർന്നെ അழിക്കിന്മാർ. അവർ തേസംകക്കണ്ണപ്പ് പെരിതാക വണ്ണരുമപടി ചെയ്ക്കിന്മാർ. പിൻപു അവർ അന്തുകൾ ജ്ഞാനങ്കക്കണ്ണ ചിത്രാട്ടക്കിന്മാർ.

²⁴തേവൻ താലൈവര്ക്കണ്ണ മുട്രാക്കുക്കിന്മാർ, അവർക്കൾ കുരിക്കേക്കാൻരി പാലൈവണ്ണത്തിലെ അവലുമപടി ചെയ്ക്കിന്മാർ.

²⁵അത്തലൈവര്ക്കൾ ഇരുനിലു തടുമാറി വുമി തേക്കിന്നരുവണ്ണെപ്പോലെ ഇരുക്കിന്മാർക്കൾ. കുടിത്തു പോകുമപുമിയൈ അനിയാതു ചെല്ലിന്നരുവണ്ണെപ്പോലെ ഇരുക്കിന്മാർക്കൾ” എന്നരാൻ.

13 യോദ്ധ, “നാഞം ഇവർന്നെയെല്ലാമെ മുന്നണ്ടേരെ പാരത്തിരുക്കിന്മേൻ. നീങ്കൾക്കുരുക്കിന്നരുവംരെയെല്ലാമെ നാഞം എന്നുംരെയെല്ലാമെ നാഞം പുരിന്തുകൊണ്ണിരേൻ. ഉംകളുക്കുപ്പ് തെരിന്തുവരുന്നെ നാഞം അരിവേൻ. നാഞം ഉംകക്കണ്ണപ്പോലെ പോലുവേ പുതിചൊബി. ആണാലെ നാഞം ഉംക്കോടു വാതാട വിറുമ്പവില്ലെല. ചർവാവല്ലമൈയുപ്പും തേവനേനാടു നാഞം പേസവിറുമ്പുകിരേൻ. എന്ന് തൊല്ലലൈകക്കണ്ണപ്പഭർനി നാഞം തേവനേനാടു വാതാട വിറുമ്പുകിരേൻ.

⁴ആണാലെ നീങ്കൾക്കുരുക്കുമെ അനിയാമൈയെപ്പ് പൊയക്കാലെ മരഹരക്കു മുയലുകിന്മാർക്കൾ. കുരുവരൈയുമെ കുന്നപ്പുടെതു മുട്ടാതു തകുതിയെമ്മു മരുത്തുവര്ക്കക്കണ്ണപ്പോലെ ഇരുക്കിന്റീരകൾ. നീങ്കൾക്കു അമൈതിയാമിരുക്കകുവേണ്ണുമെ എന്ന വിറുമ്പുകിരേൻ. നീങ്കൾക്കു ചെയ്യത്തക്ക മികുന്ത നുണ്ണമുണ്ണൾ കാരിയമെ ആതുവേയാകുമെ.

⁵“ഇപ്പോതു എന്ന വിവാതത്തിൽക്കുമെ ചെവികൊടുംകൾ. നാഞം ചൊല്ലവേണ്ണായു വന്നുംരുക്കു ചെവികൊടുംകൾ.

⁶“നീങ്കൾക്കു തേവനുക്കകാകപോയു കുരുവർക്കൾ? നീങ്കൾക്കുരുക്കുമെ പൊയക്കണ്ണ, നീങ്കൾക്കുരുവേണ്ണുമെ മെൻസ്രൂമുണ്ണരുവു തേവൻ വിറുമ്പിയുതാക നീങ്കൾക്കു ഉന്നമൈയാകവേ നമ്പുകിന്റീരകൾ?”

⁷“എന്കെത്തിരാക തേവനെ ആതരിതുപ്പ് പേസ മുയൻ്റുകു കൊണ്ണായിരുക്കിന്റീരകൾ? തേവനുക്കകാക വുമുക്കുകൾ കൊണ്ണുവെരാമുഡ്യുമാ?

⁸“ഉംകക്കണ്ണതു തേവൻ കുപ്പന്തു ആരാധന്താലു, നീങ്കൾക്കു ചരിയാനവര്ക്കൾ എന്ന കാണ്ണപിപാ പാരാ? നീങ്കൾക്കുരുന്നുംക്കുവുതു പോലെ തേവനെ മുട്ടാണാക്കു മുട്ടുമെ എന്നുണ്മൈയാകവേ എന്നാണുകിന്റീരകൾ?”

⁹“ഒരു മനിതൻ മുക്കീയമാനവൻ എന്പതാലു മട്ടുമെ നീതിമന്റുക്കിലു ഇരക്കിയമാക അവൻ പക്കുമെ ചായ മുട്ടുവെച്യതാലു, തേവൻ

ഉംക്കளു വിശാരണയെ ചെമ്പവാർ എൻപതെ നീങ്കൾ അറിവിർക്കൻ.

11 തേവനുണ്ടെയെ മക്കതുവമും (മുക്കിയതുവമും) ഉംക്കളു അച്ചുരുത്തുകുശിരുതു. നീങ്കൾ അവരൈക്കു കുഞ്ഞു പയപ്പെടുന്നീരുകൾ.

12 ഉംകൾ വാക്കുവാതംകൾ ചാമ്പപലൈപ്പോലെ എന്തുപെയ്യുമ്പെറ്റുവെല്ല.

ഉംകൾ പതിലകൾ ചേർത്തുകുവിയലകൾ പോലെ പലഞ്ഞുവെല്ല.

13 “അമൈതിയാധിഗ്രംകൾ, എൻ്ഩെന്പെ പേച വിടുന്നുകൾ! പിന്തു എനക്കു നേരിടുമെ അണെങ്ക്കെത്തയുമും നാഞ്ഞ എന്തുകൊാൾകുശിരുന്നു.

14 നാഞ്ഞ എൻ്ഩെന്ന ആപ്തക്കിന്തുപ്പട്ടക്കി എൻ ഉയിരൈ എൻ കൈകരിലും എടുപ്പേൻ.

15 തേവൻ എൻക്കു കൊണ്റരാലുമും നാഞ്ഞ അവരൈക്കു തൊട്ടന്തു നമ്പുവേണ്ടും. അവരുക്കു മുംപാക എൻ പൊറുട്ടു വാതാടുവേൻ.

16 തേവൻ എൻക്കു വാമ്പില്ലാം, അതു നാഞ്ഞ അവരിടുമും തുന്നിന്തു പേചിയതു വിണ്ണുവാകുമും. കീയവും ഒരുവണ്ണുമും തേവനെ മുക്കതുകുകു മുകമും പാരക്കു തുന്നിവതില്ലെ.

17 നാഞ്ഞ ചൊല്ലകിന്റുവരുന്നിന്തുകു കവനമാക്കശെവികൊടുന്നുകൾ. നാഞ്ഞ വിവരിതുതുകു കൂർജുമുദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

18 നാഞ്ഞ എൻക്കാക വാതാട തധാരാധിരുക്കു കുശിരുന്നു. എന്തു വാതംക്കളാകുകു കവനമാക്കശൊല്ലവേൻ. നാഞ്ഞ കുന്ത്രമുംവും എൻ്റു തീരക്കപ്പട്ടവേണ്ണു അറിവേൻ.

19 നാഞ്ഞ തവരെന്ന ധാരോജുമും നിർപ്പിക്കാലുടെനേ നാഞ്ഞ വാധു പേസാതിരുപ്പേൻ (അമൈതിയാക ഇരുപ്പേൻ)

20 “തേവനേ, എനക്കു ഇരണ്ണു കാരിയംകൾ താരുമും, അപ്പോതു ഉമ്മിടമിന്തുവും ഒന്നിന്തീക്കരുമാട്ടാണു.

21 എൻക്കു തണ്ണിപ്പപതെ നിരുത്തുമും, പയംകരംക്കാലം എൻക്കു അച്ചുരുതുവെൽക്കു നിരുത്തുമും.

22 പിന്തുപെ എൻക്കു കുപ്പിടുമും, നാഞ്ഞ പതിലു തന്റെ അല്ലവു എൻക്കു പേച വിടുമും, നീർ എനക്കുപു പതിലു താരുമും.

23 നാഞ്ഞ എൽത്തനെ പാവങ്കൾ ചെമ്പതുവിനേ? നാഞ്ഞ എൻക്കു പാവങ്കളായുമും എൻക്കുകു കുപ്പിടുമും.

24 തേവനേ, ഏൻ എൻക്കുവിട്ടു വിലകു കീന്നീരു? ഏൻ ഉമതു പകൈവനെന്പെപാലു എൻക്കു നടത്തുകീന്നീരു?

25 എൻക്കു അച്ചുരുതുകു മുയൻരുകു കോണ്ണ ദിഗ്രക്കീന്നീരു? നാഞ്ഞ കാറ്റരിലു പന്തകുമും ഒരു ഇലൈ മട്ടുമേധാവേൻ. ഒരു സിനിയ കായന്ത വലക്കോാലു തുണ്ണിയനു നീർ താക്കുകീന്നീരു.

26 തേവനേ, എൻകുകെതിരാകകു ക്കസപ്പാനവരൈക്കു കുസ്ഥിന്നീരു. നാഞ്ഞ ഇണക്കമയിലു ചെമ്പു പാവങ്കൾഗുരുക്കാക എൻക്കു തുൺപുരച്ചു ചെമ്പകീന്നീരു?

27 എൻ പാതംകൾിനു നീർ വിലംകുക്കാലു ഇപ്പു. നാഞ്ഞ എടുക്കുമും ഒവുവോർ അഴിയുമും നീർ കുഞ്ഞെനാക്കുകീന്നീരു.

28 എന്തു ഓവുവോർ അക്കൈവെയുമും നീർക്കുഞ്ഞെനാക്കുകീന്നീരു. അരിതുപ്പെപോകിന്നു മരത്തെപ്പെ പോലവുമും, അന്തു പൂച്ചിക്കാലു അരിക്കപ്പട്ടു തുന്നിയെപ്പെപോലവുമും നാഞ്ഞുകോർന്തു അழിന്തുപ്പെപോകിയേൻ” എന്നരാൻ.

14 ഡോപു, “നാമെല്ലവോരുമും മനിതജീവിക്കു. * നമ വാമ്പുക്കൈകു കുരുക്കിയതുമും തൊല്ലാലുകൾ നിരമ്പിയതുമാകുമും. ^ മനിതക്കണി വാമ്പുക്കൈ ഒരു മലക്കരപ്പോന്നതു. അവൻ വിരൈവാക വാഗ്രീകീരുണ്ടും, പിന്തുമധിന്തുപ്പെപോകിന്നും. മനിതക്കണി വാമ്പുക്കൈ ഒരു മലക്കരപ്പെപോന്നതു. അതു കുരുക്കിയ കാലമും ഇരുന്തു, പിന്തുമരഹന്തുപ്പെപോകുമും. ^ അതു ഉണ്ടാക്കുമെയേ, ആനാലു ഒരു മനിതക്കണിയും തൊന്തെന്തു തേവൻ നോക്കിപ്പാരപ്പാരാ? നീൻ എൻകുഞ്ഞു നിയാക കൈപ്പകുവരുവീരാ? അങ്കു നാമും ഇരുവരുമും നമ വിവാതംക്കാലു മുൻ വൈപ്പോമും.

4 “ആനാലു അമുകുപ്പാടിന്തു ഒരു പൊരുഗുരുകുമും താമ്മൈമാനു ഒരു പൊരുഗുരുകുമും തേയെ ഇരുക്കുമും ഒറ്റരുമും എൻനു? ഒന്നുമില്ലലേ!

5 മനിതക്കണി വാമ്പുക്കൈ ഒരു എല്ലാലും ഉണ്ടാക്കു. തേവനേ, ഒരു മനിതക്കണി എൻപതെ നീർമുഖിവു ചെമ്പകീന്നീരു. ഒരു മനിതനുകുമും അന്തു എല്ലാലുകൾ നീർ മുഴിവെകുകീന്നീരു, എതുവുമും അതെ മാർഖ മുട്ടാതു.

6 എനവേ, തേവനേ എങ്കക്കാക കവനിപ്പപതെ നിരുത്തുമും. എങ്കക്കാക താനിതുവിടുമും. എങ്കൾക്കാലമും മുദ്ധിയുമും വരൈക്കുമും എങ്കൾക്കുടിനു വാമ്പുക്കൈയുമും.

7 “ഒരു മരത്തിന്തുകുമും നമ്പിക്കൈ ഉണ്ടു. അതു വെല്ലപ്പട്ടാലു, മീണ്ണുമും ഉണ്ണാക്കുമും. അതു പുതുക്കിണ്ണുവും പരപ്പിയാടി നിരുക്കുമും. ^ അതൻ വേർക്കൾ പാലകാലമും മന്നണിന്തുകൾ വാഗ്രീമും, അതൻ അഴിപ്പകുതി പമുളിയിലമുദ്ധിയുമും.

9 ആനാലു തണ്ണണീരിനാലു അതു മീണ്ണുമും വാഗ്രീമും. പുതുച്ചെടിയൈപ്പെപോന്നതു അതിലുകിൾക്കാക തോന്തുമും.

10 ആനാലു മനിതക്കണി മരിക്കുമപോതു, അവൻ അമുന്തുപ്പെപോകിന്നും. മനിതക്കണി മരിക്കുമപോതു, അവൻ കാണാമുന്നപോകിന്നും.

11 നീൽക്കരം വർന്നിപ്പെപോകുമും പട്ടാക്കുമുംകുപട്ടാക്കുമും തണ്ണണീരുമുഖവുമും വർന്നിപ്പെപോകുമപട്ടാക്കുമും തണ്ണണീരു ഇരുത്താലുമും മനിതക്കണി മരിത്തവാനക്കുവേ കിടപ്പാൻ.

12 ഒരുവൻ മരിക്കുമപോതു അവൻ പട്ടതിരുക്കീരുണ്ടും, മീണ്ണുമും എമുകിര്തില്ലലു. അവലുകൾ എമുമും മുൻ നേരുണ്ടുപോകുമും. ഇണംകൾ അന്തു ഉരക്കുക്കീരുന്തു എമുവളേയില്ലലു.

13 “നീർ എൻ കംലക്കരൈമിലും എൻക്കു ഓവുവേലിന്തു മുഖിയേൻ. നീർ ഉമതുകോപമും ആരുമും വരൈരു എൻക്കു അഞ്ഞു

பட்ட அவன் ஆயுள் முழுவதும் துன்புறு கிரான்.

²¹ ஒவ்வொரு சத்தமும் அவனை அச்சிறுத் துகிறது, அவன் பாதுகாப்பாக இருப்பதாக என்னும் போது அவனது பகைவன் அவனத்துக்குவான்.

“தீயவன் நம் பிக்கையற்றுக் கலங்கு சிறான், மரண இருளிலிருந்து தப்புவதற்கு அவனுக்கு எந்த நம் பிக்கையுமில்லை. அவனைக் கொல்லக் காத்துக்கொண்டுருக்கும் வாள் ஒன்று எந்கோ உள்ளது.

²³ அவன் அங்குமிங்கும் அவைந்துத் திரி கிறான், ஆனால் அவன் உடல் பருந்து களுக்கு இரையாகும். அவனது மரணம்* மிக அருகாமையிலுள்ளது என்பதை அவன் அறிகிறான்.

24 கவலையும் துன்பமும் அவனை அச்சறுத்தும் அவனை அழிக்கத் தயாரா யிருக்கிற அரசனைப்போன்று அவை அவனைத் தாக்கும்.

²⁵ என்னில், தீயவன் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கிறான். அவன் தனது கை முட்டினால் தேவனுக்கு எதிராக உயர்த்தி, சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுக்கு எதிராகச் செயல்படுகின்றான். தோற்கடிக்க முயல் சிறான்.

²⁶தீயவன் மிகவும் அடம் பிடிப்பவன். அவன் கெட்டியான், வலிமையான கேடயத் தால் தேவனைத் தாக்க முயல்கிறான்.

27“அவன் செல்வந்தனும் கொழுத்தவனாக இருப்பான்,

²⁸ ஆனால் அவன் உரை அழிக்கப்படும், அவன் வீடு பாழாகும், அவன் வீடு வெறுமையாகும்,

29 தீவிவன் பலகாலம் செல்வனாக இருக்க மாட்டான். அவன் செல்வம் நிலைக்காது. அவனது பயிர்கள் செழிப்பாக வளராது

30 தீயவன் இருளிலிருந்து தப்பமாட்டான். நோயினால் மடியும் இலைகளையும் காற்றி நால் பறக்கடிக்கப்படும் இலைகளையும் கொண்ட மரத்தைப் போலிருப்பான்.

³¹தீவன் தகுதியற்ற வற்றை நம்பி தன்னை மூடனாக்கிக்கொள்ளக் கூடாது. ஏனெனில் அவன் எதையும் அடையாட்டான்.

32 அவன் வாழ்க்கை முடியும் முன்பே, தீயவன் வயதாசி வாடிப்போவான். என்றால் பக்ஞமூற முடியாத, உலர்ந்த சிளைனையப் போல அவன் இருப்பான்.

33 இன்னும் பழக்காத திராட்சைக் கணி களை இழக்கின்ற திராட்சைக் கொடியைப் போன்று தீவான் இருப்பான். மொட்டுக் களை இழக்கும் ஒலி வ மரத்தைப்போன்று அம்மனிதன் இருப்பான்.

34 ஏ என்னில் தேவனற்ற மனிதர்களுக்கு

எதுவுமில்லை (ஒன்றுமில்லை). பணத்தை நேசி ப்போரின் வீடுகள் நெருப்பால் அழியும்.

“35 தீயனாச் செய்து, தொல்லை விளை விப்பதற்குத் தீயோர் வழிகளைத் திட்டமிடு சிறார்கள். ஜனங்களை எமாற்றும் வழிகளை அவர்கள் எப்போதும் திட்டமிடுகிறார்கள்” என்று சூரியனான.

யോപ എലിപ്പാക്സ്കുപ് പതിവണിക്കിരാൻ

16 அப்போது யேடப் பதிலாக,
 2^{நாள்} இவற்றையெல்லாம் முன்பே
 கேட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் மூவரும் எனக்குத்
 தொல்லையை அல்லாமல் ஆருதலைத்
 தரவில்லை.

³ உங்கள் நீண்ட பேச்சுகளுக்கு முடிவே யில்லை! ஏன் தொப்ரந்து விவாதிக்கிறீர்கள்?

⁴ எனக்கு வந்த தொல்லைகள் உங்களுக்கு ஏற்பட்டால் நீங்கள் சொல்வதையே நானும் சொல்லக்கூடும். நானும் ஞானமுள்ள காரியங்களை உங்களுக்குச் சொல்லி, என்னதையை உங்களுக்கு நேர் அசைக்கக்கூடும்.

⁵ நான் கூறும் காரணங்களால் உங்களுக்கு உற்சாகமூட்டி உங்களுக்கு நம் பிக்கையளிக்க முடியும்.

“ஆனால் நான் கூறுபவை எதுவும் என் வேதனனையை அகற்ற முடியாது! ஆயினும் மௌனமாய் இருப்பதிலும் பயன் இல்லை.

⁷ ତେବନୋ, ଉଣ୍ଣାମେଯାକବେ ଏଣ୍ ପଲୁତ୍ତରେ ଏକତ୍ତୁପ ପୋଟମର. ଏଣ୍ କୁଟୁମ୍ବମ ମୁଖୁବତ୍ତୟମ ଅଛିତାର.

நீர் என்னை இணைத்து பலவீனமாக்கி நீர் அதனால் நான் குற்றவாளியே என ஒன்ங்கள் நினைக்கிறார்கள்.

“தேவன், என்னைத் தாக்குகிறார், அவர் என் மீது கோபங்களைஞ்சு, என் உடம்பை கிடித்தெரிகிறார். தேவன் எனக்கெதிராக அவரது பற்களைக் கடிக்கிறார். என் பகை வனின் கணகள் என்னை வெறுப்போடு (பனக்கயோடு) பார்க்கின்றன.

¹⁰ ஜனங்கள் என்னைச் சூழ்ந்து ஒன்றுக் கூடி, என்னை பார்த்து நகைத்து, என் முத்தில் அனைத்திரார்கள்

11 தேவை என்னாத் தீய ஜனங்களிடம் ஒப்படைத்தார். அத்தீயர் என்னெனக் காயப் படுத்தும்படி விட்டார்.

12-எனக்கு எவ்வாலம் நல்லபடியாக இருந்தன, ஆணல், பின்பு தேவன் என்னை நகச்சினார்! ஆம், அவர் என்னைக் கழுத்தில் பிடித்து, என்னைத் துண்டுகாாக நொறுக்கினார்! தேவன் என்னை இலக்காகப் புறவிட்டிருக்கினார்

¹³தேவனுடைய வில்வீரர்கள்* என்ன எச் சூழ்ந்து நிற்கிறார்கள். அவர் என் சிறுநீர்கங்

ഇരക്കുമെന്നു കാട്ടവില്ലെല്ല. എൻ സരവിൽ പിത്തക്ക് തന്നണ്ണീരെത്തു തരായിലെ ചിന്തക്ക് ചെമ്പിറാറാ.

14 മൈൻസുമും, മൈൻസുമും തേവൻ എൻനെങ്ങെത്തൊക്കുകിറാറ്. യുത്തമും ചെമ്പ്യുമും വീരൻ എപ്പോലും അവർ എൻമേലും പാട്ടുകിറാറ്.

15 “നാൻ മികുമും തുയരമുന്നിരുക്കുകുന്നേൻ, എൻവേ തുയർത്തുകുതക കാട്ടുമും ഇന്തകുതു കണ്ണുകൾ അണിന്തിരുക്കുന്നേൻ. നാൻ ഇന്തകുതു തുക്കൻിലുമും ചാമ്പബിലുമും ഉട്ടകാരന്തിരുക്കുകുന്നേൻ, നാൻ തോന്ത്രക്കാട്ടപ്പട്ടതാമും ഉണ്ണരുകുന്നേൻ.”

16 ആമുതു എൻ മുകമും ചിവന്തിരുക്കുന്നതു. കുറവണ്ണായന്കൾ എൻ കണ്ണനേഞ്ചും ചുമ്പിലുമും കാനാപ്പുകുന്നനു.

17 നാൻ ഗാരിപ്പുമും കൊടുമെമ്മാക നടന്തുകുത്തൊന്താളിലും, ആനാഡും ഇത്തീയകാരിയായന്കൾ എൻകുതു നേരിട്ടുന്നാണെൻ. എൻ ജൈപാന്കൾ തൂമ്പുമെമ്പുമും നേരംകുമ്പുമാണെവു.

18 “പുമിയേ, എൻകുതു ചെമ്പ്യുപ്പട്ട അനീകുകൾ മഹരുക്കാകോതേ. നിധായത്തിന്റെകാണെൻ വേണ്ടുടെ (നിരുത്ത) തടുകപ്പടാമലും ഇരുക്കുന്നും.”

19 ഇപ്പോതുമും പരലോക്കുതിലും ധാരേനുമും ഇരുന്താകുകൾ, അവരുകൾ എൻകൊകാക പേക്കാവാരകൾ. മേലിരുന്തു ധാരാവതു എൻകൊകാക ചാട്ടുകുകുന്നു.

20 എൻ കണ്ണകൾ തേവഞ്ഞുകുതു മുന്നാലും കണ്ണന്നീരുകുതു ചൊരികുകയിലും എൻ നാൻപാരകൾ എൻകുതു എത്തിരാകപ്പെക്കിറാറകൾ.

21 നാൻ പഞ്ഞുക്കാക വാതാടുകിന്റെ ഒരു മനിതനെപ്പോൻരു എൻകൊകുതു തേവനെ വേണ്ടുകുന്ന ഒരുവൻ എൻകുതു വേണ്ടുമും!

22 “ചില ആനുകുളിലും തിരുമ്പുമുട്ടിയാതാം അന്തു ഇത്തീയുകു, (മരണാമും) നാൻ പോവേണും!”

23 എൻ ആവി നെരാവുകുപ്പു പോയിയും; 24 നാൻ വിട്ടുവിലകുതു തധാരാധിരുക്കുന്നേൻ. എൻ വാമ്പുക്കുകു മുട്ടിയുമും നിലൈയിലുംവരുണ്ടു. കല്ലവരും എൻകൊകുകു കാത്തുകു കൊണ്ണടിരുക്കുന്നതു.

25 ഇളഞ്ഞുകൾ എൻനെനുകുതു കുമ്പുന്തു നിന്നു, എൻനെനുപാരതു നെകക്കിറാറകൾ. അവരുകൾ എൻനെനുകുതു കേവിക്കുചെമ്പുതു, അവമാനുപാടുതുവരുതെപ്പു പാര്ത്തുകുകൊണ്ണടിരുക്കുന്നേൻ.

26 “ദേവനേ, നീരു എൻനെനുകുതു ആതരികകുന്നീരു എൻപരൈതു എൻകുതുകു കാട്ടുമും. വേദ്രവരുമും എൻനെനുകുതു ആതരികകുമാട്ടാറകൾ.

27 നീരു എൻ നാൻപാരകൾക്കുന്ന മനത്തെ മുട്ടിവെത്തുകുരുക്കിന്നീരു, അവരുകൾ എൻനെനുപരിന്തുകുകൊണ്ണാറകൾ. തധാവുംചെമ്പുതു അവരുകൾ കുവന്തിയെന്നെതുപാടിച്ചു ചെമ്പുമും.

28 ഇളഞ്ഞുകൾ കുരുവരൈതു നീരു അനിവീർ:

പിത്തക്ക് സരവിൽ മേലിരുകുതു പിത്തക്ക് പൈലിലും പിത്തക്ക് തന്നണ്ണീരു സരകുതു. പിത്തക്ക് പൈലിലും പിത്തക്ക് തന്നണ്ണീരു സിന്തുമും. കുപ്പാനുതുമും വേവതെനു താരുവതുമാരു സിന്തുമും ചീയൈതു താംകുകുകൊണ്ണാവരൈതു തിരുമ്പിയിരുക്കുന്നും.

‘ഒരുവൻ അവനുതു നാൻപാരകൾക്കുതുവെത്തുകുതുകുതു തന്ന പിൾസൈക്കുകുകുകുതു കുടപ്പെപാരുട്ടപുതുതമാട്ടാൻ’* ആനാലു എൻ നാൻപാരകൾ എൻകുകുതു ചൊല്ലാകുകുതു തേവൻ പെയ്യരുക്കുതു മാർന്നിയിരുക്കുന്നീരാർക്കു.

‘ഒരുവൻ കുറുപ്പാകുതു ഒരു കെട്ടപ്പൊലിലും തേവൻ പെയ്യരുക്കുതു മാർന്നിയിരുക്കുന്നീരാർക്കു.

‘ഒരുവൻ കുറുപ്പാകുതു ഒരു നിലൈയിലും ഉംബാനുകുതു എൻവേനിലും, നാൻ മികുന്തു തുക്കമും വേവതെനുപ്പുമും ഉംബാവണു. എൻ ഉടമ്പുമുമ്പവുതുമും ഒരു നിലൈലുപ്പോലു മെലിന്തുവിട്ടു.

8 നല്ലോർ ഇതെപ്പബ്രിക്കു കലംകീപ്പോയിരുക്കുന്നീരാർക്കു. തേവേനുപ്പു പന്ത്രികുകവലുവുമുരാതു ജൈനംകുലരുകുതു ഏത്രാകു, കണംകുമർന്നേരാർക്കു കലകക്കമുട്ടുന്നുണ്ണാണു.

9 ആനാലു നല്ലോർ നലലിലും വലിയിലും തോപ്പന്തു വാമ്പുകുന്നീരാർക്കു. കണംകുമർന്നേരാർക്കുമുഖിയിലും വലിമെ പെരുവാരകൾ.

10 ‘ആനാലു നീങ്കുകു എൽലോറുമും വാഗ്രാകുകു, ഇതു എന്തു തവരാലു വിണ്ണാന്തതേ എൻകുതു കാട്ടപ്പുമുയുവുകുകു. ഉംകുലിലും ഒരുവരുമും ഗുരാന്മുട്ടുവാൻ അല്ലണു.

11 ‘എൻ വാമ്പുകുകു കട്ടുതു പോകിരുതു, എൻ തിപ്പാനുകു അമീകുപ്പപ്പട്ടാൻ. എൻ നമ്പിക്കുകു പോയിയും.

12 ‘ആനാലു എൻ നാൻപാരകു കുമ്മുപിപ്പോയിരുക്കുന്നീരാർക്കു. അവരുകൾ ഇരുവൈപ്പുകബെന്നുവും നിന്നെനക്കിറാറകൾ. അവരുകൾ ഇരുൾ ഓരിയൈ വിരട്ടിവിടുമെനു നിന്നെനക്കിറാറകൾ.

13 ‘കലഭരയേ എൻ പുതു വീപാകുമും എൻ നാൻ എതിർപ്പാരകുലാമും. ഇരുന്നാടു കല്ലവരൈയിലും എൻ പാടുകുകൈയൈ വിരിക്കുലാമും എൻ നാൻ എതിർപ്പാരകുലാമും.

14 ‘നാൻ കലഭരയുമിലും, ‘നീയേ എൻ തന്തൈ’ എൻനുപ്പുമുകുക്കിരിമിലും, ‘എൻ താമു’ അല്ലവു ‘എൻ ചകോതാരി’ എൻനുപ്പുമുകുലരാമും.

15 ‘ആനാലു അതുവേ എൻ ഒരേ നമ്പിക്കുകു ധാറിയുന്നതാലു, അപ്പോതു എൻകുതു നമ്പിക്കുകു യേ ഇലവാലു! അതുവേ എൻ ഒരേ നമ്പിക്കുകു കുലരാകു ഇരുന്താലു, അന്തു നമ്പിക്കുകു നിന്റെവുപ്പെരുവരൈതു കാണ്ണപവർ ധാരാ?’

16 ‘എൻ നമ്പിക്കുകു എൻഡോനുമുഖയുമോ? അതു മരണാന്തതിനിന്നു ഇത്തീയുകുതു കീഴേപോകുമാ? നാമു ഒരുമിത്തുതു തുക്കൻിലും ഇരുന്തുവോമാ?’ എൻരാൻ.

പിത്തക്കു യോപുവകുപ്പു പചിലു കുരുക്കിരാൻ
18 കുചിയാനാനി പില്താതു അപ്പോതു

2 “യോപുവേ, നീ എപ്പോതു പേക്കവരൈതു നിരുത്തുവായും? അമൈതിയാധിരുന്തു കേന്തുമുഖം.

ജൈനങ്കൾ ... മാട്ടാൻ എഴുത്തിനിന്നിരുന്നു പിരാകാരമാക, “അണ്ണാനു തന്തു നാൻപാരകളുകുതു കുടപ്പെന്നുകു തരവാകുതു മുക്കിയാണ്ണാൻ. അവൻവു പിൺണകു സിന്നുകു കുറുപ്പാകുമും” എൻപു പൊരുംപാടു.

നாங்கள் சிலவற்றைச் சொல்லவிடும் (அனுமதியும்).

³நாங்கள் பசுக்களைப்போல் மூடரென் நீநினைப்பதேன்?

⁴யோடுவே, உனது கோபம் உன்னையே துண்புறுத்துகிறது. உங்காக ஜனங்கள் மூமியைவிட்டுச் செல்லுவேண்டுமா? உன்னைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக தேவன் பரவதற்களை அசைப்பார் என்று நினைக்கிறாயா?

⁵“ஆம், தீயவனின் தீபம் அணைந்துப் போகும். அவனது நெருப்பு எரிவதை நிறுத்தும்.

⁶வீட்டின் ஒளி இருளாகும். அவனருகே ஒளியிடும் விளக்கு அணைந்துவிடும்.

⁷அவன் அடிகள் வலியதாகவும் விரைவாகவும் இராது. ஆனால் அவன் மெதுவாகவும் சோர்வாகவும் நடப்பான். அவனது சொந்த தீய திட்டங்களே அவனை விழுச்செய்யும்.

⁸அவனது பாதங்கள் அவனைக் கண்ணிக்குள் வழிநடத்தும். அவன் கண்ணிக்குள் நடந்து அதிலே அகப்பட்டுக்கொள்வான்.

⁹அவன் குதிகாலை ஒரு கண்ணிப் பிடிக்கும். ஒரு கண்ணி அவனை இறுகப்பிடிக்கும்.

¹⁰தகரையிலுள்ள ஒரு கயிறு அவனை அகப்படுத்தும். அவன் வழியில் ஒரு கண்ணி அவனுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கும்.

¹¹சுற்றிலும் பயங்கரம் அவனுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கும். அவன் எடுக்கும் ஒவ்வொர் அடியிலும் பயங்கள் அவனைத் தொடரும்.

¹²கெட்ட தொல்லைகள் அவனுக்காகப் பசித்திருக்கும். அழிவும், கேடும் அவன் விழும் போது அவனுக்காகத் தயாராக இருக்கும்.

¹³கொடிய நோய் அவனது தோலை அரிக்கும். அது அவனது கரங்களையும் கால்களையும் அழுகச்செய்யும்.

¹⁴தீயவன் அவனது வீட்டின் பாதுகாப்பிலிருந்து அகற்றப்படுவான். பயங்கரங்களின் அரசனைச் சந்திக்க அவன் அழித்துச் செலவுப்படுவான்.

¹⁵அவன் வீட்டில் ஒன்றும் மிஞ்சியிராது. ஏனெனில், அவன் வீடு முழுவதும் ஏரியும் கந்தகம் நிரம்பியிருக்கும்.

¹⁶கீழேயுள்ள அவன் வேர்கள் உலர்ந்துப் (காய்ந்து) போகும், மேலேயுள்ள அவன் கிளைகள் மடிந்துபோகும்.

¹⁷மூழியுள்ள ஜனங்கள் அவனை நினைவுகர மாட்டார்கள். ஒருவதும் இனிமேல் அவனை நினைத்துப்பார்க்க மாட்டார்கள்.

¹⁸ஜனங்கள் அவனை ஒளியிலிருந்து இருங்குள் தள்ளிவிடுவார்கள். அவர்கள் அவனை இந்த உலகிற்கு வெளியே துரத்தி விடுவார்கள்.

¹⁹அவனுக்குப் பிள்ளைகளோ, பேரப்

பிள்ளைகளோ இருக்காது. அவன் குடும்பத்தில் எவரும் உயிரோடு விட்டுவைக்கப்பட மாட்டார்கள்.

²⁰மேற்கூருள்ள ஜனங்கள் அத்தீயவனுக்கு நிசுந்ததைக் கேள்விப்படும்போது, அதிர்ச்சி யடைவார்கள். சிமுக்கிலுள்ள ஜனங்கள் பயங்கர பீதியடைந்து வாய்டைத்துப் போவார்கள்.

²¹தீயவனின் வீட்டிற்கு அது உன்னை மாகவே நடக்கும். தேவனைப்பற்றிக் கவலைப்பாதவனுக்கு இப்படியே நிசமும்!” என்றான்.

யோடு பதில் கூறுகிறான்

19 அப்போது யோடு பதிலாக:

¹“எத்தனை காலம் நீங்கள் என்னைத் துண்புறுத்தி, வார்த்தைகளால் என்னை உடைப்பிரீகள்?

²நீங்கள் இப்போது என்னைப் பத்துமுறை இதிவுப் படுத்தியிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் என்னைத் தாக்கும்போது வெட்கமடைய வில்லை?

³நான் பாவம் செய்திருந்தாலும் அது எனது தொல்லையாகும். அது உங்களைத் துண்புறுத்தாது.

⁴என்னைக் காட்டிலும் உங்களைச் சிறந்தவர்களாக காட்ட நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள். என் தொல்லைகள் என் சொந்தத் தவறுகளால் நேர்ந்தவை என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள்.

⁵ஆனால் தேவனே எனக்குத் தவறிமூடுத்தார். என்னைப் பிடிப்பதற்கு அவர் ஒரு கண்ணியை வைத்தார்.

⁶அவர் என்னைத் துண்புறுத்தினார்! என் நான் சுத்துகிறேன். ஆனால் எனக்குப் பதிலேதும் சிடைக்கவில்லை. நான் உரக்க உதவிக்காகக் கூப்பிட்டாலும், நியாயத் திற்காக வேண்டும் என் குரலை ஒருவரும் கேட்கவில்லை.

⁷தேவன் என் வழியை அடைத்தால் நான் தாண்டிசெல்ல முடியவில்லை. அவன் என் பாதையை இருளால் மனைத்திருக்கிறார்.

⁸தேவன் என் பெருமையை எடுத்துப் போட்டார். அவர் என் தலையின் சிரித்தை (முடியை) எடுத்தார்.

⁹தேவன் நான் அழியும் வரைக்கும் என்ன எல்லாப் பகசங்களிலுமிருந்து தாக்குகிறார். வேரோடு வீழ்ந்த மரத்தைப் போன்று அவர் என் நம் பிக்கையை அழுற்றினார்.

¹⁰தேவன் ஜெவனுடைய கோபம் எனக்கெதிராக ஏரிசிறுது. அவர் என்னைத் தமது பகைவன் என்று அழைக்கிறார்.

¹¹தேவனுடைய கோபம் எனக்கெதிராக ஏரிசிறுது. அவர் என்னைத் தமது பகைவன் என்று அழைக்கிறார்.

കൗർമ്മിലുമ் അവർകൾ മുൻ രൂക്ഷകയിട്ടിരുക്കുന്നവർകൾ.

13“എൻ ചൈകോത്രർകൾ എൻ്റെ വെരുകുകുമുള്ള തേവൻ ചെയ്താര്. എൻ നന്നാപര്ക്കലുകുന്ന ഒരു അന്നിയനാണേൻ.

14എൻ ഉറവിനാർകൾ എൻ്റെ വിട്ടു ചെന്നരാർകൾ. എൻ നന്നാപര്ക്കൾ എൻ്റെ മഹന്തുപ്പോന്നരാർകൾ.

15എൻ്റെ ഒരു അന്നിയനെപ്പു പോലുമും വൈനാട്ടിനെനെപ്പു പോലുമും എൻ വീപ്പിട്ടുകുമുള്ള വരുമും വിരുന്നിന്നരാർക്കളുമും പണി വിനെപ്പു പെണ്കളുമും പാര്ക്കിന്നരാർകൾ.

16നൊൻ എൻ പണിയാണെങ്കുകു കൂപ്പിറ്റുമും പോതു, അവൻ പതിലു തരുവാതിലാലു. നൊൻ ഉത്വാക്കോക്കു കെന്നുകുമ്പോതുമും എൻ പണിയാണെങ്കുകു പതിലു തരമാപ്പാൽ.

17എൻ മഞ്ഞെഡി എൻ മുച്ചീസിന് വാക്കെന്നെയെ വെരുക്കിന്നരാൾ. എൻ ശൊന്ത ചൈകോതരകൾ എൻ്റെ വെരുക്കിന്നരാർകൾ.

18കീരു കുമ്ഭന്തകളുമും എൻ്റെങ്കുകു കേവിച്ചെസ്യകിന്നരാർകൾ. നൊൻ അവർകൾ അറുകേവരുമുള്ളുമും അവർകൾ കെട്ടവല്ലരൈச് സൊലികിന്നരാർകൾ.

19എൻ നെരുക്കിന്ന നന്നാപര്ക്കൾ എൻ്റെ വെരുക്കിന്നരാർകൾ. നൊൻ നേരിക്കുമുള്ളാംകൾകു കൂടു എൻകുകെത്തിരാക്കുകു തിരുമ്പിയിരുക്കിന്നരാർകൾ.

20“നൊൻ മിക്കുമും മെലിന്തുപോണേൻ. എൻ തോാലു എലുമ്പോടു ഓട്ടിക്കു തൊന്തക്കുകു തു. എൻകുകു സർദ്ദേ ഉയിരി മീന്തിരുക്കിന്നതു.

21“എൻ നന്നാപര്ക്കാണോ, എൻകുകു ഇരാന്തുങ്കുകൾ! ഏണെനിലു, തേവൻ എൻകുകു എത്തിരാക ഇരുക്കിന്നരാർ.

22തേവൻ എൻപു പോന്നു നീങ്കൾ എൻ എൻബന്ത തണ്ണിട്ടക്കുക്കുകൾ? എൻബന്ത തുണ്പുരുത്തുവരുതാലു നീങ്കൾ താരന്തുപു പോകവില്ലെല്ലായാ?

23“നൊൻ ശൊല്ലവെന്നു ധാരേന്നുമും നിന്നെ വിലു വൈവുതു ഒരു പുതകുത്തിലു എമുകമാപ്പുകൾക്കാാ? എൻ വിരുമ്പുകു മേൻ. എൻ വാര്ത്തകളുമുള്ള ഒരു ചുരുണിലു എമുതപ്പാതാ? എൻ വിരുമ്പുകു മേൻ

24നൊൻ ശൊല്ലപ്പൈ എൻബേന്നുമും നീഞ്ഞകുമ്പു സ്യത്തിന്മേലു ഒരു ഇരുമ്പുകു കുറവിയാലു പൊറിക്കപ്പെട്ടവോ അല്ലതു പാന്ത്രയിലു ചെതുക്കപ്പെട്ടവോ വേൺ്നുമെന്നു വിരുമ്പുകു മേൻ.

25എൻ മീപ്പരി ഉയിരോടു ഇരുക്കിന്നരാർ എൻ്റു എൻകുകു തെരിയും! മുടിവിലു അവർ മുമ്പിയിന്മേലു എമുന്തു നിന്നു എൻ്റെങ്കുകു കാപ്പാർത്തുവാരി!

26നൊൻ എൻ ഉടലെവിട്ടുചു ചെന്നരാലുമും (നൊൻ ഉയിരി നീതകാലുമും), എൻ തോാലു അമുന്തുപുപ്പോനാലുമും, പിംപു നൊൻ എൻ തേവൻ എൻകുകു കാണ്ണപേൻ എൻ അരിവേണി!

27എൻ ശൊന്ത കണ്കളാലു നൊൻ തേവൻ എൻകുകു കാണ്ണപേൻ! നാഡേ, വേബ്രവരുമല്ല, തേവൻ എൻകുകു കാണ്ണപേൻ! നൊൻ എത്തനെ ഉന്നരാക്കു വച്ചപ്പറ്റവെന്നുക

ഉന്നരുക്കിരേൻ എൻപതെ എൻ്റൊാലു ഉംകു ഞുകുകു ശൊല്ലലു മുടിയാതു.

28“നീങ്കൾ, ‘നാമു യോദുവെവു തുണ്പുരുത്തുവോമു. അവനെങ്കുകു കുമ്മരുമും ചാട്ട ഒരു കാരാഞ്ഞത്തെകുകു കാണ്ണപോമു’എൻ്റു കുർഗലാമു.

29“ഔന്നാലു നീങ്കക്കേൾ അനുശവിരുക്കുകൾ. ഏണെനിലു, തേവൻ കുമ്മരവാരിക്കുകെണ്ണുതു തണ്ണിട്ടുകു കുന്നാരാർ. തേവൻ വാക്കെപ്പു പയൻപുട്ടുകു ഉംകുക്കുതു തണ്ണിട്ടുപാര്. അപ്പോതു നീധാന്തുകുമുള്ള കാലമും ഒന്നു ഉണ്ണാട്ടു എൻപതെ നീങ്കൾ അനീവീരുക്കുകൾ” എൻ്റൊാൻ.

ചോപ്പാർ പഴിവിക്കിന്നരാൻ

20 ആപ്പോതു നാകമാവിനി ചോപ്പാർ പതിലാക:

“യോദുവേ, ഉണ്ണിടമു കുമ്പുപമാണെന്നാനുങ്കൾ മികുന്തുവുണ്ണാൻ. എന്വേലു നൊൻ ഉംകുപു പതിലു കുർവേണ്ണുമും. നൊൻ നീഞ്ഞതുകുകൊണ്ണിട്ടുപ്പതെ വിരൈന്തു ഉംകുകു കുർവേണ്ണുമും.

3നീ ഉണ്ടു പതിലുകളാലു എന്കുക്കു അവമാനപ്പുട്ടുകുന്നായും! ഔന്നാലു നൊൻ ഗ്രാനുമുൾക്കാവണു ഉംകുപു എവലാവു പതിലു തരാലുമും എൻപതെ നൊൻ അരിവേണി.

4ടേയവനിനിനു മകിമ്പുകു നീണ്ടതകാലമു നിലൈക്കാതു എൻപതെ നീ അരിവായും. ആകാമു, മുഡിയിലു വന്നു കാലമു മുതലു ആതുവേ ഉണ്മൈയാക ഉൾഞ്ഞതു. തേവൻ എൻപതുകു കവലൈപ്പടാതവനിനിനു മകിമ്പുകു കുരുക്കിയ കാലമു നിലൈകുമും.

5ടേയവനിനിനു പെരുമൈ വാന്തതെ എട്ടാലുമും, അവൻ താലൈ മേകഷകളെത്തൊടലാമു.

6അവൻ തൻ മലതതെപ്പു പോലുവേ, എൻബേന്നുമും അചിക്കപ്പെടുവാൻ. അവനെ അരിന്തു ജുഞ്ഞകൾ ‘അവൻ എങ്കേ?’ എൻപാർകൾ.

7കണവെപ്പു പോന്നു, അവൻ പരന്തുപ്പു പോവാൻ. ഒരുവണ്ണുമും അവനെങ്കുകു തുരാത്തപ്പട്ടു, ഒരു കെട്ട കണവായും* മർക്കപ്പെടുവാൻ.

8അവൻപു പാര്ത്തു ജുഞ്ഞകൾ മീണ്ണുമും അവനെങ്കു കാനമാട്ടാർകൾ. അവൻ കുടുമ്പത്തിനിന്നു അവനെ മീണ്ണുമും പാര്പ്പിപ്പിലുണ്ടുവെല്ല.

9അവൻപു പാര്ത്തു ജുഞ്ഞകൾ തിരുപ്പുകു കൊടുപ്പു ആകുകു തുരാത്തപ്പട്ടു, ഒരു കെട്ട കണവായും* മർക്കപ്പെടുവാൻ.

10അവൻ ഏമൈകൾിടമിരുന്തു എടുത്തതെ അക്കീയവനിനിനു പിണ്ണെങ്കു തിരുപ്പുകു കൊടുപ്പു പാര്കൾ. ടേയവനിനി ചൊന്തതുകു കൈകകേൾ അവനുതു ചെലവുതെത്തു തിരുപ്പിക്കു കൊടുകുകുമും.

11അവൻ ഇണ്ണാനുനായിരുന്തു പോതു, അവൻ എലുമ്പുകൾ പെലജുംഞ്ഞവെയാക ഇരുന്തു. ആനാലു, ഉടമ്പിൻ പിയ പകുതികുക്കുപു പോൻ റൂ, അവൈ വിരൈവിലു തുക്കരിലു ചിട്ടകുമും.

12“കെട്ട മനിതനിനി വായു ടേമൈയെ

കെട്ട കണവു “ഇരവിലു വരുമു കാസ്തി.”

இனிமையாக ருசிக்கும். அவன் அதை முழுவதும் கவைப்பதற்காக அவனது நாவின் அடியில் வைப்பான்.

13 கெட்ட மனிதன் தீமையில் களிப்பான். அவன் அதை விட்டுவிட விரும்பமாட்டான். அது அவனது வாய்க்குள்ளிருக்கும் இனிப்பைப் போலிருக்கும்.

14 ஆனால் அத்தீமை அவன் வயிற்றில் நஞ்சாகும். பாம் பின் விஷ்ணதைப்போன்று அது அவனுள் சுசப்பான விஷமாக மாறும்.

15 தீயவன் செல்வங்களை விழுங்கியிருக்கிறான். ஆனால் அவன் அவற்றை வாந்தியெடுப்பான். தீயவன் அவற்றை வாந்தியெடுக்கும்படி தேவன் செய்வார்.

16 பாம்புகளின் விஷதைப்போன்று, தீயவன் பருகும் பானங்கும் இருக்கும். பாம் பின் நாக்கு அவனைக் கொல்லும்.

17 அப்போது, அத்தீயவன் தேனாலும் பாலாலும் ஓடுகிற நதிகளைக் கண்டு களிக்க மாட்டான்.

18-19 தீயவன், அவன் சம்பாதித்த செல்வங்களையெல்லாம் திருப்பித் தரும் படி கட்டாயப் படுத்தப்படுவான். தன்னுடைய உண்மீப்பின் வகையில் அவன் அனுபவிக்க அனுமதிக்கமாட்டான். அவன் மற்றவர்கள் கட்டியிருந்த வீடுகளை அபகரித்துக் கொண்டான்.

20 “தீயவன் ஒருபோதும் திருப்தியடை வதில்லை. அவனது செல்வம் அவனைக் காப்பாற்றாது.”

21 அவன் சாப்பிடுகிறபோது, எதுவும் மீதியாகிறப்பதில்லை. அவன் வெற்றி தொடராதா.

22 தீயவனுக்கு மிகுதியாக இருக்கும்போது அவன் துன்பங்களால் அழுக்கப்படுவான். அவனது சிக்கல்கள் அவன்மேல் வந்து அழுத்தும்!

23 தீயவன் அவனுக்குத் தேவையான வற்றையெல்லாம் உண்ட பின்பு, அவனுக்கெதிராக தேவன் அவரது ஏரியும் கோபத்தை வீசவார். தீயவன் மேல் தேவன் தண்டனையைப் பொழிவார்.

24 தீயவன் இரும்பு வாந்திக்குத் தப்பி ஒடிவிடலாம், ஆனால் ஒரு வெண்கல அம்பு அவனை எம்து வீழ்த்தும்.

25 அவன் உடம்பின் வழியாக அந்தவெண்கல அம்புச் சென்று முதுகின் வழியாக வெளிவரும். அதன் பிரகாசிக்கும் (ஒளி விடும்) முனை அவனது ஈரலைப் பினாக்கும். அவன் பயங்கர பீதி அடைவான்.

26 அவன் பொக்கிழங்கள் அழிந்துபோகும். எந்த மனிதனும் பற்றி வைக்காத ஒரு நெருப்பு அவனும் அழிக்கும். அவன் வீடிடல் மீதிருக்கும் ஒவ்வொரு பொருளையும் அந்தநெருப்பு அழிக்கும்.

27 தீயவன் குற்றவாளி என்று பரவோகம் நிருப்பிக்கும் (நிறுவும்) பூமி அவனுக்கெதிராக சாட்சிச் சொல்லும்.

28 தேவனுடைய கோப வெள்ளத்தில் அவன் வீட்டிலுள்ளவை எல்லாம் இழுத்துச் செல்லப்படும்.

29 “தீயோருக்குத் தேவன் இவற்றைச் செய்யத் திட்டமிடுகிறார். அவர்களுக்கு அதையே கொடுக்கத் தேவன் திட்டமிடுகிறார்” என்றான்.

யோபு பதில் கூறுகிறான்

21 அப்போது யோபு பதிலாக:

2 “நான் சொல்வதற்குச் செவிகொடும். அதுவே, நீர் எனக்கு ஆறுதல் கூறும் வகையாயிருக்கும்.

3 “நான் பேசும்போது பொறுமையாயிரும். நான் பேசி முடித்தபின்பு, நீங்கள் என்னைக் கேளிச் செய்யலாம்.

4 “நான் ஜனங்களைப்பற்றிக் குறை கூற வில்லை. நான் பொறுமையாயிராததற்குத் தக்க காரணம் இருக்கிறது.

5 என்னைக் கண்டு அதிர்ச்சியடையும், உம் கையை வாயில் வைத்து, அதிர்ச்சியால் என்னைப் பாரும்!

6 எனக்கு தேர்ந்தைப்பற்றி நான் எண்ணுமேப்போது, நான் அஞ்சகிறேன், என் உடம்பு நடுங்குகிறது!

7 “தீயோர் என் நீண்ட ஆயுளோடு வாழ்கிறான்? அவர்கள் என் நீண்ட ஆயுள்நடையவர்களாகவும் வெற்றிபெற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்?

8 அவர்கள் பின்னைகள் தங்களோடு வளர்வதைத் தீயோர் பார்க்கிறார்கள். அவர்களின் பேர்ப்பிள்ளைகளைப் பார்க்கும்படித் தீயோர் வாழ்கிறார்கள்.

9 அவர் வீடுகள் பாதுகாப்பாக உள்ளது, அவர்கள் பயப்படுவதில்லை. தீயோரைத் தண்டிப்பதற்குத் தேவன் ஒரு கோலையும் பயன்படுத்துவதில்லை.

10 அவர்களின் காளைகள் புணரத் தவறு வதில்லை. அவர்களின் பசுக்கள் கன்றுகளை சுனுகின்றன. அக்கன்றுகள் பிறக்கும்போது மடிவதில்லை.

11 “ஆட்டுக்குட்டிகளைப்போல் விளையாடுவதற்குத் தீயோர் அவர்கள் குழந்தைகளை அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் குழந்தைகள் சுற்றிலும் நடனமாடுகிறார்கள்.

12 தம்புறா, யாழ், குழல் ஆசியவற்றின் ஒசைக்கேற்ப அவர்கள் பாடி, நடனமாடுகிறார்கள்.

13 தீயோர் அவர்கள் வாழ்க்கையில் வெற்றிக் காண்கிறார்கள். பின்பு, அவர்கள் மடிந்து துன்பமின்றி அவர்களின் கல்லறைக்குப் போகிறார்கள்.

14 ஆனால் தீயோர் தேவனை நோக்கி, ‘எங்களை விட்டு விடும்! நாங்கள் செய்வதற்கென நீர் விரும்புவதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படுவதில்லை! எனகிறார்கள்.

15 தீயோர், ‘சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் யார்? நாம் அவருக்குச் சேவை செய்யத் தேவையில்லை! அவரிடம் ஜூபிப்பது உதவாது, என்கிறார்கள்!

— 16 — அது உண்மையே, தீயோர் அவர்களாக வெற்றிக் காண்பதில்லை. அவர்கள் அறிவுரையை நான் பின்பற்ற முடியாது.

17. ஆனாலும், தேவன் தீயோரின் ஒளியை எத்தனை முறை அண்கச்சிறார்? எத்தனை முறை தீயோருக்குத் துண்பம் நேர்கிறது? எப்போது தேவன் அவர்களிடம் கோபங்கொண்டு, அவர்களைத் தண்டித்தார்?

18 காற்று புல்லைப் பறக்கடிட்ப்பதைப் போலவும், பெருங்காற்று தானியத்தின் உமி யைப் பறக்கடிட்ப்பதைப் போலவும், தேவன் தீயோரைப் பறக்கடிட்கிறாரா?

19 ‘ஆனால் நீங்கள், ‘தந்தையின் பாவத் திற் கென்று தேவன் ஒரு பிள்ளையைத் தண்டிக்கிறார்’ என்கிறீர்கள். இல்லை! தேவன் தாமே தீயோனைத் தண்டிக்கட்டும். அப்போது அத்தீயோன், அவன் செய்த பாவங்களுக்குத் தண்டனை பெற்றதை அறிவான்!

20 பாவம் செய்தவன் தான் பெற்ற தண்டனையைப் பார்க்கட்டும் சர்வ வல்ல மையுள்ள தேவனின் கோபத்தை அவன் உணர்ட்டும்.

21 தீயவனின் வாழ்க்கை முடியும் போது, அவன் மதிகிறான். அவன் தன் பின்னே விட்டுச் செல்லும் குடும்பத்தைப்பற்றி அவன் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

22. ஒருவனும் தேவனுக்கு அறிவைப் போதிக்க முடியாது. உயர்ந்த இடங்களிலிருக்கிற ஐனங்களையும் கூட தேவன் நியாயந்தீர்க்கிறார்.

23 ஒரு முழுமையும் வெற்றிகரமுமான வாழ்க்கைக்குப் பின் ஒருவன் மரிக்கிறான். அவன் முழுக்க பாதுகாப்பான, சுகமான வாழ்க்கை வாழ்கிறான்.

இ அவன் உடல் போங்குக்கடையதாக உள்ளது. அவன் எலும்புகள் இன்னும் வலிவோடு காணப்படுகின்றன.

25 ஆனால், மற்றொருவன் கடின வாழ்க்கை வாழ்ந்து, கசப்பான் ஆன்மாவோடு மரிக்கிறான். அவன் நல்லவற்றில் களிப்படைந்ததில்லை.

26 இறுதியில், இருவரும் ஒருமித்துத் மண்ணில் சிடப்பார்கள். அவர்கள் இருவரையும் பூச்சிகள் குழந்துக்கொள்ளும்.

27. “ஆனால், நீங்கள் நினைவுப்பதை நான் அறிவேன், என்னைத் துண்புறுத்த நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள் என அறிவேன்.

28 நீங்கள், 'நல்லவன் ஓருவனின் வீட்டை எனக்குக் காட்டுங்கள். இப்போது, தீயோர் வாழுமிடத்தை எனக்குக் காட்டுங்கள்' என்கிறீர்கள்.

29“நீங்கள் நிச்சயமாக பயணிகளிடம் பேசி

யிருக்கலாம் நிச்சயமாக நீங்கள் அவர்களின் கதைகளை ஏற்கலாம்.

30 அழிவு வரும்போது தீயோர் தவிர்க்கப் பட்டுள்ளார்கள். தேவன் தமது கோபத்தைக் காட்டும் போது, அவர்கள் அதற்குத் தப்பியிருக்கிறார்கள்.

31 யாரும் தீயவனை அவன் செய்த தவறுகளுக்காக அவனைத்திரே விமர்சிக்கிற திலலை. அவன் செய்த தீமைகளுக்காக ஒருவரும் அவனைக் கண்டிக்கிறதில்லை.

32 அத்தீவனைக் கல்வறைக்குச் சமந்துச் செல்லும்போது, அவன் கல்வறையருகே ஒரு காவலாளி நிற்கிறான்.

³³ എന്നേവെ പിൻഗാത്തക്കാക്കിന് മന്നായുമ்

அத்தீவுலங்கு இனப்பமாயிருக்கும். அவன் கல்லறையின் அடக்கத்திற்கு ஆயிரக் கணக்கான இனங்கள் செல்வார்கள்.

34“எனவே நீங்கள் உங்கள் வெறுமையான வார்த்தைகளால் எனக்கு ஆறுதல்க்குற முடியாது. உங்கள் புதில்கள் எனக்கு உதவ மாட்டாது!” என்றான்.

எலிப்பாஸ் பதில் கூறுகிறான்

22 அப்போது தேமானின் எலிப்பாஸ்
பதிலாக,

“தேவனுக்கு நமது உதவி தேவையா? இல்லை! மிகுந்த ரூனவானும் உண்மையாகவே தேவனுக்குப் பயன்படுவதில்லை.

‘நீ தக்க நெறியில் வழங்கந்தது தேவனுக்கு உதவுமா? இல்லை! நீ தேவனைப் பின்பற்றுவதால் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுக்கு ஏதேனும் கிடைக்குமா? இல்லை!

“யோடுவே, ஏன் தேவன் உன்னைத் தண்டித்து, உன்னில் குறை காண்சிறார். நீ அவரை தொழுத்தொள்வதுலா?”

5 இல்லை! நீ மிகுதி யாகப் பாவம் செய்திருப்பதால்தான். யோடுவே, நீ பாவம் செய்வதை நிறுத்துவதில்லை!

நீ உன் சுகோதரன் ஒருவனுக்குக் கொஞ்சம் பணத்தைக் கடனாகக் கொடுத்து, அவன் உனக்குத் திருப்பித் தருவதற்கு அடையாளமாக ஒன்றேயேனும் கொடுக்க வற்புறுத்தி பிருக்கலாம். நீ கடனுக்கு ஸ்டாகர் ஏதேனும் ஏழை மனிதனின் ஆடைகளை எடுத்திருக்கலாம். இல்லையனில், எக்காரணமுமின்றி அவ்வாறு செய்திருக்கலாம்.

7 சோர்ந்த, பசித்த ஜனங்களுக்கு நீ
தண்ணீரும், உணவும் கொடாது இருந்திருக்க
லாம்.

⁸யோடுவே, உனக்கு மிகுதியான விளை நிலங்கள் உண்டு, ஜனங்கள் உண்ண மதிக்கிறார்கள்.

‘விதவைகளுக்கு எதுவும் கொடாது அவர்களை நீ துரத்தியிருக்கலாம், யோடுவே, நீ அநாதைகளை எமாற்றியிருக்கலாம்.

கள் அமைந்துள்ளன, திடீர்ப்பயம் உண்ணே
அஞ்சலைவக்கிறது.

“ஆகவே, நீ பார்க்க முடியாதபடி மிகுந்த இருள் குழந்திருக்கிறது, வெள்ளப் பெருக்கு உண்ண மூடுகிறது.

12-. தேவன் பரலோகத்தின் மிக உயர்ந்த இடத்தில் வாழ்கிறார். விண்மீன்கள் எத் தனை உயரத்தில் உள்ளன எனப்பாருங்கள். மிக உயர்ந்த நட்சத்திரத்தை தேவன் கீழே நோக்கி ப் பார்க்கிறார்.

13 ‘ஆனால் யோடுவே, ‘நீ சொல்லலாம் தேவன் என்ன அறிவார்? இருண்ட மேகங்கள் வழியாகப் பார்த்து, தேவன் நம்மை நியாயந்தீர்க்கக் கூடுமா?’

14 அடர்த்தி யான மேகங்கள் அவரை நம்மிடிமிருந்து மறைக்கின்றன, எனவே, அவர் வானத்தின் விளிமிலை பத் தாண்டி நடக்கிறபோது நம்மைப் பார்க்க முடி வதில்லை' எனக் கூறுவாய்.

15. இயாபுவே, பல காலம் முன்பு தீயோர் நடந்த அந்தப் பழைய பாதையில் நீ நடந்துக் கொண்டிருக்கிறாய்.

16 அவர்கள் இறக்க வேண்டிய காலத்திற்கு முன்னரே, அத்தேயார் அழிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் வெள்ளப் பெருக்கில் அடித்துச் செல்லப்பட்டார்கள்.

‘அங்கு வர்கள் தேவனப் பார்த்து, ‘எங்களைத் தனித்து விட்டு விடும்! சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் எங்களை என்னச் செய்ய முயயம்!’ என்றார்கள்.

கையில் குழியும் : என்பார்களா.
18 நற்கரியங்களால் அவர்கள் வீடுகளை
நிறப்பியவர் தேவனே! இல்லை, என்னால்
தீயோரின் அறிவுரையைப் பின்பற்ற முடி
யாது.

19 அவர்கள் அழிவதை நல்லோர் காண்பார்கள். அந்த நல்ல ஜனங்கள் மகிழ்ச்சி யடைவார்கள். களங்குமற்ற ஜனங்கள் தீயோராக கண்டு நகைப்பார்கள்.

20° உணர்களையாடி நன்கொடிப்பாரா,
அழிக்கப்பட்டார்கள். நெரு படி அவர்களின் செலவுத்தைத் தொடர்த்துகிறது!

21. “இப்போது, யோபுவே, உன்னைத் தேவனுக்குக் கொடுத்து அவரோடு சமாதானம் செய்துக்கொள். இதைச் செய், உனக்கு நல்லவை வல வாய்க்கும்.

²²அவரது போதனையை ஏற்றுக்கொள். அவர் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேள்.

23 യോഗം വേ, ചർവ്വ വല്ലമ്മയുള്ള തേവ
നിടമ് തിരുമ്പി വാ, ഉൻ പത്രധ്യ നിലക്കു
അമുക്തതുച ചെലവപ്പട്ടവാധ ആനാല, നീ
ഉന്തു വീട്ടിലിരുന്തു തീമയൈ അകർമ
വേണ്ടുമ.

24 உந்து பொன்னை நீ தூசியாகக் கருதவேண்டும். பள்ளத்தாக்கின் பாறை களைப்போல, உந்து உயர்ந்த பொன்னைக் காங்குவேண்டும்.

25 ചർവ വല്ലമെമ്പിൾ തേവനേ,

உங்குப் பொன்னாகட்டும் அவரே உங்கு
வெள்ளிக் குவியல் ஆகட்டும்.

26 அப்போது நீ சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுக்கு களிக்குறவாய். அப்போது நீ தேவனை நோக்கி ப் பார்ப்பாய்.

27 நீ அவரிடம் ஜூபிப்பாய். அவர் உன் கணக் கேட்பார். நீ செய்வதாக உறுதியளித்த காரியங்களை, அப்போது நீ செய்யமுடியும்.

28 நீ ஏதேனும் செய்யத் தீர்மானித்தால், அது வெற்றியடையும், உனது எதிர்காலம்

ஒளிமியமாக இருக்கும்.
 29 தேவன் பெருமையுள்ளோரை வெட்க மடையச் செய்கிறார். ஆனால் தேவன் எளி யோராக்கு உதவுகிறார்.

30 அப்பாது நீ தவறு செய்யும் ஜனங்களுக்கு உதவ முடியும். நீ தேவனிடம் ஜெபிப்பாய் அவர் அந்த ஜனங்களுக்கு மன்னிப்பார். ஏனெனில் நீ அத்தனை பரிசுத்தமாக இருப்பாய்” என்றான்.

யോപ പതില് കുർക്കിരാൻ

23 அப்போது யோடு பதிலாக:
“நான் இன்றைக்கு இன்னும் மனங்கசந்து முறையிடுகிறேன். ஏனெனில் நான் இன்னும் துண்புற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன்.”
“உங்கள் தேவைகள் பார்ச்சுக் கடுமையாக

எனதே தேவணப் பாகக்கடக் கூடுமென்று விரும்பு நான் அறிந்திருக்க வேண்டுமென்று விரும்பு கிறேன். தேவணிடம் போகும் வழியை அறிய விரும்புகிறேன்.

‘நான் தேவனிடம் என நியாயத்தை விளக்குவேன். நான் களங்கமற்றவென்னக் காட்டும் விவாதங்களால் என் வாய் நிரம்பியிருக்கும்.

என் விவாதங்களுக்குத் தேவன் எவ்வாறு பதிலளிப்பார் என்று அறிவேன். தேவனுடைய பதில்களைப் புரிந்து கொள்வேன்.

“தேவன் எனக்கெதிராக அவரது வல்லமையைப் பயன்படுத்துவாரா? இல்லை அவர் ஏனாக்குச் செவிகூடிப்பார்!

நான் ஒரு நேரமையான மனிதன். என்கதையை நான் கூற, தேவன் அனுமதிப்பார். அப்போது என் நீதி புதி எண்ண விடுதலையாக்கவார்!

“ஆனால் நான் சிமூக்கே போனால், அங்கே தேவன் இல்லை. நான் மேற்கே போனால், அங்கும் நான் தேவனைக் காணுன்.

9 தேவன் வடக்கே பணி செய்யும்போது, நான் அவரைப் பார்க்க முடியவில்லை. தேவன் தெற்கே திரும்பும்போதும், நான்

10 ஆனால் தேவன் என்னை அறிவார். அவர் என்னைப் பரிசோதித்துக் கொண்டிருக்கிறார். நான் பொன்னைப்போன்று தூயவனெனக் காண்பார்.

¹¹தேவன் விரும்புகிறபடியே நான் எப்போதும் வாழ்ந்திருக்கிறேன். நான்

തേവൻസപ് പിൻപർമ്മരവതെ നിരുത്തിയ
തേയില്ലെല.

¹² നാൻ തേവനുടൈയ കട്ടണാകളുംകു
ഞ്ചുപോതുമ കീഴ്പ്പടച്ചിയേൻ. എൻ ഉണ
ഖൈക കാപ്പിലുമ് * അതികമാക തേവനുടൈയ
വാക്കിലിറന്തു വരുമ വാർത്തയെക്കണാ നാൻ
നേഷിക്കിയേൻ.

¹³ “അണാലു തേവൻ മാരുക്കിരില്ലെല. ഒരു
വനുമ തേവനുക്കെതിരാക നിർക്കുമ്പധ്യാതു.
തേവൻ താൻ വിറുമ്പുകിന്റെവർന്നൈയെല്ലാം
ശെപ്പകിരാ.

¹⁴ തേവൻ എങ്കാക്കുന്നു അവർ തിട്ട
മിട്ടവർന്നൈരുൾച്ച ചെമ്പവാർ. എങ്കകാക വേരു
പല തിട്ടംകണായുമ അവർ ഖൈത്തിരുക
കിരാ.

¹⁵ അതണാലേ നാൻ തേവനുകുപ്പ്
പയന്തിരുക്ക കിയേൻ. ഇക്കാറിയാംകണാ നാൻ
പുരന്തുക കൊണ്കിയേൻ. ആക്കധ്യാലു നാൻ
തേവനുകുപ്പ് പയന്തിരുക്കിയേൻ.

¹⁶ തേവൻ എൻ ഇരുതയതെ ഇണകക്സ
(ശോറ്റവട്ടൈ) ചെമ്പകിരാർ, നാൻ എൻ
തൈരിയതെ ഇമുക്കിയേൻ. ചർവ വല്ലമൈ
ഡണാ തേവൻ എന്നെന അഞ്ചു ചെമ്പകിരാർ.

¹⁷ എൻ മുകത്തെ മുട്ടു കഗ്രമേകതെപ്
പോന്നു എങ്കു നേരന്ത തീക്കാരിയാംകണാ
ഉൾസാൻ. ആണാലു അന്ത ഇരുൾ എന്നെന
അടക്കാതു.

24 “ചർവ വല്ലമൈഡണാ തേവൻ,
ജീനാംകണിൻ വാഴ്വിലു കേടുകൾ
നികുമു കാലത്തെ അറിന്തപോതുമ അവർ
അത്തുപ പരികാരമ ചെമ്പയുമ കാലത്തെ
അവരെപ പിൻപർമ്മരവോർ അറിയമ്പധ്യാമ
വിറുപ്പതു ഏന?

“അയാബാനിന നിലത്തിൻ പകുതിയൈ
അണെവതുക്കാക ജീനാംകണാ എല്ലവുക കുറിപ്പു
കണാ മാർത്തുകിരാർകണാ. ജീനാംകണാ മന്തൈ
കണാത തിരുച്ചി, വേരു മേമ്പകണാ നിലവു
കണുകുപ അമുക്കതുച ചെല്കിരാർകണാ.

ബെറ്റ മോരാർമ്മ അണാതെപ പിൻഡണാ
കണുകുപ ചൊന്തകമാന കുമുതൈയൈ അവരകൾ
തിരുക്കിരാർകണാ. വിതവൈ താൻ പട്ട
കട്ടനെന്ത തിരുപ്പിച്ച ചെലുത്തുമ വരൈ
അവണതു പക്കാവക കവർന്തു ചെൺരു
വിടുകിരാർകണാ.

⁴ ഏമുകൾ വീഴ്ന്നു ഓരിട്ടതിലിരുന്തു
മർമ്മോർ ഇത്തിരുക്ക അഖൈയുമ്പദി വർപ്പുരുതു
കുകിരാർകണാ. തീയോറിടമിരുന്തു അന്ത
എമുകൾ തന്കണാ ഓരിതുകകൊണ്ണുമ്പദി
കുട്ടായപ്പട്ടക്കപ്പട്ടകിരാർകണാ.

⁵ “പാഖലവണത്തിലു ഉണാവു തേടി
അഖൈയുമ കാട്ടുക കുമുതൈക്കണാപ്പോലു
എമുകൾ ഇരുക്കിരാർകണാ. അവരകൾ ഉണാവു
തേടുവതുക്കാക അതികാഖലയിലു എമുന്തിരുക്കു
കൊണ്ണലാം.”

കിരാർകണാ. അവരകൾ കുമുന്തൈക്കാക
ഉണാവു പെരുമ പൊറുട്ടു അവരകൾ
മാഖലയിലു വെകു നേരമ വരൈ
ഉമുക്കിരാർകണാ.

⁶ വയലകൾ വൈക്കോലുമ പുല്ലുമ
വെട്ടിയപടി ഏമുകൾ ഇരവിലു വെകുനേരമ
ഉമുക്കവേണ്ടുമും. വയലകൾ തിരാട്ടൈക
പമുങ്കണാപ പരിതുച ചേരപ്പവർക്കാണാ,
അവരകൾ ചെലവന്തർക്കാളുക്കാക ഉമുക്ക
വേണ്ടുമും.

⁷ ഇരവ മുമുവതുമ ആട്ടൈണന്റി എമുകൾ
തൊന്നകവേണ്ടുമും. കുസിരിലിരുന്തു കാപ്പതുമ്കു
അവരകാളുകുപ പോരവൈകൾ ഇല്ലെല.

⁸ അവരകൾ പരവതന്കൾ ലിമൈഡാല
നേണന്തിരുക്കിരാർകണാ. കുസിരിലിരുന്തു കാപ്പ
പതുമ്കു അവകാളുകു എതുമും ഇല്ലെല.
എനാവേ അവരകൾ പെരിയ പാനൈകാളുകു
അരുകേ അണ്ടിക കൊണ്കിരാർകണാ.

⁹ തീയോർ പാല മനാമ മാരാത
കുമുന്തൈയൈ അതൻ തായിടമിരുന്തു പിരിക
കിരാർകണാ. കടമുകുപ ഉതുതിപ്പെപാറുണാക
അവരകൾ ഒരു എമുധയിൻ കുമുന്തൈയൈ
എടുതുക കൊണ്കിരാർകണാ.

¹⁰ എമുകളുകുപ ആട്ടയില്ലെല. എനാവേ
അവരകൾ വേലുക ചെമ്പയുമ്പോതു നിരവണാ
മായിരുക്കിരാർകണാ. തീയോറുകുപ അവരകൾ
താനിയിക്കട്ടുകകണാക* ചമന്തുച ചെല
കിരാർകണാ. ആണാലു അന്ത എമുകൾ പചിയോ
ഡിരുക്കിരാർകണാ.

¹¹ എമുകൾ ഓലിവ എന്നണ്ണൈയൈപ പിളിന്ത
തെടുക്കിരാർകണാ. തിരാട്ടൈക്കരചമ പിളിയുമ
ഇടത്തിലു* അവരകൾ തിരാട്ടൈക്കകക്കണികിണി
ഒലും നടക്കിരാർകണാ. ആണാലു അവരകാളുകുപ
പരുകുവതുമ്കു എതുവമില്ലെല.

¹² നകരത്തിലു മരിപ്പോരിൻ തുയരക്കുരാല
കണാ നീ കേടക മുദ്യുമ. തുംപുരുമ
അന്ത ജീനാംകണാ ഉതവിക്കാക ക്രാബേലുമുപ്പ
കിരാർകണാ. ആണാലു തേവൻ ചെവി ചാധ്യപ
തില്ലെല.

¹³ “സിലർ ഓരികുപ എത്തിരാകക കലകമ
ചെമ്പകിരാർകണാ. തേവൻ വിറുമ്പുവതു എതു
അവരകൾ അനിയ വിറുമ്പമാപ്പാറകൾ. തേവൻ വിറുമ്പു
മാപ്പാറകൾ.

¹⁴ ഒരു കൊലൈകാരൻ അതികാഖലയിലു
എന്നുന്തു തിക്കരു എമുകൾക്കു കൊല്ലകിരാൻ.
ഇരവിലു അവൻ ഒരു തിരുനാക്കിരാൻ.

¹⁵ വിപച്ചാരമ ചെമ്പവൈ (തകാത നെറ്റിയിലു
ഒമുകുപവൈ) ഇരവക്കാകക കാത്തിരുക്കിരാൻ.
‘പാറുമ എന്നെനാപ പാർക്കമാപ്പാറകൾ’

താനിയിക്കട്ടുകണാ കപ്പ വൈക്കിരുകുമ താനിയക
കുട്ടരകൾ.

തിരാട്ടൈ പിളിയുമ ഇടമ തിരാട്ടൈപ
പമുങ്കൾ ലിരുന്തു ചാരു എടുക്കുമ ഇടമ. സീല
വേണകൾക്കുലു പ്രധിയിലുണാ പാനൈയിലു കാഞ്ഞപ
പടുമും ഓരു ആളുമ്രു തുവാരമാകവേ അന്ത ഇടമ
ഇരുക്കുമ.

என அவன் நினைக்கிறான். ஆயினும் அவன் தனது முகத்தை மூடிக்கொள்கிறான்.

16 இரலிலி இருள் குழந்தி ரகசும் போது
 தீயோர் ஜனங்களின் வீடுகளை உடைத்து
 உள்ளே நழைவுகிறார்கள். ஆனால் பகவாளியில்,
 அவர்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குள்ளேயே
 இருந்து கொண்டு பூட்டிக்கொள்கிறார்கள்.
 அவர்கள் ஓளியை விட்டு விலகி பிருக்
 கிறார்கள்.

17-தீயோருக்கு மிக இருண்ட இரவுகள் காலை நேரத்தைப் போன்றது. ஆம், அந்த மரண இருளின் பயங்கரத்தை அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள்!

18-“வெள்ளப் பெருக்கில் அடித்துச் செல்லப் படும் பொருள்களைப் போன்று தீயோர் அசுற்றப்படுவார்கள். அவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலம் சபிக்கப்பட்டது, எனவே அவர்கள் தங்கள் வயல்களிலிருந்து திராட்சைக் கணிகளைத் திரட்டமாட்டார்கள்.

19 குளிர் காலத்துப் பணியிலிருந்து வரும் தண்ணீரை, வெப்பமும், உலர்ந்ததுமான காலம் கவர்ந்து விடும். எனவே அந்தப் பாவிகள் கல்வறைக்குக் கொண்டு செல்லப் படுவார்கள்.

20 தீயவன் மரிப்பான், அவனது சொந்த தாயார் கூட அவனை மறந்து விடுவார். அவன் உடலைத் தீண்ணும் புழுக்களே, அவனை விரும்புகிறவளாயிருக்கும். ஜனங்கள் அவனை நினைவுகூர மாட்டார்கள். எனவே அத்தீயவன் மரத்துண்டைப் போன்று உடைந்துபோவான்.

21 குழந்தைகளற்ற பெண்களைத் (மலடி களு) தீயோர் துன்புறுத்துவர். கணவர் களை இழந்த பெண்களுக்கு (விதலை வகளுக்கு) உதவ அவர்கள் மறுக்கிறார்கள்.

“ஆற்றலுள்ள மனிதர்களை அழிக்க,
தீயோர் தங்கள் ஆற்றலைப் பயன்படுத்து
கிறார்கள். தீயோர் ஆற்றல் பெறக்கூடும்
ஆனால், அவர்களுக்குத் தங்கள் சொந்த
வாழ்க்கையின் மீது நிச்சயமில்லை.

தீயோர் குறுகியகாலம் பாதுகாப்பாகவும் ஆட்களின்றியும் உணரலாம். தேவன் அவர்களை கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

24 “இதேயார் சிலகாலம் வெற்றியடையலாம். ஆனால் அவர்கள் அழிந்துப் போவார்கள். தானியத்தைப் போன்று அவர்கள் அறுக்கப் படுவார்கள். அத்தீய ஜனங்கள் பிறரைப் போலவே எல்லோராலும் வெட்டி வீழ்க்கப் படுவார்கள்

25- இவை உண்மையென நான் வாச்குறுதி யளிக்கிறேன்! நான் பொய் சூறியதாக யார் நிருபிக்கக் கூடும்? நான் தவறிமூத் தேவனன் யார் காட்டக்கூடும்?" என்றான்.

பில்தாத் யோபுக்குப் பதில் கூறுகிறான்

25 குசியனான பில்தாத் பதிலாக:

“தேவனே அரசாள் பவர். ஒவ்வொரு
மனிதனும் அவர்க்கு பயந்து மதிக்கச்

செய்கிறார். தேவன் தமது உன்னதமான இடத்தில் சமாதானமாக வைக்கிறார்.

³ அவரது நடச்சதிரங்களை* எவரும் எண்ண முடியாது. தேவனுடைய வெளிச்சம் எல்லோர் மேலும் உகித்திரது.

⁴தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமான் யார் இருக்க விரும்பும்? மனித இனக்கிள்* ஒருவரையும்

இருக்க முடியும்? மனத ஓன்றுவரல்ல இருவனும் உண்மையில் தூயவனாக இருக்க முடியாது.

‘தேவனுடைய கணகளுக்கு சந்திரன் ஒன்றியுடையதோ அல்ல. நடச்சத்திரங்களும் அவருடைய பார்வையில் தாய்வை ஆல்ல.

“உடைய விடுமேல் அவர்கள் என்னும் தூய்மையில் குறைந்த வர்கள். பூச்சியைப்* போன்றும், புழுக் களைப் போன்றும் பயனற்றவர்கள்!” என்றான்.

யോപ പില്താതുക്കുപ് പതിലെ തന്റെ

26 அப்போது யோடு பதிலாக,
“பில்தாத், சோப்பார், எவிப்பாஸ்
ஆகியோரே, சோர்வற்று நலிந்த இம்மனித
னுக்கு நீங்கள் எப்படி உதவிசெய்தீர்கள்?
ஆம், நீங்கள் உண்மையிலேயே நல்ல
ஹக்கமுட்டுப்பவர்களாக இருந்திருக்கிறீர்கள்!

³ஆம், ஞானமற்றவனுக்கு நீங்கள் அந்புதமான அறிவிரையைத் தந்திருக்கிறீர்கள்! நீங்கள் எத்தனை ஞானவாண்கள் என்பதை உண்மையாகவே காட்டியிருக்கிறீர்கள்!*

4 இவற்றைச் சொல்ல உங்களுக்கு உதவியவர் யார்? யாருடைய ஆவி உங்களுக்கு எழுச்சியிட்டியது?

“பூமிக்கு அடியிலுள்ள வெள்ளங்களில் மரிக்கோறின் அவிகள் பயக்கால் நடந்து

மாத்தோரான் ஆவாகள பயத்தால் நடுங்கு
கின்றன.

⁷ வெறுமையான இடத்தில் தேவன் வடக்கு வானத்தைப் பரப்பினார். வெற்றிடத்தின் மேல் தேவன் ழுமியைத் தொங்க விட்டார்.

⁸தேவன் அடர்ந்த மேகங்களை தண்ணீர் ரால் விரப்புவிற்கர் மிகுங்கு பாரம் போகங்

அவரது நட்சத்திரங்கள் “அவரது சேனங்கள்.” தேவதுவுடைய விண்ணின் படைகளை இது குறிக்கும். எல்லாத் தூதர்களையும் அல்லது விண்ணின் எல்லா விண்மீன்களையும் இது குறிப்பிட்டலாம்.

மனித இனம் “பெண்ணின் வயிற் ரில் பிறுப்புகள்”

பற்பவர்கள். முச்சிகள் புழுவைப்போன்ற ஒரு முச்சி, ஈயாக விடுவது இல்லை. இதை விடுத்திக் கீழ்ந்து

மாறுவது பொதுவாக, இதன் பின்தந்தின் முதல் அழிக் கொருள்களிலும் கண்ணலாம்.

வாக்கியம் 2-3 யோடு இங்கே சொல்வதைப்போல உண்மையில் அர்த்தம் கொள்ளவில்லை. யோடு பவிடிடப்படுகிறார்கள். அவன், இதன் அவ்வாறு அர்த்தம் என்றால் இல்லை. ஆகவே, ஒரு முறையில்

மரணம் “அபெற்றோன் அல்லது அழிவு” (பார்க்க: வெளிப்படக்கின விதிகூடம் 9:11).

ക്കണ്ണ ഉടൈത്തുത് തിരക്കാതപാടി തേവൻ പാർക്കിന്റൊരാർ.

⁹മുഴു നിലാവിന് മുക്കുത്തെ തേവൻ മുട്ടു കിന്റൊരാർ. അവർ തമതു മേകന്ക്കണ്ണ അതൻ മീതു വിരിത്തു അതൈപ് പോർത്തുകിന്റൊരാർ.

¹⁰തേവൻ ഒരു എല്ലബ്ലേക്ക് കോട്ടുപോൺ്റ വല്ലായക്കുതെ കടലിവ് വരെന്തു ഓൺഡുമു, ഇറുന്നുമു സന്തിക്കുമ്പച്ചി ചെയ്താറ്.

¹¹തേവൻ പയമുരുത്തുമ്പോതു വാനേങ്ങു താംകുമു അഞ്ചിവാരാങ്കൾ അസംഗ്രഹാല നടുന്നുകു കീന്റുന്ന.

¹²തേവഞ്ഞുന്നടയെ വല്ലമൈ കടലൈ അമൈ തിപ്പച്ചുതുകിന്റു. തേവഞ്ഞുന്നടയെ ഗുണമാ രാകാപിൻ ഉതവിധാണ്കർക്കണ്ണ അമീത്തു.

¹³തേവഞ്ഞുന്നടയെ മുച്ചിക്ക് വാനുങ്ക്കണ്ണ തെസിവാക്കുമു. തപ്പിച്ചെസല്ല മുക്കുമു പാമു പുതെ തേവഞ്ഞുന്നടയെ കൈ അമീത്തു.*

¹⁴തേവൻ ചെയ്ക്കിനു വിയക്കുത്തുകൾ കാറിയാം കണിലു കീവൈ സിലവേ. തേവണിപ്പിനുന്നു ഒരു ചിന്നിയ ഇരക്കീയ ഓഭിയൈയേ നാമു കേട്കിന്റോമു. തേവൻ എത്തുനേ മേംഞ്മൈ ധാനവരുമു വല്ലമൈമുൾളാവരുമു എൻപതെ ഒരുവഞ്ഞുമു ഉണ്മൈധാകപ് പുരിന്തുകൊണ്ണാം മുട്ടിധാതു* എന്നൊന്ന്.

27 പിന്നു യോപ തന്ന വിറിവുരൈയെത് തൊട്ടാന്താണു. അവൻ,

¹ഉണ്മൈധാകവേ, തേവൻ ഉധിരോധിരുക്കിന്റൊരാർ. തേവൻ ഉണ്മൈധാക വാച്ചുവൈതൈപ് പോലു, അവൻ ഉണ്മൈധാക എൻഡോട്ടു അനീഡിയാപ് നടക്കിന്റൊരാർ. ആമു, ചർവ വല്ലമൈ മുൾളാ തേവൻ എൻ വാച്ചുക്കൈയൈക കച്ചപ്പാക്കിന്റൊരാർ.

²അണാം എൻഡിലു ഉധിരുൾളാ വരെ ധിലുമു തേവഞ്ഞുന്നടയെ ഉധിരുമുച്ചി എൻ മുക്കുമു മട്ടുമു

³എൻ ഉതകുകൾ ദീയവർഹ്റൈപ് പേസാതു, എൻ നാവു ഒരുപോതുമു പൊഅ കുഫാതു.

⁴അണിക്കൾ ചൊല്ലവു ചരിയെന്ന എന്റെനോട്ടു അനീഡിയാപ് നടക്കിന്റൊരാർ. ആമു, ചർവ വല്ലമൈ മുൾളാ തേവൻ എൻ വാച്ചുക്കൈയൈക കച്ചപ്പാക്കിന്റൊരാർ.

⁵നൗഞ്ഞു ചെയ്ത നല്ലവർഹ്റൈക കെട്ടിധാകപ് (ഇരുക്കപ്) പിഡിത്തുക്കെക്കാൻവേൻ. നിധായമാക നടപ്പതെ വിട്ടുവിട്ട മാട്ടേൻ. നൗഞ്ഞു വാച്ചുമുവരെ എൻ മനിഷാസാട്ചി എൻനേ ഉഹൃത്താതു.

⁶“ജീനാംകൾ എനക്കെതിരാക എമുന്തു നിർക്കിന്റൊരാക്. ദീയോർ തന്നിട്കുപ്പബുവൈതൈപ് പോലു എൻ പരക്കവര്കൾ തന്നാട്ടൈ പെയ്വാര്ക്കൾ എൻ നമ്പകിന്റോൻ.

⁷ഒരുവൻ തേവന്നെൻപ്പാർത്തു കവലൈപ്പപ്പാ വിട്ടാലു, അവൻ മരിക്കുമു പോതു, അവ മുക്കു ഒരു നമ്പ പ്രക്കൈക്കുമില്ലലു. തേവൻ

തപ്പി ... മുക്കു ... “തപ്പി മിറുകമ്.” പാമു എൻപതു രാകാപിന്തു മർഫാരു പെയ്രാക ഇരുക്കാലാം.

അവൻ ഉധിരൈ എടുക്കുമ്പോതു, അമ്മനിത അകുകു നുമ്പിക്കൈ എതുവുമില്ലലൈ.

⁸അത്തേയവളുക്കുകു തൊല്ലലൈകൾ വിണ്ണുമു, അവൻ തേവന്നെ നോക്കി ഉതവി വേണ്ണുവാൻ. ആണാം തേവൻ അവളുക്കുകു ചെവിസാധ്യക്കു മാട്ടാർ!

⁹സർവ വല്ലമൈമുൾളാ തേവനിപ്പി പേസ വച്ചിൽ അവൻ കണിപ്പബന്ധന്തിരുക്കു വേണ്ണുമു. എപ്പോതുമു അമ്മനിതൻ തേവനിപ്പി ജൈപമു ചെയ്തിരുക്കുവേണ്ണുമു.

¹⁰“തേവഞ്ഞുന്നടയെ വല്ലമൈമൈക കുറിത്തു നോൻ ഉംകളുക്കുപ് പോതിപ്പേൻ. സർവ വല്ലമൈമുൾളാ തേവഞ്ഞുന്നടയെ തിപ്പംക്കണ്ണ നോൻ ഉംകൾിപ്പി മരഹക്കമാട്ടേൻ.

¹¹ഉംകൾ ചൊന്തക കണ്ണകാലാല തേവഞ്ഞുന്നടയെ വല്ലമൈമൈക കണ്ണിട്രുക്കിന്റീകൾ. എന്വേ അന്തൈപ് പയന്നുമു കാറിയാംകണ്ണ നീങ്കൾ എൻ ചൊല്ലകിന്റീകൾ?

¹²ഈയോരുക്കാകതു തേവൻ തിപ്പാട്ടതു ഇതുവേ ചർവ വല്ലമൈമുൾളാ തേവനിപ്പി മിറുന്തു കൊടിയോർ ഇതൈയേ പെരുവാര്കൾ.

¹³തീയവളുക്കുപ് പല പിന്റാക്കാകൾ ഇരുക്കലാം. ആണാം അവനുതു പിന്റാക്കാകൾ മരിപ്പ പാര്ക്കാൻ. തീയവിനിനു പിന്റാക്കാലുക്കു ഉണ്ണപത്രകു പോതിയ ഉണ്ണവു ഇരാതു.

¹⁴അവനുതു എല്ലാപ് പിന്റാക്കാലുമു മരിപ്പപാര്ക്കാൻ. അവനുതു വിത്തവൈ അവളുകു കാകതു തുക്കപ്പട്ടമാട്ടാർ.

¹⁵തീയോനുക്കുപ് തുകണാപ്പോൺരു മികുതിയാൻ വെൻസി കിന്തൈക്കലാമു. കണിമണ്ണ കുവിയലൈപ്പോൺരു അവൻിപ്പി പല ആട്ടകൾ ഇരുക്കാലാമു.

¹⁶തീയോനുക്കുപ് തുകണാപ്പോൺരു മികുതിയാൻ വെൻസി കിന്തൈക്കലാമു. കണിമണ്ണ കുവിയലൈപ്പോൺരു അവനുതു വെൻസിയൈപ് പെരുവാര്കൾ.

¹⁷അവനുതു ആവനുതു ആട്ടകൾ നല്ലവളുക്കുപ് കിന്തൈക്കുമു. കണംകമർഹ ജീനാംകൾ അവനുതു വെൻസിയൈപ് പെരുവാര്കൾ.

¹⁸തീയവൻ ഒരു വീട്ടൈക കുപ്പലാമു. ആണാം അതു നീണ്ടകാലം നിലൈക്കാതു. അതു ഒരു ചിലന്തി വലൈയൈപ് പോൺരുമു, കാവലാസിയിൻ കുടാരത്തൈപ് പോൺരുമു ഇരുക്കുമു.

¹⁹തീയവൻ ഒരുവൻ പടുക്കൈക്കുപ് പോകുപ പോതു, ചെലവന്തനാക ഇരുക്കാലാമു. ആണാം അവനുതു കണ്ണകണ്ണ അവൻ തിരുക്കുപ്പോതു, എല്ലാ ചെലവഞ്ഞകളുമു മരഹന്തിരുക്കുമു.

²⁰അവൻ അംസമാട്ടവാൻ. അതു വെൻസി പെരുക്കൈപ് പോൺരുമു, പുയലി വീട്ടിലിരുന്തു അവനെ ഇമുത്തുചെലവൈതൈപ് പോൺരുമു ഇരുക്കുമു.

²¹കീழക്കുകു കാർത്തു അവനെ അഡിതുചെലവൈതൈപ് ചെലവൈതൈപ് പോൺരുമു അവനു വീട്ടിലിരുന്തു അവനെ ഇമുത്തുചെലവൈതൈപ് ചെലവൈതൈപ്.

²²പുയലിൻ വല്ലമൈമയിലിരുന്തു തീയവൻ ഓട്ടിപ്പോക മുയലവാൻ ആണാം, ഇരക്ക മിന്റി പുയലി അവനെതു താക്കുമു.

²³തീയവൻ ഓട്ടിപ്പോകുപ്പോതു, മനിതരക്ക് കൈകൊട്ടുവാര്കൾ. തീയവൻ വീട്ടൈവിട്ടു

ഒട്ടിക്കിരോതു, അവർകൾ അവനെപ്പ പാർത്തു ചീപ്പട്ടിച്ചപ്പാർക്കൻ.

28 “വെள്ളിയൈ ജീനങ്കൾ പെறുമ്പു ചരംകുന്നകൾ ഉണ്ടു, ജീനങ്കൾ പൊൻ ക്കു ഉറുക്കിപ്പ് പുതമിടു (തൂയതാക്കുമ്) ഇടങ്കർ ഉണ്ടു.

²മനിതർകൾ നിലത്തിലിരുന്തു ഇരുമ്പൈ വെട്ടിഡെടുക്കിരാർക്കൻ, ചെമ്പു പാരൈ യിരിരുന്തു ഉറുക്കി എടുക്കപ്പെടുക്കിരുതു.

³വേഖലധ്യാട്കൾ കുക്കക്കളുക്കുൾ വിശക്കു ക്കു എടുത്തുചെലക്കിരാർക്കൻ. അവരുകൾ കുക്കക്കിൾ ആമുമാൻ പതുക്കിക്കിൾ തേടു കീരാർക്കൻ. ആമുംകു ഇരുസില് അവർക്കൻ പാരൈ ക്കു തേടിപ്പ് പാരക്കിരാർക്കൻ.

⁴താതു ഇരുക്കുമു പതുക്കക്കു തേടി, വേഖലധ്യാട്കൾ നിലത്തിനുൾ ആമുമാക്ക തോണ്ടുകിരാർക്കൻ. ജീനങ്കൾ വച്ചിക്കാത (ഹാമാത) തൂരമാൻ ഇടങ്കിൾഇമു, ഒരുവരുമു ചെന്നിരാത ഇടങ്കിൾഇമു, അവരുകൾ നിലത്തിനുൾ ആമുമാകപ്പ് പോകിരാർക്കൻ. മന്റ്ര ജീനങ്കക്കു കാട്ടിഇമു, ആമുമാൻ ഇടങ്കിൾ, അവരുകൾ കയിരുക്കിലിരുന്തു കൊങ്കു കീരാർക്കൻ.

⁵നിലത്തിൻ മേലു ഉണ്ടാവു വിശാക്കിരുതു, ആണാലു നിലത്തിന്തുകു കീഴു, അങ്ങനെതുമു നെറുപ്പിനാലു ഉറുക്കപ്പട്ടാതുപോലു, അതു വേദു മാതിരിയാക്കു തോണ്ടുകിരുതു.

⁶നിലത്തിൻ കീഴു ഇന്തിര നീലക്കുരുക്കൾ* കാണപ്പട്ടു. അങ്കുതു തായപ്പ് പൊൻ പൊടിക്കു ഉണ്ടു.

⁷നിലത്തിൻ കീമുൻൾ പാതൈക്കു പാതൈക്കു കാട്ടുപ്പ് പരവൈക്കു സൂട്ടു അരിയാതു. അന്തു ഇരുന്നു പാതൈക്കു വല്ലുരുമു* പാർത്ത തിലഞ്ഞു.

⁸കൊട്ടു മിരുക്കുക്കു അപ്പാതൈയിലു നടത്ത തിലഞ്ഞു. ചിന്കുങ്കു അവവള്ളിപ്പിലു പയണാമു ചെയ്തിലഞ്ഞു.

⁹വേഖലധ്യാട്കൾ മികക്ക കാട്ടിനമാനു പാരൈക്കു തോണ്ടുകിരാർക്കൻ. അപ്പണിയാട്കൾ പാരവൈനക്കു തോണ്ടി അതു വെല്ലാനു ചെയ്തിലഞ്ഞു.

¹⁰വേഖലധ്യാട്കൾ പാരൈക്കു നൂടേ നീരകാലക്കു പെട്ടുകിരാർക്കൻ. എല്ലാ പാരൈക്കു പൊക്കിഞ്ചുക്കു അവരുകൾ പാർക്കിരാർക്കൻ.

¹¹പണിയാട്കൾ തണ്ണേരെതു തട്ടെ ചെമ്പു, അണ്ണക്കു കട്ടുകിരാർക്കൻ. അവരുകൾ മന്റ്ര പൊറുണ്ണു വെരിക്കു ചെത്തു തിന്റുകു കൊണ്ടുവെരുകിരാർക്കൻ.

¹²“ആണാലു ഒരുവൻ ഗോന്തതെ എന്തേ കാണ്ണപാനു? നാമു അംഗു പുരിന്തു കൊണ്ടു താലുകു കാണ്ണമുട്ടുമു?

¹³നോന്മാനു തുക്കു വിലൈയുപരിന്തു എന്ന നാമു അരിയോം. മുമ്പിയിൽ ജീനങ്കു വല്ലുരു പരുന്തെപ്പോന്നു ഒരു വകുപ്പു പരവൈ.

നിലത്തെതു തോണ്ടി, ഗോന്തതെതു കണ്ടാ ടൈ മുടിയാതു.

¹⁴ആമുമാൻ ചുമത്തിരുമു, ‘നോന്മാ ഇന്തു എൻസിടമു ഇലലൈ’ എൻകിരുതു. കടലു, ‘നോന്മാ ഇംഗ്കു എൻസിടമു ഇലലൈ’ എൻകിരുതു.

¹⁵മികത്തുയാ പൊൻനാലുമു സൂടു, ഉംകു എബാൾ ഗോന്തതെ വാംകമുടിയാതു! ഗോന്തതെ വാംകു പോതുമാനു അബാവു വെംബി ഇവവലൈക്കി ഇരാതു!

¹⁶ചുപ്പിൻ തംകത്താലോ, കോമേതകത്താലോ, ഇന്തിര നീലക്കലലാലോ, നീംകു ഗോന്തതെ വാംകമുടിയാതു.

¹⁷നോന്മാ പൊൻ അല്ലതു പടികത്തെതു കാട്ടിഉമു ചിന്പാനു! പൊൻനിലു പത്കുപ്പെബ്രു വിലൈയുപരിന്തു കുറക്കാലു ഗോന്തതെ വാംക മുടിയാതു.

¹⁸പവാം, കുരിയകാന്തുമു ആചിയവർന്തിലുമു നോന്മാ ഉയർന്തു. ചിവന്തകു കുറക്കാലുകു കാട്ടിഉമു നോന്മാ വിലൈയുപരിന്തു.

¹⁹എൽക്കിയോപ്പിയാ നാട്ടിഞ്ഞു പുഞ്ചപരാകമു നോന്മാ വിലൈയുപരിന്തു. തുയപ് പൊൻനാലു ഉംകുകാലു ഗോന്തതെ വാംകമുടിയാതു.

²⁰‘എൻവേ നോന്മാ എൻകിരുന്തു വരുകിരുതു? എങ്കു നാമു പുരിന്തുകൊണ്ടുരുത്തെലുക് കാണു മുട്ടുമു?

²¹പുമിയിൻ ഉയിരിനുകുരുക്കു എല്ലാമു നോന്മാ മരഹന്തിരുക്കിരുതു. വാന്തതുപ്പു പരവൈക്കു സൂടു ഗോന്തതെതു കാണു മുടിയാതു.

²²മരാനുമു ആചിവുമു, ‘നാംകു നോന്മാ തെക്കു കണ്ണടതിലഞ്ഞു. നാംകു അതൈകു കുറിത്തു വെന്തിക്കു കുരുക്കു കാതിനാലു മട്ടുമു കേട്ടോമു’ എൻകിന്റു.

²³‘തേവൻ മട്ടുമേ നോന്മാ തു വழിയെ അരിക്കുരാർ. തേവൻ മട്ടുമേ നോന്മാ ഇരുക്കു മുടിത്തെ അരിക്കുരാർ.

²⁴പുമിയിൻ ഇരുതിപ്പ് പകുതിക്കു വയുമു തേവനാലു പാർക്കു മുടിക്കിരുതു. വാനിനു കീമുൻൾ എല്ലാവർന്തരയുമു തേവൻ പാർക്കു കുരാർ.

²⁵തേവൻ കാർമ്മിന്തു അതു വല്ലവമൈയെ അണിത്താർ. കടലക്കു എൽക്കു പെരിതാകു പാട്ടുകവേണ്ടുമെന്റു തേവൻ മുടിവെളുതു താരാർ.

²⁶എൻകേ മമ്മുയെ അഞ്ഞപ്പുവക്കുന്നുമു, ഇഡുമുക്കുന്കു എൻകേ ചെലുത്തു വെതുന്നുമു തേവൻ മുടിവെളുക്കിരാർ.

²⁷തേവൻ ഗോന്തതെതു കണ്ണു, അതൈപ്പു പന്തി യോക്കിതാരാർ. നോന്മാ മക്കിപ്പുപു തേവൻ കണ്ണു, അതൈ ഏറ്റുകുക്കാന്പാര.

²⁸തേവൻ മനിതരെ നോക്കി, “കർത്തുരുക്കു പയപ്പെടുന്നകൾ, അവരൈ മതിയുന്നകൾ. അതുവേ നോന്മാ ആകുമു. തീമുചു ചെമ്പ്യാതുരുക്കു അതുവേ പുരിന്തുകൊണ്ടു തിരുന്ന ആകുമു!” എൻനാരാർ.

29 யோடு அவனது பேச்சைத் தொடர்கிறான்
யோடு அவனுடைய பேச்சைத் தொடர்ந்தான்.

²யோபு: “தேவன் என்னைக் கண்காணித் துக் கவனித்து வந்தபோது, பல மாதங்களுக்கு முன்பு இருந்தாற் போன்று என் வாழ்க்கை அமையாதா என விரும்புகிறேன்.

அந்நாட்களில் தேவனுடைய ஒளி என்மீது பிரகாசித்ததால், நான் இருளின் ஊடே நடக்க முடிந்தது தேவன் நான் வாழ வேண்டிய சரியான வழியைக் காண்பித்தார்.

நான் வெற்றிகரமானவனாகவும் தேவன்
எனக்கு நெருங்கிய நண்பராகவும் இருந்த
நாட்களை நான் விரும்புகிறேன்.
அந்நாட்களில் தேவன் என் வீட்டை
ஆசிர்வதித்தார்.

5 சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் என்னோ
டிருந்தும், என் பிள்ளைகள் என்னாருகே
இருந்ததுமான காலத்தை நான் விரும்பு
சிறேன்.

“என் வாழ்க்கை மிக நன்றாக இருந்த காலம் அது. நான் பாலேட்டில் என் கால்களைக் கழுவினேன், சிறந்த எண் ஜெய்கள் என்னிடம் ஏராளம் இருந்தன.

7. "நான் நகரவாயிலுக்குச் சென்று, பொது ஜனங்கள் கூடும் இடத்தில் நகர மூப்பர் களுடன் வீற்றிருந்த நாட்கள் அவை.

8 அங்கு எல்லா ஜனங்களும் எனக்கு மதிப்பளித்தார்கள்! நான் வருவதைப் பார்க்கும்போது இளைஞர்கள் என் பாதையிலிருந்து (எங்குக் வழிவிட்டு) விலகி நின்றார்கள். முடியோர் எழுந்து நின்றனர். என்னை அவர்கள் மதித்ததைக் காட்டும் பொருட்டு அவர்கள் எழுந்தனர்.

⁹ ஜூங்களின் தலைவர்கள் பேசுவதை நிறுத்தி னார்கள். பிறரும் அமைதியாயிருக் கும்படி அவர்கள் தங்கள் கைகளை வாய் களில் வைத்தார்கள்.

10 மிக முக்கியமான தலைவர்கள் கூட தங்கள் சத்தத்தைக் குறைத்து (தாழ்ந்த தொணியில்) பேசினார்கள். ஆம், அவர்கள் நாவு வாயின் மேல் அன்றத்தில் ஒட்டிக் கொண்டபாற் போலுத் தோன்றிற்று.

11 ஜினங்கள் எனக்குச் செவி கொடுத்தார்கள், என்னைப்பற்றி நல்ல காரியங்களைச் சொன்னார்கள்.

12 ஏனெனில், ஏழை உதவிக்காக சூப்பிட்டபோது, நான் உதவினேன். நான் பெற்றோர்ம் பின்னைகளுக்கும், கவனிப் பார்ம் பின்னைகளுக்கும் உதவினேன்.

13-கெட்டுப்போன மனிதன் என்ன ஆசீரவதித்தான். உதவி தேவைப்பட்ட விதவைகளுக்கு நான் உதவினேன்.

14 நேர்மையான வாழ்க்கையை நான் ஆடையாக உடுத்தியிருந்தேன். நியாயம் எனக்கு அங்கியாகவும், தலைப்பாகையாகவும் அமைந்தது.

15 குருடர்களுக்கு நான் கண்களானேன். அவர்கள் போகவேண்டிய இடத்திற்கு வழி நடத்தி வேண். முடவருக்கு நான் காலானேன். அவர்கள் போகவேண்டிய இடத்திற்கு அவர் களைச் சமர்த்த சென்றுள்ளன.

16 நான் ஏழைகளுக்குத் தந்தையைப் போன்றிருந்தேன். நான் அறிந்திராத ஜனங்களுக்கு உதவினேன். நியாயசைபயில் அவர்களின் வழுக்கு வெற்றிப்பொறு உதவி னேன்.

¹⁷நான் தீயோரின் ஆற்றலை அழித்தேன். அவர்களிடமிருந்து களங்கமற் றோரைக் காப் பாற்றினேன்.

18[“] என் குடும்பத்தினர் என்னைச் சூழ்ந் திருக்க வயது முதிர்ந்தவனாக நீண்ட காலம் வாழ்வேன் என எண்ணியிருந்தேன்.

விப்பனிப் படர்ந்த கிளைகளும் தண்ணீரை மிகுதியாகப் பெற்ற வேர்களையுமுடைய ஆரோக்கியமான செடியைப் போல நானும் ஆரோக்கியமாயிருப்பேன் என எண்ணி யிருந்தேன்.

20 என் பெலன் தொடர்ந்து புதுப்பிக்கப் பட்டது. என் கையிலுள்ள வில் புதுப் பெலன் கொண்டது.

21“கடந்த காலத்தில், ஜனங்கள் எனக்குச் செவிகொடுத்தார்கள். அவர்கள் எனது அறிவுரைக்காகக் காத்திருந்தபோது அமைதி யாக இருந்தார்கள்.

“நான் பேசி முடித்தப் பின்பு, எனக்குச் செவிகொடுத்த ஜனங்கள், அதற்கு மேல் எதையும் கூறவில்லை. என் வார்த்தைகளை அவர்கள் மசிமிச்சியாக ஏற்றுக்கொண்டனர்.

²³ மழைக்காக காத்திருப்பதைப்போல நான் பேசுவதற்காக ஜனங்கள் காத்திருந்தார்கள். சுவந்த வத்தில் தரை மழையை உறிஞ்சுவதுபோல, அவர்கள் என் வார்த்தை களை குடித்தார்கள்.

24 நான் அந்த ஜினங்களோடு சேர்ந்து சிரித் தேன். அவர்களால் அதை நம் பழுப்பியவில்லை. என் புன்னகை அவர்களுக்கு கஷ்டங்களுடையது சொல்லுத்தான்.

நல்வருடம் கொடுக்கத்து.
நான் ஜனகருக்குத் தலைவனாக
இருந்தும் கூட, நான் அந்த ஜனங்களோடிருப்பதைத் தேர்ந்தெடுக்கேன். பாளை
யத்தில் தனது சேனைகளோடு வீற்றிருக்கும்
நான் ஒரு பேரன்று.

நான் துயரமுற்ற ஜனங்களுக்கு ஆறுதல்
சொல்லிக்கொண்டுமாங்கேன்.

30 ஆனால் இப்போது என்னைக் காட்டி இும் இளைஞர்கள் கூட என்னைக் கேவிச் செய்கிறார்கள். அவர்களின் தந்தைகளை நான் என் மந்தையைக் காக்கும் நாய்க்களோடு ஒவ்வொவ்வும் வெட்டுப்பட்டிருப்

² அந்த இளைஞர்களின் தந்தைகள் எனக்கு உதவமுடியாதபடிச் சோர்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் வியாச முறையின்கூலிருக்கின்றன.

களின் களைத்துப்போன தலைசநார்கள் வலி மையம் ஆற்றலும்றுக் காணப்படுகின்றன.

³ அவர்கள் மரித்தவர்களைப் போலிருக் கிறார்கள்- அவர்கள் உண்பதற்கு எதுவுமில் லாமல் பட்டினியாயிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் பாலைவனத்தின் உலர்ந்த அழுக்கை உண்கிறார்கள்.

⁴ அவர்கள் பாலைவனத்திலுள்ள உப்புத் தாவாரங்களைப் பற்றித்தெடுக்கிறார்கள். மறத் தின் வேர்களை அவர்கள் தின்றார்கள்.

⁵ அவர்கள் பிற ஜனங்களிடமிருந்து தூர்த்தப்பட்டார்கள். அவர்கள் கள்ளளர் என ஜனங்கள் அவர்களை உரத்தக் குரவிலிச் சுத்தமிட்டார்கள்.

⁶ அவர்கள் உலர்ந்த ஆற்றுப் படுகை களிலும், மலைப்பக்கங்க்குத் துகைகளிலும் நிலத்தின் துவாரங்களிலும் வாழுவேண்டும்.

⁷ அவர்கள் புதர்களில் ஊளையிடுகிறார்கள். முட்புதர்களின் கீழே அவர்கள் ஒதுங்கியிருக்கிறார்கள்.

⁸ தங்கள் நாட்டைவிட்டு விரட்டியடிக்கப் பட்டபெயரற்ற, தகுதியில்லாத ஒரு கூட்டம் ஜனங்கள் அவர்கள்!

⁹ “இப்போது அந்த மனிதர்களின் மகன்கள் என்னைக் கேளிக் செய்யும் பாடல்களை பாடுகிறார்கள். என் பெயர் அவர்களுக்கு ஒரு கெட்ட வார்த்தை ஆயிற்று.

¹⁰ அந்த இளைஞர்கள் என்னை வெறுக கிறார்கள். அவர்கள் என்னிலிருந்து தூரத் தில் போய் நிற்கிறார்கள். அவர்கள் என்னைக் காட்டிலும் சிறந்தவர்கள் என நிலைங்கிறார்கள். அவர்கள் என் முகத்தில் உமிழுவும் செய்கிறார்கள்!

¹¹ தேவன் என வில்லின் நானை அறுத்துப்போட்டு என்னைத் தளர்ச்சி யடையச் செய்தார். அந்த இளைஞர்கள் தாங்களாகவே நிறுத்தாது, எனக்கெதிராகத் தங்கள் கோபத்தையெல்லாம் காட்டினார்கள்.

¹² அவர்கள் என் வலது பக்கத்தில் தாக்கு கிறார்கள். அவர்கள் என் பாதங்களை அகல தளவிலிட்டார்கள். நான் தாக்கப் படும் நகர்த்தைப்போல இருக்கிறேன். என் னைத் தாக்கி அழிப்பதற்கு அவர்கள் என் சுவர்களுக்கெதிராக அழுக்குகளைக் கட்டு கிறார்கள்.

¹³ அவர்கள் என் பாதையை கெடுத்தார்கள் அவர்கள் என்னை அழிப்பதில் வெற்றி யடைகிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவுவதற்கு யாரும் தேவையில்லை.

¹⁴ அவர்கள் சுவரில் துளையிடுகிறார்கள். அவர்கள் அதன் வழியாக விரைந்து வருகிறார்கள். உடையும் சுற்கள் என்மீது விழுகின்றன.

¹⁵ நான் பயத்தால் நடுங்குசிறேன். காற்று பொருள்களைப் பறக்கடிப்பதைப்போல அந்த இளைஞர்கள் என் மகிழ்மையைத் துரத்தி விடுகிறார்கள். என் பாதுகாப்பு ஒரு மேச்தைப்போன்று மறைகிறது.

¹⁶ “இப்போது என் உயிர் நீங்கும் நிலை யில் உள்ளது. நான் விரைவில் மதிவேன். துங்பத்தின் நாட்கள் என்னைப் பற்றிக் கொண்டன.

¹⁷ என் எலும்புகள் எல்லாம் இரவில் வலிக்கின்றன. என்னைக் கடித்துக்குதறும் வேதனை நிற்கவேயில்லை.

¹⁸ தேவன் என் மேற்சட்டையை கூழுத்துப் பட்டையைப் பற்றியிழுத்து என் ஆடைகளை உருவின்றி சிதைத்தார்.

¹⁹ தேவன் என்னைச் சேற்றினுள் தளளி னார். நான் அழுக்கைப் போன்றும் சாம்ப வைப் போன்றும் ஆனேன்.

²⁰ “தேவனே, உம்மிடம் உதவிக்காக வேண்டுகிறேன், ஆனால் நீர் பதிலளி ப்பதில்லை. நான் எழுந்து நின்று ஜெபம் செய்கிறேன், ஆனால் நீர் என்னிடம் பாரா முகமாயிருக்கிறீர்.

²¹ தேவனே, நீர் என்னிடம் கொடுமையாக நடந்தீர் என்னைத் தாக்குவதற்கு நீர் உமது வல்லமையைப் பயன்படுத்தினீர்.

²² தேவனே, பலத்த காற்று என்னைப் பறக்கடிக்குமாறு செய்தீர். புயவில் நீர் என்னை வெளியே வீசினீர்.

²³ நீர் என்னை மரணத்திற்கு வழி நடத்துவீர் என அறிவேன். ஒவ்வொரு மனிதனும் மதிய (மரிக்க) வேண்டும்.

²⁴ “ஆனால், ஏற்கனவே அழிந்தவனை மீண்டும் நிச்சயமாய் ஒருவனும் தாக்க மாட்டான்.

²⁵ தேவனே, தொல்லைகளுள் ஜனங்களுக்காக நான் அழுதேன் என்பதை நீர் அறிவீர். ஏழைகளுக்காக என் இருதயம் துயருற்றது என்பதை நீர் அறிவீர்.

²⁶ நான் நல்லவற்றை எதிர்பார்த்த போது, தீயவை நேர்ந்தன. நான் ஒளியைத் தேடிய போது, இருள் வந்தது.

²⁷ நான் உள்ளே கிழிந்து போனேன், என துன்பம் நிற்கவில்லை. இன்னும் வரப் போகும் துன்பங்கள் மிகுரு.

²⁸ நான் எப்போதும் துக்கமாயிருக்கிறேன், அதனால் நான் எந்த ஆற்றலும் பெற வில்லை. நான் சபையில் எழுந்து நின்று, உதவிக்காகக் கூக்குரவிட்டேன்.

²⁹ நான் காட்டு நாட்களைப் போலவும் நெருப்புக் கோழிகளை போலவும் தனித்தவ னானேன்.

³⁰ என் தோல் நெருப்பினால் ஏரிந்து உரிந்து கழுன்று போகிறது. என் உடல் காய்ச்சலால் சுடுகிறது.

³¹ துக்கமான பாடல்களைப் பாட என் தம்புரு மீட்டப்பட்டுள்ளது. துக்கமான அழுகையைப் போன்று என் புல்லாங் குழலின் குரவ் ஓலிக்கிறது.

31 “என்னைக் கவர்கின்ற ஒரு கண்ணிப்பெண்ணைப் பாராதிருக்கும் படி என் கணக்கோடு நான் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துக்கொண்டேன்.

²சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் ஜனங்களுக்கு என்ன செய்கிறார்? உயரத்திலுள்ள பராலோகத்தின் வீட்டிலிருந்து எவ்வாறு தேவன் ஜனங்களுக்குத் திரும்பக் கொடுக்கிறார்?

³தேவன் தொல்லையையும் அழிவையும் கெட்ட ஜனங்களுக்கு அனுப்புகிறார். தவறு செய்வோர்க்கு அழிவை அனுப்புகிறார்.

⁴ நான் செய்கிற ஒவ்வொன்றையும் தேவன் அறிகிறார். நான் எடுக்கும் ஒவ்வோர் அடியையும் தேவன் காண்கிறார்.

“நான் பொய்களாலான வாழ்க்கை வாழ்ந் திருந்தால் அல்லது நான் பொய் சொல்லவும் இனங்களை ஏமாற்றவும் ஓடியிருந்தால்,

6 அப்போது, தேவன் என்ன எச் சீர் தூக்கிப் பார் பற்றக்குத் தக்க அளவு கோலைப் பயன் படுத்தட்டும். அப்போது நான் களன்கமற்றவன் என்பதைத் தேவன் அறிவார்!

நான் சரியான பாதைக்குப் புறம்பே
நடந்தால், என் கண்கள் என் இருதயத்தை
தீவிரமாகக் கேட்க நேரே நடத்தினால், என் கைகளில்
பாவத்தின் அழுகுப் படிந்திருந்தால், அப்
போது கேவன் அறிவார்.

8 அப்போது நான் நட்ப பயிர்களைப் பிறர் உண்ணட்டும், என் பயிர்கள் பிடுங்கப் பட்டும்.

9 “நான் பெண்களிடம் காம இச்சை (மோகம்) கொண்டிருந்தால். அயலானின் மனவியோடு தகாத நெறியில் நடக்கும்படி உடன்மொழி வர்த்திக்கிறான்”

உணவு கூத்துவருகே காத்துருந்தால்,
10 அப்போது, எனது நெணவிலி மற்றொரு
வனின் உறைவைச் சமைக்கட்டும், பிற
மனின்வை வடிவிரைவு படித்திருக்கும்.

மனத்தின் அவங்காடு படுத்திருக்கட்டும்.
 11 ஏனெனில் உடற்கால விளையும் பாவம் அவமானத்திற்குரியது. அது தண்டனை பொஞ்சுப்படி பாவமாகும்.

12 பாவின் உறவு சம்மந்தமான பாவம் அனைத்தையும் அழிக்கும்வரை ஏரியும் நெருப்பேப் போன்றது. நான் இதுவரைச் செய்த அனைத்தையும், எனது உடமைகள் யாவற்றையும் அது அழிக்குவிடும்!

13“ என் அடிமைகளுக்கு என்னிடம் ஏதோ குறைபாடு ஏற்பட்டபோது அவர்களிடம் நியாயமாயிருக்க நான் மறுத்திருந்தால்,

14 நான் தேவனைச் சுந்திக்கும் போது என்ன செய்வேன்? நான் செய்ததைக் குறித்து தேவன் விளக்கம் கேட்டால் நான் என்ன சொல்லவேன்?

15 என் தாயின் கர்ப்பத்தில் தேவன் என்னை உண்டாக்கினார், தேவன் என் அடிமைகளையும் உண்டாக்கினார், நம் முடைய தாயின் கருவில் தேவன் நமக்கு உரவும் தொடுத்தார்.

நான் ஏழைகளுக்கு உதவ ஒரு போதும் மறுத்தில்லை. விடவைகளுக்குத் தேவையானவற்றை நான் எப்போதும் கொடுத்தேன்.

¹⁷நான் உணவைப் பொறுத்தமட்டில் சுயநலம் பாராட்டியதில்லை. நான் எப் போதும் அநாதைகளுக்கு உணவளித்தேன்.

18 தந்தையற்ற பிள்ளைகளுக்கு என் வாழ்க்கை முழுவதும், நான் ஒரு தந்தையைப் போன்றிருந்தேன். என் வாழ்க்கை முழு வதும், நான் விதவைகளை ஆர்த்து வந்திருக்கிறேன்.

19 ஆடையில்லாததால் ஜனங்கள் துண்புறு வதைக் கண்டபோதும், மேற்சட்டையில்லாத ஏழையைக் கண்டபோதும்.

²⁶ நான் அவர்களுக்கு எப்போதும் ஆடை களைக் கொடுத்தேன். என் ஆடுகளின் மயிரைப் பயன்படுத்தி, அவர்கள் குளிர் நீங்கச் செய்தேன். அவர்கள் தங்கள் முழு இருதயத்தோடு என்ன ஆசிரவித்ததாகள்.
²⁷ வாய்மலில் ஒரு அநாடை வந்து உதவி வேண்டி நிற்கும் போது நான் என் கைமுட்டியை ஒரு போதும் ஆட்டிய தில்லை.*

22 நான் எப்போதேனும் அப்படிச் செய் திருந்தால், அப்பொது என் கரம் தோளிலிருந்து விழுந்திருக்கும் என நான் நம்புகிறேன்! நான் எப்போதேனும் அப்படிச் செய்திருந்தால், என் கரம் எலும்புக் குழியிலிருந்து அசுற்றப்பட்டிருக்கும் என நான் நம்புகிறேன்!

23 ஆண்டான் நான் அத்தகைய தீயகாரியங்கள் எதையும் செய்யவில்லை. நான் தேவனுடைய தண்டனைகளுக்கு அஞ்சியிருக்கிறேன். அவரது மக்கத்துவம் என்னை அச்சுறுத்துகிறாக.*

நம் பிக்கை
24. 'நான் என் செல்வங்களில் நம் பிக்கை
வைத்ததில்லை. எனக்கு உதவுவதற்காக
நான் எப்போதும் தேவனையே நம் பி
மிருந்தேன். தூய பொன்னிடம், 'நீயே
எனு நம்பிக்கை' என்ற நான் கூறியில்லை.

வாய்ம் நம்புவதற்கு தூண்டியது நான் சொல்லுதலாக இருந்து வரும். ஆனால் நான் செலவுந்தனாக இருந்தேன். ஆனால் அது என்னைப் பெருமைக்காரணாகக் கில்லை! நான் மிகுதி யான பொருள்கள் சம் பாதித்தேன். ஆனால், என்னைச்

26 நான் ஒளிவிடும் குரியனையோ, அழகிய சந்திரனனயோ ஒரு போதும் தொழுது நேர்வீடு செய்யும்!

கொண்டதிலே.
27 குருபின் அல்லது சந்திரனை தொழுது கொள்ளுமளவிற்கு நான் ஒரு போதும் விட வேண்ட விரும்புகிறேன்.

28 அதுவும் தண்டிக்கப் படவேண்டிய பாவம் ஆகும். நான் அப்பொருள்களை தொழுதுகொண்டிருந்திருப்பேனாகில் சர்வ

21ம் வசனம் நியாயசன பயில் எனக்கு ஆதரவு இருந்தபோதும் நான் ஒரு அநாதையைப் பற்றியதும் சிரியல்லோ.

அவரது ... அச்சுறுத்துவிற்கு அவரது மகத்துவத் திற்கு மான்னால் என்னால் நிற்கும்படியிலிருவை

வல்லமையுள்ள தேவனிடம் உண்மையற்ற வனாவேன்.

29. “என் பகைவர்கள் அழிந்தபோது நான் மகிழ்ச்சி யை நடத்தில்லை. தீயவை என் பகைவர்களுக்கு நேரிட்டபோது, நான் அவர்களுக்கு கண்டு நடக்கக்கூடில்லை.

30) என பகவதர்களைச் சுபிப்பதாலோ, அவர்கள் மரிக்க வேண்டும் என விரும் பியோ என் வாய் பாவும் செய்ய நான் ஒருபோதும் அனுமதித்துதில்லை.

31 நான் அந்தியருக்கு எப்போதும் உணவு வித்தேன் என்பதை என் வீட்டிலுள்ளோர் எல்லோரும் அறிவிவார்கள்.

32 அந்தியர்கள் இரவில் தெருக்களில் தூங் காதபடி நான் எப்போதும் அவர்களை வீட்டினுள்ளே வரவேற்றேன்.

33 பிறர் தங்கள் பாவங்களை மறைக்க முயல்கிறார்கள். ஆனால் நான் என் குற்றத்தை மறைத்துவில்லை.

34 ஜூங்கள் என்ன சொல்லவார்களோ? என்று நான் அஞ்சியதில்லை. அந்த அச்சம் என்னை அமைதியாயிருக்கச் செய்ததில்லை. நான் வெளியே போகாமலிருக்க அது தடையாயிருக்கவில்லை. என்னை ஜூங்கள் வெறுப்பதற்கு (ஜூங்களின் வெறுப்புக்கு) நான் அஞ்சவில்லை.

35. ஓ! யாரேனும் எனக்குச் செவிகொடுக்க வேண்டுமென விரும்புகிறேன்! நான் எனது நியாயத்தை லிளக்கட்டும். சர்வ வல்லமை யுள்ள தேவன் எனக்குப் பதில் தருவார் என விரும்புகிறேன். நான் செய்தவற்றில் தவறேன் அவர் நினைப்பதை அவர் எழுதிவைக்கட்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

36 அப்போது என் கமுத்தைச் சுற்றிலும் அந்த அடையாளத்தை அணிந்து கொள்வேன். ஒரு கிரீத்தைப் போன்று அதை என் தலைமேல் வைப்பேன்.

நூல்களில் தேவனிடம் வரமுடியும்.

38. நம் மொருவனிடமிருந்து நான் என் நிலத்தைத் (அபகரிக்கவில்லை) திருட விஸ்வை. நிலத்தைத் திருடியதாக ஒருவனும் என் மீது குற்றம் சாட்ட முடியாது.

39 நிலத்திலிருந்து நான் பெற்ற உணவிற்காக எப்போதும் மூவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுத்துள்ளேன். ஒருவருக்குச் சொந்தமான நிலத்தை கைப்பற்ற நான் ஒரு போதும் முயன்றில்லை.

40 நான் அத்தீயக்காரியங்களை எப்போ தேனும் செய்திருந்தால் அப்போது என் வயல்களில் கொதுமை, பார்வி* ஆகிய வற்றிற்குப் பதிலாக முன்னாம் களைகளும்

முளைக்கட்டும்!” என்றான். யோபின் வார்த்தைகள் (சொற்கள்) முடிவடைந்தன.

எலிக் விவாதத்தில் பங்குக் கொள்கிறான் 32 அப்போது யோடுவின் நண்பர்கள் மூவரும் யோடுவுக்குப் பதில் கூற முயல்வதை விட்டு விட்டார்கள். தான் உண்மையாகவே களங்கமற்றவன் என யோடு உறுதியாக இருந்ததால், அவர்கள் தங்கள் முயற்சியைக் கைவிட்டார்கள்.

“ஆனால், அங்கு எவிகூ என்னும் பெயருள்ள ஒரு எனதான் இருந்தான். அவன் பரகெடையிலின் மகன். அவன் பூச என்னும் பெயருள்ள ஒரு மனத்தினி சந்ததியில் வந்தவன். எவிகூ ராம குடும்பத்தினன்.

எல்லை யோடுவிடம் மிகுந்துக் கோபமடைந்தான். ஏனெனில், யோடு தானே சரியாக நடந்துக்கொண்டான் எனச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். தேவனைக் காட்டிலும்

தானே நியாயமானவன் என்று யோபு சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். யோபுவின் நண்பர்கள் மூவரிடமும் எவ்விச் சோபங் கொண்டான். ஏனெனில், யோபுவின் தீவிரகுநக்குத் துமிழ்மலையாம் பசில் குற

கூனாவாக்குக்கு அமர்முறை பதல் கூற முடியவில்லை. யோபு தவறு செய்தாலென அவர்களால் நிறுவ முடியவில்லை. ⁴ எனவிக் அங்கிருந்தவர்களில் வயதில் இளைய வணாயிருந்தான். அதனால், பிறர் ஒவ்வொரு

வரும் பேசி முடிக்கும்வரை காத்திருந்தான். அப்போது அவன் பேச்த தொடங்கலாம் என உணர்ந்தான். ⁵யோபுவின் மூன்று நண்பர்களும் சொல்வதற்கு இனி ஏதும் இல்லை என அப்போது எவ்விக் கண்டான். அதனால் அவன் கோபமெட்டந்தான்.

எனவே, அவன் பேசத் தொடங்கினான்.
அவன்:

“நான் இளைஞர், நீங்கள் முதியவர்கள். ஆகவேதான் நான் நினைப்பதை உங்களுக்குச் சொல்ல அஞ்சி மேன்! நான் எனக்குள், ‘முதியோர் முதலில் பேச வேண்டும். முதியோர் பல ஆண்டுள் வாழும் திருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் பல காரியங்களைக் கற்றிருக்கிறார்கள்’ என்று சிந்தித்தேன்.

⁸ஆனால் தேவனுடைய ஆவி ஒருவனை ஞானமுள்ளவனாக்குகிறது. சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுடைய ‘முச்சு’ ஜனங்களைப் பரிய வைக்கிறது.

9. முதியோர் மட்டுமே ஞானவாண்கள் அவ்வர். சரியானதைப் புரிந்துகொள்வோர் முதியோர் மட்டுமல்லர்.

கொடுங்கள்! நான் நினைப்பதை உங்களுக்குச் சொல்லவேன்.
 11நீங்கள் பேசும்போது நான் பொறுமையாக்கி காத்திருந்தேன். யோபுவக்கு நீங்கள் கூறிய பதில்களைக் கேட்டேன்.

12 நீங்கள் கூறியவற்றை நான் கவனமாகக்

കേട്ടേன്. ഉംഗവിലില് ഒരുവരുമ് യോപവൈ കുറ്റമുക്കുവില്ലെല്ല. അവഞ്ഞുതെയ വിവാതത് തിന്റു ഉംഗവിലില് ഒരുവരുമ് പതില് കുറ വില്ലെല്ല.

13 നീംകൾ മുവരുമ് ഗൂണത്തൈക് കണ്ടെന്തതൊക്ക കുറമുടിയാതു. മനിത രാശം, തേവൻ യോപവിന് വിവാതങ്കളുകുപ് പതില് കുറവേണ്ടുമ്.

14 യോപ അവന്തു വിവാതങ്കണാ എൻ നിന്റു മുൻ വൈക്കവില്ലെല്ല. എനവേ നീംകൾ മുവരുമ് പയൻപട്ടക്കീയ വിവാതം കണാ നാഞ് പയൻപട്ടക്ക മാട്ടേൻ.

15 “യോപവേ, ഇമ്മനിതർകൾ തങ്കൾ വിവാ തത്തില് തോർന്നാർകൾ. അവർകൾ മേലുമ് കൂർ എതുവില്ലെല്ല. അവർകൾിടമ് വേരു പതികൾ ഇല്ലെല്ല.

16 യോപവേ, ഇമ്മനിതർകൾ ഉമകുപ് പതില് കുറുമ് പഴി നാഞ് കാത്തിരുന്ന തേൻ. ആണാല് ഇപ്പോതു അവർകൾ അമൈതിയാ ധിരുക്കിരാർകൾ. അവർകൾ ഉമ്മോട്ടു വിവാ തിപ്പതെ നിരുത്തിയിരുക്കിരാർകൾ.

17 എനവേ ഇപ്പോതു എൻ പതിലെ നാഞ് ഉമകുച ചൊലവേൻ. ആമു, നാഞ് നിന്നെന പതെ ഉമകുകു കുറവേൻ.

18 “നാഞ് ചൊലവെന്തു നിരമ്പ ഇരുക്കിരുതു. നാഞ് അവർന്നെക്ക കൊട്ടിവിടപ് പോകിരേൻ.

19 തിരകുകപ്പടാത പുതു തിരാട്ടശരസമ് നിരമ്പിയ പുട്ടിയൈപ് പോബിരുക്കിരേൻ. ഉണ്ടതു തിരമ്പതാൽ തയാരായിരുക്കിരു പുതു തിരാട്ടശരസമ് ഉണ്ടൈ തോലബെ പയൈ* പോബിരുക്കിരേൻ.

20 എനവേ നാഞ് പേചവേണ്ടുമു. അപ്പോതു നാഞ് നാലമതടവേൻ. നാഞ് പേചവേണ്ടുമു, നാഞ് യോപവിന് വിവാതക്കീന്തുപ് പതില് കുറ വേണ്ടുമു.

21 “പിന്നരെ നടത്തുവതെപ്പോൾ, നാഞ് യോപവൈയുമ് നടത്തവേണ്ടുമു. അവനിടമ് നല്ലവർന്നെക്ക ചൊല്ല നാഞ് മുയല മാട്ടേൻ. നാഞ് ചൊല്ല വേണ്ടിയതൈക് ചൊല്ലവേൻ.

22 നാഞ് ഒരുവണെ മർ ഭോഗുവണെക് കാട്ടിലും സ്ഥിരപ്പാക നടത്തു മുടിയാതു. നാഞ് അവവാരു ചെയ്താലു, അപ്പോതു തേവൻ എൻനെന്തെ തണ്ടിപ്പാര്!

33 “ഇപ്പോതു, യോപവേ, എൻനെങ് കവണിതുകുകേരുമു: നാഞ് ചൊല്ലിരുവർന്നിന്തുപ് ചെവികൊടുമു.

2 നാഞ് പേച തയാരായിരുക്കിരേൻ.

3 എൻ ഇരുതയമ നേരമെയാനു, എനവേ നേരമെയാനു അവര്ത്തൈകകണാപ് പേചവേൻ. എങ്കുകു തെരിന്തവർന്നെക്ക കുറിതു നാഞ് ഉണ്ണുമെ പേചവേൻ.

4 തേവനുതെയ ആവി എൻനെ ഉണ്ടാക്ക

കുറന്തു. എൻ ഉയിരി ചർവ വല്ലമെയും തേവനിപിരുന്തു വന്തതു.

5 യോപവേ, നാഞ് ചൊലവതൈക് കേരുമു, ഉംകു മുടിന്താലു എൻകുപ് പതില് ചൊലുമു. ഉണ്ടു പുതിലൈം തയാരാക വൈത്തിരുമു, അപ്പോതു നീ എൻനോടു വിവാതിക്കുപ്പുമുഡിയും.

6 തേവനുകു മുൻപാക നീധുമ നാഞുമു ചമമാണവർക്കോ. തേവൻ മണ്ണാജണാപ് പയൻ പചുത്തി നംമിരുവരൈയുമു ഉണ്ടാക്കിനാര്.

7 യോപവേ, എൻകു അന്ത്രാകമാല ഇരുമു. നാഞ് ഉണ്ണിടമു കഴിനമായിരുക്കക മാട്ടേൻ.

8 “അണാലു യോപവേ, നീ ചൊഞ്ഞൈതെ നാഞ് കേട്ടേൻ.

9 നീ, ‘നാഞ് പരിക്കുതമാനവൻ നാഞ് കാംകമർന്നവൻ. നാഞ് തവരേതുമു ചെയ്യ വില്ലെല്ല. നാഞ് കുറ്റമർന്നവൻ.

10 നാഞ് തവരേതുമു ചെയ്യവില്ലെല്ല. ആണാലു ഇപ്പോതു അവർകൾ അമൈതിയാ ധിരുക്കിരാർകൾ. അവർകൾ ഉമ്മോട്ടു വിവാ തിപ്പതെ നിരുത്തിയിരുക്കിരാർകൾ.

11 തേവൻ എൻ കാലക്കിലില് വിലനകിപ്പാർ. നാഞ് ചെയ്ക്കിരു ഓവബോാഞ്ഞൈയുമു തേവൻ കണഞ്ഞാകുക്കിരാർ’ എന്നു ചൊണ്ണായും.

12 “അണാലു യോപവേ, നീ ഇവിജിയത്തിലു തവരിയിരുക്കിരാധാ. നീ തവരു ചെയ്ക്കിരാധാ എൻപതെ നാഞ് നിന്നുപിപ്പേൻ. ഏണനിലു തേവൻ എല്ലാ മനിതർകകണായുമു വിട അതികമാക അരിന്തിരുക്കിരാധാ.”*

13 യോപവേ, നീ തേവനോടു വിവാതിക്കിരാധാ. തേവൻ എല്ലാവർന്നൈയുമു ഉംകു വിലനക്കുവേണ്ടുമെനാ നീ നിന്നെക്കിരാധാ.

14 തേവൻ താമ ചെപ്പക്കിരു എല്ലാവർന്നൈയുമു വിലനക്കുവാതാ. വെവ്വേരു വകൈകകിലു തേവൻ പേചലാമു, ആണാലു ജൈഞ്ഞകൾ പുനിന്തു കൊണ്ണാമാട്ടരകൾ.

15-16 തേവൻ കണവിലു ജൈഞ്ഞക്കോടു പേച ലാമു, അല്ലതു ഇരവിലു അവർകൾ ആമുംത നിൽക്കിരെക കൊണ്ണാനുപോതു തരിക്കണമു തന്തു പേചലാമു, അവർകൾ തേവനുതെയ എസ്കരിക്കൈയെക കേട്കുമു പോതു മികവുമു അച്ചമു കൊണ്ണാലാമാ.

17 ജൈഞ്ഞകൾ തവരു ചെയ്വതെ നിരുത്തവുമു പെരുമെ കൊണ്ണവതെ വിടവുമു തേവൻ എസ്കരിക്കൈ ചെയ്ക്കിരാധാ.

18 “മരണാത്തിന് ഇടത്തിന്തുപ്* പോകാതപദി അവർക്കുളെക കാപ്പതുരകാകുതു തേവൻ ജൈഞ്ഞകൾ എസ്കരിക്കിരാർ ഒരുവൻ അമീയതപദി കാപ്പതുരകുതു തേവൻ അവവാരു ചെയ്ക്കിരാർ.

19 “അല്ലതു ഒരുവൻ പുട്ടക്കൈയിലു കിടന്തു തേവനുതെയ തണ്ടനെയൈ അഞ്ഞപിക്കുമു പോതു ഒരുവൻ തേവനുതെയ സത്തൈകകുകേട്കക്കുടുമു. വേതനണ്ണയാലു അമ്മൺ

20 തേവൻ ... അമീന്തിരുക്കിരാധാര് തേവൻ എല്ലാരെക കാപ്പതുരുമു മികവുമെ പെരിയവര്.

മരണാത്തിന് ഇടം “കുമി” ജൈഞ്ഞകൾ മരിക്കുമുപോതു പോകുമു ഇടമു.

തന്നെങ്കിൽ തേവൻ എസ്കരിക്കിന്റൊന്നാം. എലുമ്പെല്ല വാമം നോറുന്നുമുള്ള അമ്മൻ നോവൈ അനുപവിക്കിന്റൊന്നാം.

20 അപ്പോതു അമ്മൻ ഉണ്ണണ മുടിയാതു. മികച്ച ചീരന്ത ഉണ്ണാവെയുമാണ് വെരുകുമുള്ള അവൻ മികുന്നതു നോവൈ അനുപവിക്കിന്റൊന്നാം.

21 അവൻ മികവുമാണ് മെലിന്തു എലുമ്പുകൾ വെളിത്തോന്നുമും വരെ അവൻ ഉടമ്പു മെലിന്തുപോകുമും.

22 അമ്മൻ മരണാത്തീൻ ഇടത്തിന്കു അഗ്രകേ ഇരുക്കിന്റൊന്നാം. അവൻ വാழ്ക്കൈ മരണാത്തിന്കു അഗ്രകാമയിലാണുണ്ടാതു.

23 “തേവൻിടമാണ് ആധിക്കനാക്കാൻ തൂതർക്കൾ ഇരുപ്പാര്ക്കൾ. അത്തൂതർക്കൾനും ഒരുവൻ അമ്മൻ തീൻകാൻ കാപ്പാരുമും. അവൻ പാവത്തിന്കുപാരികാരമാക്കാൻ തുനുക്കാകപാരിന്തുപേശി അവൻ ചെയ്ത നന്ദിചെയല്ക്കാൾ എടുത്തുരൈക്കലാമും.

24 അന്തു തൂതൻ അമ്മൻ തീൻഒന്നിടമാണ് ഇരക്കമാട്ടലാമും. അത്തൂതൻ തേവൻിടമാണ്, ‘മരണാത്തീൻ ഇടത്തിലിരുന്തു അമ്മൻ തീൻകാൻ കാപ്പാരുമും. അവൻ പാവത്തിന്കുപാരികാരമാക്കാൻ തുനുക്കാകപാരിന്തുപേശി അവൻ ചെയ്ത തിരുക്കിന്റെ എന്നാം.

25 അപ്പോതു അമ്മൻ തീൻഒന്നിടമാണ് ഉടലമുണ്ടുമും ഇണമൈയുമും, വലിമൈയുമും പെരുമും.

അവൻ ഇണമൈയിലിരുന്നതാം പോൻ‌നു ഇരുപ്പാൻ.

26 അമ്മൻ തേവൻിടമാണ് ജൈപിപ്പാൻ, തേവൻ അവഞ്ഞുതൈയ ജൈപത്തിന്കുപാരിലിൽ തരുവാര്. അമ്മൻ തീൻകാൻ കാപ്പാരിലിൽ തരുവാരിതു, തേവനെന്തു തൊമുക്കൊാൾവാൻ. അപ്പോതു അമ്മൻ തീൻകാൻ മീണ്ടുമും നല്ല വാഴ്ക്കൈ വാഴ്വാണ്.

27 അപ്പോതു അമ്മൻ തീൻകാൻ ഇണമൈയിലിവാൻ. അവൻ, ‘നാൻ പാവമിലി ചെയ്തേൻ. നാൻ നല്ലതൈക്കു കെട്ടതാക്കി നേൻ. ആണാലു തേവൻ എന്നെന്തു തണ്ടിക്കു വേണ്ടിയ അവബുദ്ധിയും എന്നാണ്.

28 “മരണാത്തീൻ ഇടത്തിന്കുപാരികാരമാണ്, തേവൻ എന്തുതുമാവെക്കു കാപ്പാരുമുണ്ണാര്. ഇപ്പോതു മീണ്ടുമും എന്ന വാഴ്ക്കൈയെ നാൻ അനുപവിക്കുമുള്ളുമും” എന്നാണ്.

29 “അമ്മൻ തീൻകാക മീണ്ടുമും, മീണ്ടുമും തേവൻ എല്ലാവും ചെയ്യിന്റൊന്നാം.

30 എന്നെന്നും, അമ്മൻ തീൻകാൻ എസ്കരിക്കു.

അവന്തു ആത്തുമാവൈ മരണാത്തീൻ ഇടത്തിലിരുന്തു കാപ്പാരതാലും അമ്മൻ തീൻകാൻ വാഴ്ക്കൈയെ അനുപവിക്കുമുള്ളുമും എന്നപത്രംകാക ഇതേക്കു ചെയ്യിന്റൊന്നാം.

31 “യോദ്ധവേ, എന്നെന്തു കവനിയുമും. നാൻ കൂർജ്ജവൈതൈക്കു കേണ്ടു. അമൈതിയാക ഇരുമും. എന്നെന്നു പേചവിടുമും.

32 ആണാലു യോദ്ധവേ, നീർ എന്നേന്നാടു കുറത്തുവേരുപാരു കൊാൾവിരുമും പിന്നാലും, അപ്പോതു നീർ പേചതു തൊടാനുകുമും. ഉമതു

വിവാത്തൈക്കു കൂർമും, ഏൻഡിലിലും നാൻ ഉമ്മൈക്കു തിരുതു വിറുമ്പുകിന്റെന്നും.

33 ആണാലു യോദ്ധവേ, നീർ കൂർ എതുവു മില്ലലൈയെനിലും, നാൻ ചൊാലവൈതൈക്കു കേണ്ടു. അമൈതിയാക ഇരുമും, ഉമക്കു ഗോണ്ടൈതൈക്കു പോതിപ്പേണ്” എന്നൊന്നാം.

34 പിഞ്പു എലികു തൊപ്പന്തു പേചിനാം. **35** അവൻ:

2 “നാൻ കൂർപ്പവർന്നരൈ കേണ്ടുകൾ, നൂൻ കുടുംബം, നാൻ ചൊാലവൈതൈക്കു കവനിയുമ്പുകൾ, അഞ്ജുരുക്കോ

3 ഉംകൾ നാവു, അതു തോട്ടിക്കു ഉണ്ണാവൈ ഗ്രീക്കിന്റൊന്നു. ഉംകൾക്കു കാതു, അതു കേട്ടിരുവരുത്തൈക്കണാം ചോതിക്കിന്റൊന്നു.

4 എന്നേ നാമം അന്തു വിവാതാട്ടകണാം ചോതിപ്പേം, എതു ചരിയെന്ന നാമേ മുടിവു ചെയ്യോം. എതു നല്ലവെത്തൻ നാമം ഇരുമിൽത്തിരുന്തു കുറപ്പോം.

5 യോദ്ധ, ‘യോപാകിയ നാൻ കണങ്കു മന്ത്രവൻ, തേവൻ എന്നിടമാണ് നിയാധമുട്ടൈ വരാധിഗ്രീക്കവില്ലലൈ.

6 “നാൻ കണങ്കു മന്ത്രവൻ, ആണാലു നീൽ എനക്കെത്തിരാക വള്ളുകപ്പട്ടതു, അതു നാൻ പാധ്യവൻാം കൂർക്കിന്റു. നാൻ കണങ്കു മന്ത്രവൻ, ആണാലു മിക മോസമാക്കു കായമുറു ഭ്രേണ്, എൻകിന്റൊന്നും.

7 “യോദ്ധപാപ പോലു വേദ്രേവനാകി ലുമും ഇരുക്കിന്റൊന്നാ? നീംകൾ അവമാനപ്പാടുത്തി നാലു യോദ്ധ അതൈപ്പ് പൊരുട്ടപാടുതു വഴില്ലലൈ.

8 യോദ്ധ തീയോരോടു നടപ്പുടൈവനാ യിരുന്താൻ. യോദ്ധ കെട്ട ജണങ്കുണ്ടാം ദിഗ്രീകു വിറുമ്പുകിന്റൊന്നു.

9 എൻ നാവു അവബുദ്ധ ചൊാലകി ഭ്രേണ്? ഏൻഡിലും യോദ്ധ, ‘ഒരുവൻ തേവനെന്തു തവന്നാൻ വള്ളികും സന്തോഷപ്പെടുത്തു മുയർച്ചി ചെയ്താലു അതനാലും അവഞ്ഞുകു നന്നമൈയേതുമും വായക്കാതു’ എൻകിന്റൊന്നും.

10 “ഉംകൾക്കു പുരിന്തുകൊാൾ മുടിയുമും, എന്നേ നാൻ ചൊാലവൈതൈക്കു കേണ്ടുകൾ. തേവൻ തീയവർന്നരൈ ഒരുപോതുമും ചെയ്യ മാട്ടാറു! ചർവ വല്ലവമൈയുൾണ്ണ തേവൻ തവിലിമുക്കു മാപ്പാറു!

11 ഒരുവൻ ചെയ്യുമും കാരിയങ്കൾക്കു കേറ്റു പടിയേ തേവൻ പലണിപ്പാപാർ. ഒരുവഞ്ഞുകു ഉരിയതൈതുക തേവൻ അവഞ്ഞുകുകു കൊടുക്കിന്റൊന്നു.

12 ഇതുവേ ഉണ്ണമൈ, തേവൻ തവഹിമുക്കു മാട്ടാറു, ചർവ വല്ലവമൈയുൾണ്ണ തേവൻ എപ്പോതുമും നിയാധന്തീര്പ്പാപാർ.

13 മുമിക്കുപാപ പൊരുപ്പാപക ഇരുക്കുമുള്ള തേവൻ മനിതന്നുമും തേരന്തെടുക്കു വില്ലലൈ, ഉലകുമുഖവത്തുകു പൊരുപ്പെ തേവനുകുപു ഒരുവഞ്ഞുമും കൊടുക്കകവില്ലലൈ. തേവൻ എല്ലാവും ചെയ്യുമും പാതെത്താർ. എല്ലാവുമും അവരതു ആതിക്കത്തീൻ കീഴും ഇരുക്കിന്റൊന്നും.

14 തേവൻ മനിതന്നു ആവിയൈ എടുക്കു

முடிவெடுத்தால், அவனது முச்சை நீக்கிவிட முடிவெடுத்தால்,

15 அப்போது பூமியின் ஜனங்கள் எல்லோரும் மரிப்பார்கள். எல்லா ஜனங்களும் மீண்டும் மண்ணாவார்கள்.

16. “நீங்கள் ஞானிகளாயிருந்தால், நான் சொல்வதற்குச் செவி கொடுப்பீர்கள்.

“ஒன்றைக்கண்டு என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் நியாயங்களை செய்வதை வெறுத்தால், அவன் அரசனாக இருக்கமுடியாது. யோப்பவே, தேவன் வல்லவரும் நலவருமானவர். அவரைக் குற்றவாளியாக நியாயங்க்கீர்க்க முடியும் என்று நினைக்கிறீர்களா?

18 தேவனே அரசர்களிடம், ‘நீங்கள் தகுதி யற்றவர்கள்’ என்கிறார். தேவனே தலைவர் களிடம், ‘நீங்கள் தீயவர்கள்’ என்கிறார்!

19 தேவன் ஜனங்களைக் காட்டிலும் தலை
வர்களை நேசி ப்பதில்லை. தேவன் ஏழை
களைக் காட்டிலும் செல்வந்தரை நேசி ப்ப
தில்லை. ஏனெனில், தேவனே ஒவ்வொரு
வரையும் உண்டாக்கி னார்.

20 ஜூனங்கள் நல்லவரிலில் திட்டமிரண மரிக்க முடியும். ஜூனங்கள் நோயற்று மடிவார்கள். தெளி வான் காரணமின்றி வலிமையான ஜூனங்களும் கூட மரிப்பார்கள்.

21 “இனங்கள் செய்வதைத் தேவன் கண் ணோக்குகிறார். ஒருவன் வைக்கிற ஒவ்வொர் அடியையும் தேவன் அறிகிறார்.

“தேவனிடமிருந்து ஒளி ப்பதற் கேற்ற இருள் நிரம் பிய இடம் எதுவும் தீயோருக்குக் கிடைப்பதில்லை.

²³ ஜனங்களைச் சோதித்துப் பார்க்கும் நேரத்தைத் தேவன் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய தில்லை. தேவன் நியாயந்தீர்ப் பதற்குத் தனக்கு முன்னிலையில் ஜனங்களைக் கொண்டுவர தேவையில்லை.

24 வல்லமைபுள்ள ஜனங்கள் தீய காரியங்களைச் செய்யும் போது, தேவன் கேள்விகளைக் கேட்கத் தேவையில்லை. தேவன் அந்த ஜனங்களை அழித்துவிடுவார், வேறு ஜனங்களைத் தலைவர்களாகத் தேர்ந்தெடுப்பார்.

25 எனவே ஜனங்கள் செய்வது என்ன என்பதைத் தேவன் அறிகிறார். அதனால் விரைவில் தேவன் தீயோரைத் தோற்கடித்து அவர்களை ஒரே இரவில் அழித்து விடுவார்.

26) கெட்ட ஜனங்கள் செய்த தீய காரியங்களுக்காக, தேவன் அவர்களைத் தண்டிப்பார். பிற ஜனங்கள் காணும் படியாக அந்த ஜனங்களைத் தேவன் தண்டிப்பார்.

“ஏனெனில், கெட்ட ஜனங்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதை நிறுத்தி விட்டார்கள். தேவன் விரும்புகிற நிறத்தேயே செய்வதற்கும் அந்த ஜனங்கள் கவலைப் படுவதில்லை.

28 அந்தக் கெட்ட ஜனங்கள் ஏழைகளைத் துண்புறுத்துகிறார்கள். தேவனை நோக்கி அவர்கள் உதவி வேண்டி அமும் படிச்

செய்கிறார்கள். ஏழைகள் உதவி கேட்டு அழுவதைத் தேவன் கேட்கிறார்.

ஆனால் ஏழைகளுக்கு உதவ வேண்டாமென்று தேவன் முடிவுச் செய்தால், ஒருவரும் தேவனைக் குற்றவாளியாக நியாயத்தீர்க்க முடியாது. தேவன் ஜனங்களிடமிருந்து தன்னை மறைத்துக் கொண்ட பாரானால் அப்போது அவரை ஒருவரும் பார்க்க முடியாது. தேவனே ஜனங்களுக்கும் தேசுங்களுக்கும் அரசர்.

30 ஒரு அரசன் தீவானாக இருந்து பிறர் பாவம் செய்யும்படி பண்ணினால், அப் போது, தேவன் அவனை அரசாளும்படி அனுமதிக்கமாட்டார்.

“இரு மனிதன் தேவனிடம், ‘நான் குற்ற வாளி, இனிமேல் பாவும் செய்ய மாட்டேன்.

வேங்கள், ஜினமேல் பார்த்து செய்ய முடிவாக
32 தெவனே, நான் உம்மைப் பார்க்க
முடியாவிட்டாலும் தக்க நெறியில் வாழும்
வதையைத் தயவு செய்து எனக்குப்
போதியும். நான் தவறு செய்திருந்தால்,
மீண்டும் அதைச் செய்யமாட்டேன்' என்று
கூறுவாம்.

33. ଯୋଗ୍ୟାବେ, ତେବଳନୁ ଉଣ୍ଠକୁପ୍ତ ପରିଚଳିକ୍କ
(ପଲାନ ତର) ବେଳନ୍ତାମେଣା ନୀ ବିରୁମ୍ପକ୍ଷିତାଯାଁ.
ଆଜାଲ ନୀଯୋ ଉନ୍ନନେ ମାତ୍ରିକ୍ତକୋଳାଳା
ମଧୁକ୍ଷିତାଯାଁ. ଯୋଗ୍ୟାବେ, ଇତୁ ଉମ୍ବ ମୁଦିବୁ,
ଏ ନୂତ୍ରିତ୍ୟାତଲାଲ, ନୀ ନିଜନୀପପନେତ ଏ ନୀକୁର୍ଚ୍ଛ
ଦୋଷାଲାବୀରୀ.

34“இரு ஞானி நான் சொல்வதைக் கேட்டால் ஒரு ஞானி

பான் சூரி ஞானி, 35 யோடு அறியாமையுடையவனைப் போலப் பேசுகிறான். யோடு சொல்கின்றவை பொதுவுள்ள தங்களை அல்லது என்பாள்.

பொருள் தருவன் அவன் என்பார்
36 யோடு இன்றைம் அதிகமாகத் தண்டிக்கப்ப
ட வேண்டுமென்று நான் நினைக்கி ரேன்.
ஏனெனில் ஒரு தீவன் பதில் சொல்கிறாற்
போல, யோடுவம் எங்களுக்குப் பதில்
சொல்வதான்.

“யோபா தனது பிற பாவங்களோடு இன்னும் பாவங்களை அதிகமாக்கி ணார். எங்களுக்கு முன்பாக யோபு அமர்ந்திருக்கிறான், அவர் எங்களை அவமானப்படுத்துகிறான், தேவனைக் கேவிச் செய்கிறான்!” என்றான்.

35 எலிகூ பேசுவதைத் தொடர்ந்தான்.
அவன்

²“யോദ്യവേ, ‘നാൻ തേവനെക്ക് കാട്ടിലുമ് മില്ലായിരാൻമാൻ’ എങ്കിൽ ഒരു പുരുഷാ ശരിയെന്നു

நயாயமானவர் எனக் கூறுவது சர்வலை
 ³யோடுவே, நீ தேவேனு, “ஒருவன் தெவனைச் சந்தோஷப்படுத்த விரும்பினால் அவனுக்கு லாபம் என்ன? நான் பாவம் செய்யாது ருந்தால், அது எனக்கு என்ன நன்றாமோடும் கூறும்” என்று கீழஞ்சி.

“யோபாவே, நான் (எல்லை) உனக்கும், உன்னோடு இங்கிருக்கும் உமது நண்பர்களுக்கும் பசில் சுற விரும்பிக்கிறேன்.

‘யോപവേ, വാന്നത്തെ നോക്കി പ്പാനുമ്,

உங்கும்மேல் உயர்ந்திருக்கிற மேகங்களை அண்ணாந்து பாரும்.

⁶ యోపవే, నీ పావన్తచెంతాలు, అతు తేవనైన తుంపురుత్తాతు. యోపవే ఉన్ నిటమ పావంకస మిక్కుత్తియాగిరుంతాలు, అతు తేవనై ఓన్నుమ చెంయాతు.

யோடுவே, நீ நல்லவனாக இருந்தால், அது தேவனுக்கு உதவாது. தேவன் உன்னிட மிருந்து எதையும் பெறமாட்டார்.

“யോപവേ, നീ ചെയ്യുമ் നല്ല കാരിയങ്കണ്ണാ, തീകാരിയങ്കണ്ണാ ഉന്നൻപോന്നു പിന്നരെ മട്ടുമേ പാതിക്കുമ്. അവൈ തേവണ്ണുക്കു ഉത്വവോ, അവരൈത് തുംബുക്കു തവോ ചെയ്യാതു.

“தீயோர் துன்புறுத்தப்பட்டால், அவர்கள் உதவிக்காக சூக்குரலிடுவார்கள். அவர்கள் வல்லமையுள்ள இனங்களிடம் சென்று உதவிக்காக கெஞ்சி கேட்பார்கள்.

10 ஆனால் அத்தீயோர் தேவனிடம் உதவிக் கேட்கமாட்டார்கள். அவர்கள், ‘என்னை உண்டாக்கின தேவன் என்கே? ஜூங்கள் மனக்கள் வலையோடிடிருக்கயில் தேவன் அவர்களுக்கு உதவ வார். எனவே அவர் எந்திருக்கிறார்?

“தேவன் நம்மை பறவைகள், மிருகங்களைக் காட்டிலும் ஞானமுரள்வராக்குகிறார்? எனவே அவர் எங்கிருக்கிறார்?” என்று செட்டார்கள்.

12° அல்லது, அத்தீயோர் தேவனிடம் உதவி வேண்டினால் தேவன் அவர்களுக்குப் பதிலளிக்கமாட்டார். ஏனெனில் அவர்கள் மிகவும் பெருமை (அகுந்தை) உடையவர்கள். அவர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர்களான்று இன்னும் நினைக்கிறார்கள்.

¹³ தேவன் அவர்களின் தகுதியற்ற கெஞ்சு தலுக்குச் செவிசாய்க்கமாட்டார் என்பது உண்மை. சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் அவர்களைக் கவனிக்கமாட்டார்.

14 எனவே யோபுவே, நீ தேவனைப் பார்க்கவில்லை என்று சூறும்போது தேவன் உனக்குச் செவிச்சுக்கமாட்டார். தேவனைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பை எதிர்பார்த்து நீ சுளங்கமற்றவென்று நிருபிக்கக் காத்துக் கொண்டிராப்பதாகக் கூறுகிறாய்.

15 யேவா வே, தேவன் தீயோரரத் தண்டிப்பு தில்லை எனவும், தேவன் பாவங்களைக் கவனிப்பதில்லை எனவும் நீ நினைக்கிறாய்.

16-“எனவே யோடு அவன்னு தகுதியற்ற பேச்சைத் தொடருகிறான். யோடு தான் முக்கியமானவனாக பாவித்துக் கொண்டிருக்கிறான். யோடு தான் பேசிக்கொண்டிருப்பதைப்பற்றி அறியான் என்பதை எளிதாகக் கொண்டிருயிம்” என்னான்.

களைக் கூட நான் பேச தேவன் விரும்பு
சிறார்.

நான் எனது அறிவை எல்லோரோடும் பகிர்ந்துக்கொள்வேன். தேவன் என்னை உண்பாக்கினார், தேவன் நியாயமானவரென நான் நிறுபிப்பேன்.

⁴ ଯୋପାବେ, ନାନ୍ ଉଣ୍ଣମେଯକ କୁରିକ
କୋଣାଟିରୁକୁଣ୍ଡରେଣ୍ଟି. ନାନ୍ ଏତେତକ କୁରିତୁପ୍ତ
ଦୀପାଚିରେଣ୍ଟି. ଏହା ଏବଂ ଅଧିକିରଣେ

பேசுகிறேன் என்று நான் அறிவென.
“தேவன் மிகுந்த வல்லமையுள்ளவர்,
ஆனால் அவர் ஜனங்களை வெறுப்ப
தில்லை. தேவன் மிகுந்த வல்லமையுள்ளவர்,
ஆனால் அவர் மிகுந்த ஞானமுள்ளவர்.

“தேவன் தீய ஜனங்களை வாழ்விடமாட்டார், தேவன் ஏழைகளை எப்போதும் நியாயமாக நடத்துகிறார்.

தக்க வழியில் நடப்போரைத் தேவன் கண் னோக்குகிறார். அவர் நல்லோரை அரசர்களாயிருக்க அனுமதிக்கிறார். தேவன் நல்லோருக்கு என்றென்றும் மகிழமையக் கொடுக்கிறார்.

8 எனவே ஜாங்கள் தண்டிக்கப்பட்டால், அவர்கள் விலங்குகளினாலும் கயிறு களினாலும் கட்டப்பட்டால், அப்போது அவர்கள்தவறு செய்தவர்களாயிருப்பார்கள்.

“அவர்கள் செய்தது என்னவென்பதைத் தேவன் சொல்வார். அவர்கள் பாவம் செய்தார்கள் என்பதை தேவன் சொல்வார். அவர்கள் பெருமையாயிருந்தார்கள் என்பதை தேவன் சொல்வார்.

10 தேவன் தனது எச்சரிக்கைக்குச் செவி சாய்க்குமாறு அந்த ஜனங்களைக் கட்டாயப் படுத்துவார். அவர்கள் பாவம் செய்வதை நிறுத்துமாறு தேவன் கட்டளையிடுவார்.

“அந்த ஜனங்கள் தேவனுக்குச் செவி கொடுத்து அவருக்குச் கீழ்ப்படிந்தால், தேவன் அவர்கள் வெற்றிக் காணச் செய் வார். அவர்கள் மசிழ்சியான வாழ்க்கையை வாழ்வார்கள்.

“ஆனால் அந்த ஜனங்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்தால், அப்போது அவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள், அறியாமை வண்டி வர்களாக மரிக்குப்பிரவார்க்கர்.

13. “தேவனைப் பற்றிக் கவலைப்படாத
ஐங்கள் எப்போதும் சுச்பானவர்கள்.
தேவன் அவர்களைத் தண்டிக்கிற போதும்
கூட, அவர்கள் தேவனிடம் உதவிக்காக
தேபம் செய்ய மறுக்கிறார்கள்.

¹⁴ அவர்கள் ஆண் விபசாரிகளைப் * போல இளமையிலேயே மரித்துபோவார்கள்.

15 ஆனால் தேவன் இனங்கள் பெறும் தொல்லைகால் அவர்களைத் தாழ்மையான வர்களாக்குவார். இனங்கள் ஏழந்து அவ

ஆண் விபசாரிகள் பெரும் பாலும் பிற ஆண் களோடு கொண்ட உடலுறவு பாவத்தில் தங்கள் உடலை விற்ற ஆண்கள் பொய் தெய்வங்களை வழி படும் கானானிய வழிபாட்டின் ஒரு பகுதி இருந்து வருகிறது.

36 எலிகூ தன் பேச்சைத் தொடர்ந்தான்.
அவன்,

2“என்னோடு இன்னும் கொஞ்சம் பொறுமையாயிரும். இன்னும் சில வார்த்தை

ருக்குச் செவிகொடுப்பதற்காக தேவன் அத்தொல்லைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்.

16: யேபாவே, தேவன் உனக்கு உதவ
விரும்புகிறார். தொல்லைகளிலிருந்து
உன்ன விருவிக்க தேவன் விரும்புகிறார்.
உனக்கு வாழ்க்கையின் எளிதாகக் கேடவன்
விரும்புகிறார். உன் மேசையில் மிகுதியான
உணவு இருக்கும்படியாகச் செய்ய தேவன்
விரும்புகிறார்.

“ஆனால் இப்பொது யோபுவே, நீ குற்றவாளியாக நியாயந் தீர்க்கப்பட்டாய். எனவே ஒரு தீயவனைப்போன்று நீ தண்டிக்கப்பட்டாய்.

18 யேபாடுவே, செல்வங்கள் உன்னை மூடனாக்கவிடாதேயும். பணம் உனது மனத்தை மாற்ற விடாதேயும்.

19 உந்து பணம் இப்போது உனக்கு உதவாது. வல்லமையுள்ளோர் உமக்கு உதவ வழி முடியாது.

20 இரவின்வன் வருகையை விரும்பாதேயும். ஜனங்கள் இரவில் மறைந்துபோக முயல் சிறார்கள். அவர்கள் தேவனிடமிருந்து ஒளிந்துக்கொள்ள முடியும் என்று நினைக் கிறார்கள்.*

21) ଯେବୋ କାହାର ମିଳିବାକୁ ପାଇଲୁ ନାହିଁ ।

22. தேவன் தமது வல்லமையினால் மேன்மையுற்றிருக்கிறார். தேவன் எல்லோரினும் மிகவும் சிறந்த போதகர்!

‘**தேவன் செய்ய வேண்டுவதென்ன** என்று ஒரு வனும் தேவனுக்குக் கூற முடியாது. ‘தேவனே, நீர் தவறு செய்கிறீ’ என்று ஒருவனும் தேவனிடம் கூறமுடியாது!

24. தேவன் செய்த காரியங்களுக்காக அவரைத் துதிக்க வேண்டுமென நினைவுசூருங்கள். தேவனைத் துதிக்கும் பல பாடல்களை ஜனங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

25 தேவன் செய்தவற்றை ஒவ்வொரு வனும் காணமுடியும். தூரத்து நாடுகளின் ஜனங்களும் அவற்றைப் பார்க்க இயலும்.

26 ஆம், தேவன் மேன்மையானவர். ஆனால் அவரது மேன்மையை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியாது. எத்தனை காலமாக தேவன் வாழ்ந்திருக்கிறார் என்பதையும் நாம் அறிய முடியாது.

27. தேவன் பூமியிலிருந்து தண்ணீரை, மேலே எடுத்து, அதைப் பனியாகவும் மழையாகவும் மாற்றுகிறார்.

28 ஆகையால் மேகங்கள் தண்ணீரைப் பொழிகின்றன. மழை பலர் மீது பெய்கிறது.

²⁹தேவன் மேகங்களை எவ்வாறு பரப்பு கிறார் என்பதையும் வானத்தில் இடிமுழுக்கம்

எவ்வாறு ஏற்படுகிறது என்பதையும் ஒரு வனும் புரிந்துகொள்ள முடியாது.

30 பாரும்! தேவன் பூரியின் மீது மின்னலைப் பறப்பி, சமுத்திரங்களின் ஆழமான பகுதிகளை மூடினார்.

31 தேசங்களை அடக்கியாள் வகுக்கும் அங்கு மிகுதியான உணவுப் பொருட்களைக் கொடுப்பதற்கும், தேவன் அவற்றைப் பயன் படுத்துகிறார்.

32 தேவன் அவரது கைகளால் மின்னலைப் பிடிக்கிறார், அவருக்கு விருப்பமான இடங்களில் தாக்குமாறு அதற்குக் கட்டளையிடுகிறார்.

“பூயல் வந்து கொண்டிருப்பதை இடி எச்சரிக்கிறது. அது வந்துகொண்டிருப்பதை ஆடு மாடுகள் கூட அறிகின்றன” என்றான்.

37 “இடியும், மின்னலும் என்னை அச்சறுத்துக்கின்றன. இதயம் என் நெஞ்சக்கில் துடக்கிறது.

“ஒவ்வொருவரும் செவிகொடுங்கள்! தேவனுடைய சத்தம் இடியைப்போல முழங் குகிறது. தேவனுடைய வாயிலிருந்து வரும் இடியைப்போன்ற சத்ததிற்குச் செவி கொடுங்கள்.

³ முழுவானத்திற்கும் குறுக்காக மின்னும் படி, தேவன் அவரது மின்னலை அனுப்பு சிறார். அது பூமி முழுவதும் ஒளிர்ந்தது.

⁴ மின்னல் ஒளி வீசி மறைந்த பிறகு, தேவனுடைய முழங்கும் சத்துக்கைக் கேட்டு முடியும். தேவன் அவரது அற்புதமான சத்துக்கால முழங்குகிறார்: மின்னாம் சூதாக வேறாகவும் உருப்பும் வாய்க்காலை

போது, தேவனுடைய சக்தம் முழங்குகிறது.
5 தேவனுடைய முழங்கும் சக்தம் அற்புத
மானது! நாம் புரிந்துகொள்ள முடியாத,
மேன்மையான காரியங்களை அவர் செய்
கிறார்.

‘தேவன் பன்னயம், முழுமூன் மேல் பெய் என்கிறார். மேலும் தேவன் மழை யிடம், ‘பூமியின் மேல் பொழி’ என்கிறார்.

தேவன் உண்டாக்கும் எல்லா மனதா களும் அவர் என்ன செய்யமுடியும் என்பதை அறியுமாறு தேவன் அதைச் செய்கிறார். அது அவரது சான்று.

“மாருகங்கள் அவற்றன் குகைகளுக்குள்
புகுந்து அங்கேயே தங்கும்.
⁹தெற் கேயிருந்து சூறாவளி வரும்.

வடக்கேயிருந்து குளிர் காற்று வரும்.
10 தேவனுடைய முச்ச பனிக்கட்டியை
 உண்டாக்கும், அது சமுத்திரங்களை
 உறையச் செய்யும்.

11 தேவன் மேகங்களை தண்ணீரினால் நிரப்புகிறார், அவர் இடிமேகங்களைச் சிதற டிக்கிறார்.

12 பூமியில் எங்கும் சிதறிப்போகும்படி
தேவன் மேகங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறார்.
தேவன் கட்டளையிடுகின்ற வற்றை மேகங்
கள் செய்யும்.

13 “പെരുവെள്ളാർത്തൈ വരച്ചെമ്പതു ജ്ഞാനങ്കളെൽ തണ്ടിക്കവോ, അല്ലതു വെള്ളാർത്തൈ വരുവിത്തു അവരതു അന്നെപബെണിപ്പെടുത്തവോ, തേവൻ മേകഷക്കണ്ണാൾ ഉറ്റവാക്കുകിന്നാർ.

14 “യോദ്ധവേ, ഒരു നിമിടമ് നിന്റു കവനിതയുക്കേൻ. തേവൻ ചെമ്പകിന്ന അന്പത്മാനാ കാരിയംക്കണാക്കുത്തുചു സന്റു നിന്റു എൻഡിപ്പ പാർ.

15 യോദ്ധവേ, തേവൻ എവ്വാരു മേകഷക്കണ്ണാ അടക്കിയാൻകിന്നാർ എൻപതു ഉന്നക്കുത്തെരിയുമാ? അവരതു മിന്നണലെ എവ്വാരു തേവൻ ഒനിവിട വൈക്കിന്നാർ എൻപതു ഉന്നക്കുത്തെരിയുമാ?

16 മേകഷക്കണ്ണാ വാനിലെ എവ്വാരു തൊന്തക്കിന്നാൻ എൻപതു ഉന്നക്കുത്തെരിയുമാ? തേവൻ ചെമ്പതു അന്പത്മാനാ കാരിയംക്കണുക്കുമേകഷക്കണ്ണാ ഒരു എടുത്തുകകാട്ടു മട്ടു മേധാകുമാ! അവന്റെ പന്ത്രിയ ധാവുമാ തേവനുക്കുത്തെരിയുമാ!

17 ആനാലു യോദ്ധവേ, ഉന്നക്കു ഇക്കാരിയംക്കണ്ണാ തെരിയാതു. നീ വിയർക്കിന്നായു എൻപതുമും, ഉം ആട്ടക്കണ്ണാ ഉടം പിലു കുട്ടിക്കെക്കാൻ കിന്നന്നു എൻപതുമും, തെരിക്കിലിരുന്നു വെപ്പമാനാ കാന്തമുഖിക്കുമ്പോതു, എല്ലാമും അഞ്ചയാമലു ഇരുക്കിന്നന്നു എൻപതു മട്ടുമേ ഉന്നക്കുത്തെരിയുമാ.

18 യോദ്ധവേ, വാനെന്നപ്പ പരപ്പവത്തു നീ തേവനുക്കു ഉത്തമുട്ടിയുമാ? തേയ്യത്തപാനപാനപാനക്കണ്ണാടിയെപ്പോലു അതു ഓണിരുമ്പടി ചെമ്പയക്കുമുമാ?

19 “യോദ്ധവേ, നാംക്കണ്ണാ തേവനുക്കു എൻസിഡാലുവേണ്ണു എന്റു കൂർ! എൻകണ്ണാകുക്കുചു ചരിവരത്തെരിയാതൊലു ചൊലവുതു കുന്നിത്തു എൻഡാ ഇയലാമാലിരുക്കിയോമാ.

20 നാാൻ അവരിടമു പേസേഡേണ്ണു എന്റു തേവനിടമു കുർമാട്ടേൻ. ആമുഖി വേണു എന്റു കേട്കമാട്ടേൻ.

21 ഒരു മനിതന്നു കുറിയണ്ണാ ഏമെടുത്തുപ്പാരക്കു മുട്ടിയാതു. കാന്തമുഖംക്കണ്ണാ അടിത്തുചെന്നർപ്പിനു അതു വാനിലു മികച്ചപ്രിരകാസമാക്കുതു. ഓണിരുക്കിയുതു.

22 തേവനുമു അവ്വാരേ ഇരുക്കിന്നാർ! പരിക്കുത്തമലായിലിരുന്നു തേവനുക്കൈയപാനന്നാനാ മക്കിമൈ പ്രിരകാസിക്കിയുതു. തേവനെങ്കു സന്റരിലുമു പ്രിരകാസമാനാ ഓണി ഇരുക്കിയുതു.

23 ചർവാ വല്ലശമൈമുണ്ണാ തേവൻ മേണ്ണമൈയാനവർ! നാമു തേവനെന്നപ്പ പുരിന്തുകെക്കാൻ മുട്ടിയാതു! തേവൻ മികുന്ത വല്ലശമൈയുണ്ണവർ. ആനാലു അവരുമാകു നല്ലവുരുമ്നിയാമാനവുരുമു ആവാരു. തേവൻ നമ്മൈതുണ്ണപരുത്ത വിറുമ്പമാട്ടാരു.

24 ആകുവേ താാൻ ജ്ഞാനക്കണ്ണാ തേവനെമതിക്കിന്നാർക്കണ്ണാ. ആനാലു താംക്കണ്ണാ ഗ്രാനിക്കാക നിന്നെങ്കകിന്ന അകന്തകാരമും ഉണ്ണവർക്കണ്ണാ തേവൻ മതിക്കമാട്ടാരു” എന്നരാണ്.

38 തേവൻ യോദ്ധവിടമു പേസകിന്നാർ അപ്പോതു കർത്തരു കുർമാവരിയിലിരുന്നു യോദ്ധവിടമു പേസിനാാർ. തേവൻ:

2 “മുട്ടത്തന്മാനവർഹൈകു കുർക്കെക്കാൻ ദിരുക്കുമു, ഇന്ത അരിയാമൈമുണ്ണാ മനിതനു (അന്നുനാാൻ) ധാരാ?”
“യോദ്ധവേ, നീ ഇന്തയൈകുട്ടിക്കെക്കാൻ നാാൻ കേട്ടപ്പോകുമു കേംവിക്കണുക്കുപ്പ പതിലുക്കാംവാലുവത്തു ആയത്തമാകു.

4 “യോദ്ധവേ, നാാൻ പ്രധിയൈ ഉന്നപാക്കിനേ പോതു, നീ എങ്കേ ഇരുന്തായു? നീ അത്തനെ കെട്ടക്കാരണാനാാലു, എന്നകുപ്പ പതിലുക്കുരു.

5 നീ അത്തനെ കെട്ടക്കാരണാനാാലു, ഉലകമു എവ്വാരവു പെരിതാകു ഇരുക്കുവേണ്ണുമെന്ന ധാരാ മുടിവെളുത്തവരു? അബുനോാലുവാലു ധാരാ ഉലകുക്കു അഞ്ഞതാരു?

6 “പ്രധിപിൻ അബ്ദിവാരാ എന്റു നിലൈത്തിരുക്കിയുതു? അതൻ മുതൽക്കലാലു (കോടിക്കാലാലു) വൈവത്തവരു ധാരാ?”

7 “കാലൈ നടച്ചതിരാന്കണ്ണാ ചേരന്തു പാടിനു, അതു നികുമ്പന്തപോതു തേവതുകാരണു * മകിച്ചുകിന്നാലു ആറ്റപരിത്തനു!”

8 “യോദ്ധവേ, കടലു പ്രധിയിൻ ആമുഖിലിരുന്നു പായന്തപോതു, കടലൈത്ത തട്ടെ ചെമ്പയുമു പൊരുട്ടു വാപിലുക്കണ്ണാ അടൈത്തു തു ധാരാ?”

9 അപ്പോതു നാാൻ അതനെ മേകഷക്കാലുമും, അതനെ ഇരുണ്ണാലു പൊതിന്തു വൈവത്തേണ്ണു.

10 നാാൻ കടലുകു എവ്വലൈയൈ വകുത്തു. അതെ അടൈത്ത വാപിലുകുപ്പ പിന്ഩേനു നിരുത്തിയേണ്ണു.

11 നാാൻ കടലിടമു, നീ ഇതുവരെ വരലാമു, ഇത്തു അപ്പാലു അബ്ദി, ഉന്തു പെരുവുമുണ്ണാ അബുക്കാൾ ഇംകേ നിന്റു വിറുമു എന്നരേണ്ണു.

12 “യോദ്ധവേ, ഉം വാപ്പക്കൈയിലു എൻഹൈക്കാവുതു നീ കാലൈയൈ ആരമ്പിക്കുവോ, ഒരു നാാലെൽ തോടംകുവോ കുർമുട്ടിയുമാ?”

13 “യോദ്ധവേ, പ്രധിയൈപ്പ പിടിത്തു, തീയോരൈ അവരക്കണ്ണാ മഹരവിടംകാലിലിരുന്നു വെളി വരുമാരു ഉത്തരിവിട കാലൈവെയാരികു നീ കുർമുട്ടിയുമാ?”

14 മലൈക്കലൈയുമു പണ്ണത്തുക്കൈയുമു എൻതിലുക്കാലൈയിലു കാണാലാമു. പക്കാലാൻ പ്രധികു വരുമ്പോതു അഞ്ചിയിനുമാടിപ്പുക്കൈയുമുപോലു ഇന്ത ഇടംകാലിനു അമൈപ്പുക്കണ്ണാ (വട്ടവംക്കാൾ) വെളിത്തോണ്ണു. മുത്തിരൈയിടപ്പട്ട കാലിമണ്ണാനൈപ്പ പോലു അവ്വിടംകാലാൻവംകൊാൾനുമു.

15 മുട്ടത്തന്മാനാം ... ധാരാ? “അരിയാമൈമുണ്ണാ വാരിത്തക്കാലൈയു അരിവുരൈയൈ മരൈകുമു ഇമ്മകിന്നാൽ ധാരാ?”

16 ഇന്തയൈകുട്ടിക്കെക്കാൻ ഒരു വരുനെന്നപ്പോലു തയാരാകു, അതാവുതു യുത്തത്തുകുപ്പ തയാരാകു. തേവതുകാരണു “തേവനിനു മകണ്ണകാൾ.”

15 தீயோர் பகலொளியை விரும்பார்கள். பிரகாசமாக அது ஒளிவிடும்போது, அவர்கள் தீயக் காரியங்களைச் செய்யாதபடி தூக்குக்கும்.

16-^o யேப்பவே, கடல் புறப்படும் கடலின் ஆழமான பகுதிகளுக்கு நீ எப்போதாவது சென்றிருக்கிறாயா? சமுத்திரத்தின் அடிப்பகுதி யில் நீ எப்போதாவது நடந்திருக்கிறாயா?

17 மரித்தோரின் உலகத்திற்கு வழிகாட்டும் வாயிற்கதவுக்களை நீ எப்போதாவது பார்த்திருக்கிறாயா? மரணத்தின் இருண்ட இடத்திற்கு வழிகாட்டும் வாயிற்கதவுக்களை நீ எப்போதாவது பார்த்திருக்கிறாயா?

18 யோடுவே, பூமி எவ்வளவு பெரிய தென்று நீ உண்மையில் அறிந்திருக்கிறாயா? நீ இவற்றை அறிந்திருந்தால், எனக்குக் கூறு.

19.“யോപ്പവേ, ഓൺ എൻകിരുന്തു വരുകിയതു? എൻകിരുന്തു ഇറ്റൽ വരുകിയതു?

20 ଯୋପିଲେ, ତରିଯୈଯାଏ, ଶିରଳୀଯାଏ ଅବେ ମୁହମ୍ମଦ କୋଣାଟୁ ଚେଲଲ ମୁଧ୍ୟମା? ଅନ୍ତ ଇଟି ତିରୁକୁପ ପୋକୁମ ଵକକ୍ୟେ ନେ ଅଧିବାୟା?

“யோடுவே, நீ நிச்சயமாக இக்காரியங்களை அறிவாய். நீ வயது முதிர்ந்தவனும் ஞானியுமானவன். நான் அவற்றை உண்டாக்கியிருத்த நீ உயிரோடியுறுத்தாய் அல்லவா?*

“யോപബേ, പനിയെയുമ് കല്ലമുള്ളൈയുമ് വൈത്തിരുക്കുമ് പണ്ടചാലുക്കുൾ നീ എ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ? ചെന്നിരുക്കിരാധാ?

²³தொல்லவுகர் மிக் காலங்களுக்காகவும், போரும் யுத்தமும் நிரம் பிய காலங்களுக்காகவும், நான் பனியையும், கல்மழையையும் சேமித்து வைக்கிறேன்.

24யോദ്ധവേ, കുറിയൻ മേലെമുന്തു വരു
മിച്ചതിൽക്കു, അതു കിഴക്കുകു കാർ଱്റൈപ് പ്രധി
യെങ്കുമ് വീസ്സ് ചെയ്യമിച്ചതിൽക്കു നീ
എപ്പോതാവുതു ചെന്നിരുക്കിന്നായാ?*

25 யோடுவே, மிகுந்த மழுக்காக வானத் தில் பள்ளங்களைத் தோண்டியவர் யார்? இதிமுழுக்கத்திற்குப் பாதையை உண்டாக்கியவர் யார்?

26 யோடுவே, ஜனங்கள் வாழாத இடங்களிலும், மழையைப் பெய்யப் பண்ணுகிறவர் யார்?

²⁷ பாழான அந்திலத்திற்கு மழை மிகுஞ்சத் தண்ணீரைக் கொடுக்கிறது, புல் முளைக்க ஆரம் பிக்கிறது.

²⁸யോപ്പവേ, മമൈക്കുത് തകപ്പൻ (തന്ത്രാദി)

உண்டா? பனித்துளிகள் எங்கிருந்து
தோன்றுகின்றன?

29யോപാവേ, പനിക്കട്ടിക്കു താമ്പ്
ഉണ്ടാ? വാനിലിറുന്തു വിമുമ്പ് ഉന്നെ
പനിയെപ്പ് പിരുപ്പിക്കിരുവർ യാർ?

30 பாரையைப் போல் கடினமாக நீர் உறைகிறது. சமுத்திரத்தின் மேற் பரப்பும் உறைந்து போகிறது!

உண்மைத் தொகைற்று;
 31* நடச்சத்திக் கூட்டங்களை* நீ இணைக்கக்
 கூடுமா? மிருக சீரிஷ்டின்* கட்டை நீ
 ஆவிப்பத்து போய்யா?

32 யோடுபட வேண்டுமா? நீ சரியான நேரங்களில் விண்மீன் கூட்டங்களை வெளிக் கொண்ட முடியுமா? (துருவச்சக்கர நட்சத்திரமும் அதைச் சார்ந்த நட்சத்திரங்களும்) கருடியை* அதன் குட்டிகளோடு நீ வெளிநடத்த இயலுமா?

33) ഡോപ്പിലേ, വാൻന ആനുക്കിർ വിത്തിക്കണ്ണ നീ അറിവായാ? മുമ്പിയെ അവൈ ആനുമ്പ പാടിച്ച ചെമ്പയ ഉന്നാല് മദ്യത്രാ?

34. யோடுவே, நீ மேகங்களை உரக்கச் சூப்பிட்டு உன்னை மழையில் மூடும் படி தட்டனையிட முடியுமா?

35 மின்னல்களுக்கு நீ கூட்டளை பிறப் பிச்கக் கூடுமா? அவை உன்னிடம் வந்து, 'நாங்கள் இங்கு இருக்கிறோம். ஜூயா, உனக்கு என்ன வேண்டும்' எனக் கூறுமா? அவை எங்கென்குப் போகவேண்டுமென்று நீ விரும்புகிறாயோ, அங்கெல்லாம் அவை செல்லுமா?

36. “யോപുവേ, യാർ ഇന്നുക്കണ്ണ നൂൺ കലാക്കുകിരാറ്? അവർക്കുള്ളുണ്ടോ ആമുക നോന്തുത്തെ വൈപ്പവൻ ധാർ?”

37 யோடுவே, மேகங்களை என்னுமள விற்கும் அவற்றின் மழையைப் பொழியத் தாண்டும்படியும் நோனம் படைத்தவன் யார்?

38 அதனால் துகள்கள் சேறாக மாறி, அழுக்குகள் ஒன்றோடொன்று ஒட்டிக் கொள்கின்றன.

39. ‘‘யോപബേ, നീ ചിന്കചനകളുക്കു ഇരൈ തേടമുധ്യമാ? അവർന്തിന് പഴിത്ത കുട്ടി കളുക്കു നീ ഉണ്ടാക്കുന്നും?’’

40 அச்சினகங்கள் அவற்றின் குடைகளில் படுத்தி ருக்கின்றன. அவற்றின் இரையைத் தாக்குவதற்கு அவை புல்வினுள்ளே பதுங்கிக்கொள்கின றன.

⁴¹ කාක්කෙකක් කුරුණ්ස්කள් තේවනෙ නොක්කික තක්තුම්පොතුම්, ඉණාවින්යි අනුකමින්කම්

நடசத்திரக் கூட்டங்கள் புகழ்பெற்ற விண்மீன் கூட்டம். “எழு செகோரிகள்” எனவும் இது அழைக்கப்படும்.

மிருக சீரியஸ் புக்குப்பெற விண்மைன் கூட்டம். இது ஒரு வெட்டாத்தக்கரை னப் போலவோ, ஆற்றலுள்ள விரைனப்போலவோ தோன்றும்.

காடி புகழ்பெற்ற வினாமீன் கூட்டம். இது காடியைப்போவத் தொன்றும். ‘துருவச் சக்கரம் எனவும்’ அழகைப்பட்டும். இதனாலும் இருக்கும் சிறிய வினாமீன் கூட்டம் ஒரு சிறிய கருவியைப்பிடிக்காலும் கொண்டும்

அலையும்போதும் யோடுவே, அவற்றிற்கு உணவு ஊட்டுபவன் யார்? என்றார்.

39 “யോപാവേ, മലയാടുകൾ എ പ്രപോതു പിരുക്കിന്റെ എൻപതു ഉനക്കുത്ത് തെരിയുമാ? പെൻമാൻ കുട്ടിയെ സ്ത്രീ വരുത്തുക് തബനിക്കിന്റെക്കിന്റൊധ്യാ?

³ அம்மிருகங்கள் கீழே படுத்துக்கொள்ளும், அவற்றின் பிரசவ வளியை உணரும்போது, சூட்டிகள் பிறந்துவிடும்.

⁴ அக்குட்டி மிருகங்கள் வயல்களில் வலிமையாக வளரும். அவை தங்கள் தாய் விலங்குகளை விட்டுச் செல்லும், பின்பு அவை திரும்பி வராது.

“யോപാവേ, കാട്ടുക് കമുക്കതക്കണ്ണൾ സതന്ത്രിരമാക അലൈ വിട്ടവർ യാർ? അവൻറീൻ കയിരുക്കണ്ണൾ അരുത്തുവിട്ടവർ യാർ?”

6 பாலைவனம் காட்டுக் கழுதையின்
இருப்பிடமாகும்படி நான் (தேவன்)
செய்தேன். உவர் நிலத்தை அவை வாழு
மிடமாகக் கொடுக்கேன்.

7 காட்டுக் கழுதைகள் இரைச்சலான
ஊர்களை நோக்கி சிரிக்கும் ஒரு வனும்
அவற்றை அடக்கியாள முடியாது.

⁸ காட்டுக் கழுதைகள் மலைகளில் வாழும். அவை அவற்றின் மேய்ச்சலிடம். அங்கு அவை உண்பதற்கு இரைத் தேடும்.

“யോപ്പവേ, കാട്ടുക് കാണാണ് ഉന്നക്കുഴ
ചേരൈ പുരിയശ ചമ്മതിക്കുമാ? അതു ഉൻ
തൊழുവെൽത്തിലിൽ ഇരവില തഞ്ഞുമാ?”

களைக் கட்ட அவை அனுமதிக்குமா?
 11 காட்டுக் காளை மிகவும் பலம்
 வாய்ந்தது! உன் வேலைகளைச் செய்ய நீ
 ஆசினான நுழைக்குமா?

12 உன் தானியத்தைச் சேகரித்து உன் களஞ்சியத்திற்குக்கு* கொண்டுவரும் என அதை நம்புவாயா?

13⁴ “தீக்கோழி வியப்புற்று அதன் சிறகு களை அடிக்கும். ஆனால் தீக்கோழியால் பறக்க முடியாது, தீக்கோழியின் சிறகுகள் கொக்கின் சிறகுகளைப் போன்றவை அல்ல.

14 தீக்கோழி நிலத்தில் அதன் முட்டைகளை இடும், அவை மணவினால் வெப்பமுறும்.

15 யாரேனும் அதன் முட்டைகளின்மேல் நடக்கக்கூடும் என்பதையோ, சில காட்டு விலங்குகள் அவற்றை உடைக்கக்கூடும் என்பதையோ தீக்கோழி மறந்து விடுகிறது.

16 தீக்கோழி அதன் குஞ்சுகளை விட்டுச்

செல்கிறது. அவை தனக்குரியனவல்ல என்பதைப்போலாக அவற்றைக் கருதுகிறது (நடத்துகிறது). அதன் குழுக்கள் மரித்துப் போனால், அது வருந்துவதில்லை. அதன் உமைப்பு வீணானதுதான்.

17 ஏனெனில், நான் (தேவன்) தீக்கோழிக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கவில்லை. தீக்கோழி முட்டாள்தனமானது, நான் அதனை ஆவ்வாறு படைத்திருக்கிறேன்.

18 ஆனாலும் தீக்கோழி ஓடுவதற்கென எழுந் திருக்கும்போது, அது குதிரையையும் அதில் சவாரி செய்பவைனையும் பார்த்துச் சிரிக்கும். ஏனெனில் எந்தக் குதிரையையும் விட அதனால் வேகமாக ஓட இயலும்.

19. “யോപുവേ, നീ കുതിരയെക്കു അതൻ വലിമൈയെക് കൊടുത്തായാ? അതൻ പിപ്രിയലു പിപ്രിമയിരെ* വാന്നരച് ചെയ്തായാ?”

20 ଯୋଗୁଲେ, ନୀ କୁତୀରେସେ ଓରୁ ବେଟ୍ଟୁକ
ଶିଳୀଯେପ୍ପୋଳା, ବେକୁତ୍ତୁରାମ ତାଣ୍ଟା
ବେପ୍ପାଯା? କୁତୀର ଉରକ୍କ କଣେକ୍କିରଥୁ,*
ଅତୁ ଲିଙ୍ଗକଣେଳାପ ପଯପପାତୁକୁରିରଥୁ.

“குதிரை அதன் மிகுந்த வலிமையால் சந்தோஷப்படும். அது பூமியைத் தன் பாதங்களால் கீறி, விரைந்து போருக்கென ஒடி நுழையும்.

22 அச்சுக்கதைப் பார்த்துக் குதிரை
 நனகைக்கும் அது அஞ்சுவதில்லை! அது
 யுத்தத்திற்கஞ்சி (யுத்தத்திலிருந்து) ஓடு
 வகுவில்லை.

²³ குதிரையின் புறத்தே வீரனின் அம்பறாத் தூணி* அசையும். அதனை சவாரிச் செய் பவன் ஏந்தும் ஸ்டட்டியும் போர்க்கருவிகளும் சுரியனின் ஒளியில் பிரகாசிக்கும்.

24 குதிரை மிகவும் உனர்ச்சி வசப் படுகிறது! அது மூயிலில் மிக விரைந்தோடுகிறது* எக்காள சத்ததைக் குதிரை கேட்கும்போது அதனால் அமைதியாக இருக்க இயலாது.

15 எக்காளம் ஓவிக்கும்போது, குதிரை ஆர்ப்பாகிக்கும். அது யுத்தத்தைத் தூரத் திலேயே நுகரும்! அது அதிகாரிகளின் கட்டுங்களைனும் யுத்தத்தின் பிற ஓவிகளையும் வேற்றும்!

26. யோப்புவே, ராஜாளி அதன் செட்டை களை விரித்துத் தெற்கு * நோக்கிப் பறக்க வீசும் பின்காலமா?

நடவடிகாரமா? யோடுவே, நீ தான் சுழுகிடம் உயரே வானத்தில் பறக்கச் சொன்னாயா? மலை களின் உயரமான இடங்களில் அதன் கூட்டடைக் கட்டச் சொன்னாயா?

பிடிமயிர் இது குதிரையின் கழுத்துப் பகுதியில் இருக்கும்.

கணனக்கிறது இது குதிரை ஏற்படுத்தும் சுத்தம்.

அம்புக்காத்தாணி அம்புக்காத்தாணி என்று அழைப்பதற்கு மிகவும் வழக்கமாக இருக்கிறது.

அக்கறாத்துண
அது ... ஒடுக்கிறது
சென்ற சேவான்

28കുമുകു മലെ മുകപ്പിലെ വാഴുകിരുതു. മലേശ്ചിക്കരുമേ കുമുകിന് കോട്ടൈ*.

29അതൻ ഉയരമാണ് കോട്ടൈയിലിരുന്തു കുമുകു അതൻ ഇരൈയൈ നോക്കുമെന്നും. മികുന്ത തൂരക്കുളിവും ഇരൈയൈയുമെന്നുകൊബ്ലു പാർക്കക്കുധ്യമും.

30പിണാങ്കൾ ഇരുക്കുമിടത്തിലെ കുമുകുകൾ കുറുമും. അതൻ കുറുക്കൾ ഇരത്തുത്തെക്കുടിക്കുമും” എന്ന്റാൻ.

40 ²“യോപുവേ, നീ ചർവ വല്ലശമൈയും തേവനോടു വിവാതിത്തായും. തവരിമുള്ളതു കുമ്മമുട്ടൈവനാകു എന്നെന്നു നീ നിധായന്തീരത്തായും! നീ തവരു ചെയ്തായെന്നു ഇപ്പോതു നീ ഒപ്പുകു കൊണ്ടാവായോ? നീ എന്നുകുപ്പ് പതിലുകൂടാവായോ?” എന്ന്റാൻ.

3 അപ്പോതു യോപു, തേവനുകുപ്പ് പതി ഉരൈത്താൻ. അവൻ:

4“നാൻ പേചവുതുകുമും തകുതിയുംവൻ! * നാൻ ഉമ്മിടിമും എന്നു കുമ്മധ്യമും? നാൻ ഉമകുപ്പ് പതിലുകുമുംവായാതു! നാൻ എന്നുകൊക്കുണ്ടാൽ വായിൻ മീതു വൈപ്പേൻ.

5“നാൻ ഒരു മുരൈ പേചിനേൻ, ആണാലു നാൻ മീന്നുടുമും പേചമാട്ടേൻ. നാൻ ഇരു മുരൈ പേചിനേൻ, ആണാലു, ഇനിമേലുകുമുംവുമും കുമ്മാട്ടേൻ” എന്ന്റാൻ.

6 അപ്പോതു പുയലിരുന്തു കർത്തരമീന്നുടുമും യോപുവിടപ്പേചിനാരു. കർത്തര,

7“യോപുവേ, ഉം ഇടൈയൈകുട്ടിക്കൊண്ടു നാൻ ഉന്നിടിമും കേടകപ്പോകുമുകുവികളുകുപ്പ് പതിലുകുരു,

8“യോപുവേ, നാൻ നിധായമുംവൻനുരു നീ നിഞ്ഞുകീരാധാ? എന്നുകൊക്കുമുംവായാകുകുകുവുതാലു, നീ സാന്കുമുംവാണുകുകൊട്ട നിഞ്ഞുകീരാധാ!”

9“യോപുവേ, ഉം കർഷകൾ തേവനുതൈയകരംക്കുണ്ടപ്പോന്തു വലിമൈയൈയൈവനാവാ? ഇഡിപോവു മുഖംകു വല്ല തേവനുതൈയകരാലുപ്പോന്തു മകിമൈയൈയുമും, മേംമൈയൈയുമും നീ ഉട്ടുത്തിക്കൊണ്ടു മുഡ്യുമും.

10“നീ തേവനുപ്പേ പോവിരുന്താലു, പെരുമൈയൈന്തു ഉംനു നീയേ മകിമൈപ്പട്ടുത്തിക്കു കൊണ്ടാലുമുഡ്യുമും. നീ തേവനുപ്പേ പോവിരുന്താലു, ആഉടൈയൈപ്പോന്തു മകിമൈയൈയുമും, മേംമൈയൈയുമും നീ ഉട്ടുത്തിക്കൊണ്ടു മുഡ്യുമും.

11“നീ തേവനുപ്പേ പോവിരുന്താലു, ഉം കോപ്തുതെ വെണിപ്പട്ടുത്തി അകന്കാരമുളാ ഇന്നംകുണ്ടാൽ തന്നാടിക്കു മുഡ്യുമും. അന്തു അകന്കാരമുളാ ഇന്നംകുണ്ടാൽ താമുമൈയുംഡോരാക്കു. തീയോറ നിന്മകുമിടത്തിലേയേ അവർക്കുണ്ടാൽ നഷക്കിവിടു.

12“ഔമും, യോപുവേ, അന്തു അകന്കാരമും നിരമ്പിയു ഇന്നംകുണ്ടാലുപ്പോൾ, അവർക്കുണ്ടാൽ താമുമൈയുംഡോരാക്കു. തീയോറ നിന്മകുമിടത്തിലേയേ അവർക്കുണ്ടാൽ നഷക്കിവിടു.

കോട്ടൈ പാതുകാപ്പിരുന്നു ഉയർന്തു, വലിയ ചുവർക്കുണ്ടാലുതൈയകുട്ടിപ്പും അല്ലെങ്കു നകരുമും. തുക്കിയുംവൻ മുക്കിയമുംവൻ.

13 അകന്കാരമുളാ ഇന്നംകുണ്ടാൽ എല്ലോരെയുമും മണ്ണാഞ്ഞുകുകും പുതെത്തുവിടു. അവർക്കുണ്ടാലു തുനിയാലു കുറ്റി അവർക്കുണ്ടാൽ കംബലരഹകുകും വൈവുത്തുവിടു.

14“യോപുവേ, ഉംനാലു ഇക്കാരിയംക്കുണ്ടാലു ചെല്ലാമും ചെമ്പ്പു മുട്ടുതാലു, അപ്പോതു നാൻ കൂടു ഉംനു വാഴുത്തുവേൻ. ഉംനു ചൊന്തു ആമ്രലാലു ഉംനു നീ കാപ്പാർന്നിക്കൊണ്ടാക്കുകും എന്പതെ നാൻ ഓപ്പകൊണ്ടുവേൻ.

15“യോപുവേ, പികെമോത്തൈ നീ കവനിതുപ്പ് പാരു. നാൻ (തേവൻ) പികെമോത്തൈ* ഉംനാടാക്കിനേൻ, ഉംനു നൈയുമും ഉംനാടാക്കിനേൻ. പികെമോത്തൈ പശക്കപ്പോതു, പുലശവുതു തിന്കിരുതു.

16 പികെമോത്തൈ ഉമ്പു മികുന്തു വലശമൈ പൊരുന്തിയതു. അതൻ വയിർന്നിന്തുകൊക്കുണ്ടാലു വലശമൈ മിക്കവൈ.

17 പികെമോത്തൈ വാലു കേതുഗു മരത്തൈപ്പോലു ആമ്രലാലു കാണാപ്പട്ടുകീരുതു. അതൻ കാലു തക്കുകുണ്ടാൽ മികുന്തു പലമുളശവൈ.

18 പികെമോത്തൈ എലുമ്പുകൾ വെൺകലമുപോന്തു പലമുളശവൈ. അതൻ കാലകൾ ഇരുമ്പുകു കമ്പിക്കുണ്ടപ്പോന്നുവൈ.

19 “നാൻ (തേവൻ) ഉംനാടാക്കിയും മിരുകന്തുകുണ്ടാൽ പികെമോത്തൈ മികവുമും വിയക്കുത്തുക്കുതു. ആണാലു നാൻ അതെ വെല്ല (തോർക്കുചിക്ക) മുഡ്യുമും.

20 കോട്ടു മിരുകന്കുണ്ടാൽ വിണായാടുമും മലേക്കിലും വാരുമും പുലശവുപ്പ് പികെമോത്തൈ തിന്കിരുതു.

21 താമരയൈകുകൊഡിക്കിന്* കീഴു പികെമോത്തൈ പട്ടുത്തിരുക്കീരുതു. അതു ഉണ്ണായിലുണ്ടാ ചേർന്നിലുണ്ടാ നാണാക്കുണ്ടാ കീഴു മരൈന്തുകുകൊണ്ടാം.

22 താമരയൈകുകൊഡിക്കിൽ അവൻ മരൈന്തുകുകുവുമും അതു മരൈന്തുകുവുമും അവൻ മരൈന്തുകുവുമും അവൻ മരൈന്തുകുവുമും അതു വാരുമും.

23 നീയിലു വെണ്ണുമും പെരുക്കെകുത്തുതാലു, പികെമോത്തൈ ഓട്ടിപ്പോയും വിപാതു. യോർത്താൻ നീയിലു തന്നാടിരുന്നു അതൻ മുകുത്തിലു അഡിതുവാലുമും അതു അനുശാതു.

24 പികെമോത്തൈ കണ്ണകുണ്ടാൽ ഓരുവനുമും കുറുടാക്കി അതുനു വലശമൈലു അകപ്പട്ടുവുമും മുഡ്യുമും.

41 “യോപുവേ, ഉംനാലു വിവിധാ താനാടിന്* ഒരു താണാടിവിനാലു പിഡിക്കുണ്ടാൽ പികെമോത്തൈ ഇതു എന്നു വിലംകു എന്നു ഉരുത്തിയാക നമകുത്തുതെരിയാതു. ഇതു കാണാടാ മുകുമാക്കുവെ അല്ലെങ്കു ധാന്യാകവോ ഇരുക്കുവെ.

താമരയൈകുകൊഡി ഇരുവകൈ മരമും. അതൻ ഇലൈക്കുണ്ടാ നീമുളൈക്കു കൊടുക്കിന്നന്നാണ്.

വിവിധാതാനാടി ഇതു എന്നു വിലംകു എന്നു ഉരുത്തിയാക നമകുത്തുതെരിയാതു. ഇതു കാണാടാ മുകുമാക്കുവെ അല്ലെങ്കു ധാന്യാകവോ ഇരുക്കുവെ. താമരയൈകുകൊഡിക്കുണ്ടാ നീമുളൈക്കു കൊടുക്കിന്നന്നാണ്.

മുധ്യമா? அதன் நாலை உண்ணால் ஒரு கயிற்றினால் கட்டமுடியுமா?

²யோடுவே, விவியாதானின் மூக்கில் ஒரு கயிற்றை நூழைக்கமுடியுமா? அல்லது, அதன் தாடையில் ஒரு ஆணியைச் செருகமுடியுமா?

³யோடுவே, அதனை விடுதலைச் செய்ய மாறு விவியாதான் உன்னை இரந்து வேண்டுமா? மென்னமயான சொற்களால் அது உன்னோடு பேசுமா?

⁴யோடுவே, விவியாதான் உன்னோடு ஒரு ஒப்புதம் செய்துகொண்டு என்றென்றும் உன்குச் சேவை புரிய வாக்குறுதி தருமா?

⁵யோடுவே, நீ விவியாதானோடு ஒரு பறவையிடம் விளையாடுவதைப்போன்று விளையாடுவாயா? உன் பணி ப்பெண்கள் அதனோடு விளையாடுமாறு அதனை ஒரு கயிற்றனல் கட்டுவாயா?

⁶யோடுவே, மீன் பிடிப்போர் உன்னிட மிருந்து விவியாதானை வாங்க முயல்வார் களா? அவர்கள் அதைத் துண்டுகளாக்கி, வியாபாரிகளுக்கு அதை விற்பார்களா?

⁷யோடுவே, நீ விவியாதானின் தோலிலோ அல்லது தலையிலோ ஸட்டியை ஏறிய (வீசி) முடியுமா?

⁸யோடுவே, நீ விவியாதானைத் தாக்க ஒருமுறை முயன்றால், பின்பு ஒருபோதும் அதனைச் செய்யமாட்டாய்! எத்தகைய யுத்தம் நடக்கும் என்பதைச் சற்றே யோசித்துப்பார்!

⁹நீ விவியாதானைத் தோற்கடிக்க முடிய மென எண்ணினால் அதை மறந்து விடு! எந்த நம் பிக்கையும் இல்லை! (நம் பிக்கை யற்றுப் போவாய்)! அதைப் பார்த்தாலே பதி (அச்சம்) விளையும்!

¹⁰அதனை எழுப்பிக் கோபமுறுத்த எந்த மனிதனுக்கும் தைரியம் (துணிவு) இல்லை. ஒருவனும் என்னை எதிர்த்து நிற்க முடியாது!*

நான் (தேவன்) ஒருவனுக்கும் கடமைப் பட்டவன் அல்லன். பரலோகத்தின் கீழ் உள்ளைவ அனைத்தும் எனக்குரியன.*

¹²யோடுவே, விவியாதானின் கால்களைப் பற்றியும் அதன் வலிமை, அழசிய வடிவம் ஆசியவற்றைப்பற்றியும் நான் உனக்குக் கூறுவேன்.

¹³ஒருவனும் அதன் தோலைக் குத்தி ப் பிளங்கமுடியாது. அதன் தோல் ஒரு கேடயத் தைப் போன்றது!*

¹⁴விவியாதானின் தாடையைத் திறக்கு மாறு செய்ய ஒருவனும் அதனை வற்புறுத்த

முடியாது. அதன் வாயிலுள்ள பற்கள் ஜனங்களைப் பயமுறுத்தும்.

¹⁵விவியாதானின் முதுகில் இறுக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ள கேடய வரிசைகள் காண ப்படும்.

¹⁶அக் கேடயங்கள் காற்றும் நுழைய முடியாதபடி இறுகிப் பிணைந்திருக்கும்,

¹⁷கேடயங்கள் ஒன்றோடொன்று இணைந்திருக்கும். அவை பிரிக்க முடியாதபடி ஒன்றோடொன்று இறுக்கமாக இணைக்கப் பட்டிருக்கும்.

¹⁸விவியாதான் தும்மும்போது, மின்னல் மின்னுவதைப் போன்றிருக்கும். அதன் கண் கள் உதயகால ஓளி போல் பிரகாசிக்கும்.

¹⁹அதன் வாயிலிருந்து தீப்பந்தங்கள் வெளி வரும். நெருப்புப் பொறிகள் வெளிப்படும்.

²⁰கொதிக்கும் பானெனயின் அடியில் எரியும் புதரைப்போல் விவியாதானின் முக்கிலிருந்து புகை கிளம்பும்.

²¹விவியாதானின் மூச்ச நிலக்கரியை எரிக்கும், அதன் வாயிலிருந்து நெருப்பு ஏழும்பும்.

²²விவியாதானின் கழுத்து மிகுந்த வல்ல மை கொண்டது. ஜனங்கள் பயந்து அதனிட, மிருந்து ஒடிப்போகிறார்கள்.

²³அதன் தோலில் மிருதுவான பகுதி கிடையாது. அது இரும்மைப்போல கடின மானநுது.

²⁴விவியாதானின் இருதயம் பாறையைப் போன்றது. அதற்கு அச்சம் கிடையாது. (அது அஞ்சுகவதில்லை). அது எந்திரத்தின் அடிக்கல்லைப் போல் கடினமாயிருக்கும்.

²⁵விவியாதான் எழுகையில் வலியோர் அஞ்சவர். விவியாதான் வாலை வீசும்போது அவர்கள் ஓடிவிடுவர்.

²⁶வாட்கள், ஸட்டிகள், மற்றும் வல்லயம் விவியாதானைத்தாக்கும் ஆணால் அவையே எசிறி விழும். அக்கருவிகள் அதைத் காயப் படுத்துவதேயில்லை!

²⁷விவியாதான் இரும்மைப்புல்லைப்போல உடைக்கும். உஞ்சதுப்போன (அரித்துப் போன) மரத்தைப்போன்று அது வெண்கலத்தை உடைக்கும்.

²⁸அம்புகள் விவியாதானை ஒடச் செய்யாது, உலர்ந்த புல்லாய் பாறைகள் அதனின்று விலகி வீழும்.

²⁹பெருந்தடிகள் விவியாதானைத் தாக்கும் போது, அவற்றை அது புல்லாய் உணரும். மனிதர் அதன் மீது ஸட்டிகளை எறியும் போது, அது சிரிக்கும்.

³⁰கடினமான, கூரிய, உடைந்த, மட்பான் தட்சின் துண்டுகளைப் போல், விவியா தானின் உடம்பின் அடியிலுள்ள தோல் இருக்கும். தாற்றுக்கோலைப் போன்று அது சேற்றின் மீது அடையாளமிட்டுச் செல்லும்.

³¹கொதிக்கும் பானெனயைப் போன்று விவியாதான் தண்ணீரைக் கலக்குகிறிதழு.

ஒருவனும் ... முடியாது ஒருவனும் எழுந்து நின்று அதனோடு போரி முடியாது.

நான் ... உரியன் “விவியாதானை நெருங்கிய ஒருவனும் உயிராடு மீண்டதில்லை -விண்ணனி சீழ் உள்ள ஒருவன் கூட.”

அதன் மெல் ... போன்று “கடிவாளத்தால் ஒருவனும் அதனை நெருங்க முடியாது.

പാണ്ണയിൻ കൊതിക്കുമെന്നെന്നെയൈപ്പോൻ്റു അതു കുമ്മിക്കണ്ണ് എழുപ്പുമും.

³²വിവിധാതാൻ നീന്തുമ്പോതു, അതൻ പിൻനേ ഒരു പാതയൈ വിട്ടുക്കുശല്ലുമും. അതു തണ്ണൻ്റെരുക്കുമും, അതൻ പിൻനേ വെള്ളമൈയാൻ നുരൈയൈതു തണ്ണൻിക്കുശല്ലുമും.

³³വിവിധാതാനെന്നു പോൻ്റു ഉളിക്കിലും വേമുന്നു മിറുകമുമും ഇല്ലൈ. അച്ചമിന്റീ പതേക്കപ്പെട്ട മിറുകമും അതു.

³⁴കർവ്വമും മിക്ക മിറുകങ്ങളും വിവിധാതാൻ നുകപ്പോടു പാർക്കുമും. അതു എല്ലാ കാട്ടുമിറുകങ്ങളുകുമും അരാചൻ. കർത്തരാകിയ നാൻ വിവിധാതാനെന്നു പതേത്തേൻ!” എന്ന്റാര്.

യോപ കർത്തരുക്കുപ്പ പദില സൗരീന്യാൻ

42 അപ്പോതു യോപ കർത്തരുക്കുപ്പ പദിലിനിത്താൻ. യോപ,

²“കർത്താവേ! നീർ എല്ലാവർന്നൈയുമും ചെയ്യ വല്ലവർ എന്പതെ നാൻ അറിവേൻ. നീർ തിപ്പടമിടുകിന്റീർ, എത്താലുമും ഉമതു തിപ്പടക്കണ്ണ മാർത്തവോ, തടുക്കവോ മുഴിവുതില്ലേ.

³“കർത്താവേ, നീർ ഇക്കേൾവിയൈക്കേപ്പോര്: ‘ഇമ്മുത്തന്നമാൻ കാറിയാങ്ങളും കൊഞ്ചിയിൽക്കൊഞ്ചിയുകുമും ഇന്ത അന്ത്രാനി ധാരാ?’”
“കർത്താവേ, നാൻ പുരിന്തുകൊണ്ടാതവർന്നൈരക്കുരിത്തുപ്പ് പേശിയേൻ. എന്നാലും പുരിന്തുകൊണ്ണാണു മുട്ടാത മികുന്ത വിയക്കത്തക്കക്കാരിയാങ്ങളുപ്പ് പുന്റിപ്പ് പേശിയേൻ.”

⁴“കർത്താവേ, നീർ എന്നിടമും, “യോപവേകവൽക്കാൻ, നാൻ ഉണ്ണേനു പേക്കേവേൻ, നാൻ ഉണ്ണിടമും കേൾവിക്കണ്ണാക്കേട്ടേപേൻ, നീ എന്നകുപ്പ് പദില സൗരവായ്” എന്നീർ.

⁵“കർത്താവേ, മുന്പു, നാൻ ഉമ്മൈക്കുരിത്തുകുരുക്കിയേൻ. കർത്താവേ, നാൻ മണിന്റുപ്പുകുരുക്കിയേൻ. ഒരു തുക്കിയിലുമും ചാമ്പിലിലുമും ഉട്ടകാരന്തുകൊണ്ടേ,* എൻ ഇരുതയെത്തയുമും എൻ വാമ്പുക്കണ്ണയുമും മാർത്തിക്കൊണ്ണാണു ഉരുതിയിക്കിയേൻ” എന്നരാൻ.

⁶“കർത്താവേ, നാൻ എന്നെനക്കുരിത്തുവെക്കമുരുക്കിയേൻ. കർത്താവേ, നാൻ മണിന്റുപ്പുകുരുക്കിയേൻ. ഒരു തുക്കിയിലുമും ചാമ്പിലിലുമും ഉട്ടകാരന്തുകൊണ്ടേ,* എൻ ഇരുതയെത്തയുമും എൻ വാമ്പുക്കണ്ണയുമും മാർത്തിക്കൊണ്ണാണു ഉരുതിയിക്കിയേൻ” എന്നരാൻ.

കർത്തർ യോപവിനി ശൈലവത്തെ
മീനാടുമും അണിക്കിന്നാര്

⁷“കർത്തർ യോപവിനി പെസിമുട്ടിക്ക പിന്പു, അവർ തേമാനിവിരുന്തു വന്നതു എലിപ്പാചിടമും പേശിനാര്. കർത്തർ എലിപ്പാചാ നോക്കി,

“നാൻ ഉണ്ണിടുമും ഉന്തു ഇരണ്ണു നന്നപരക്കിടുമും കോപാമാഗിരുക്കിയേൻ. എന്നെനില, നീന്കൾ എന്നെന്പുന്റെ ചുരുക്കിയ കണ്ണാക്കുകുശല്ലൈ. യോപവേ എന്നെന്പുന്റെ പുന്റിയ ചരിയാൻ ചെയ്തിക്കണ്ണാക്കുകുശല്ലൈ. ആണാലും യോപ എന്തു താഴൻ താഴൻ ചെയ്തിക്കണ്ണാക്കുകുശല്ലൈ. ⁸ഒന്നേവു ഇപ്പോതു എലിപ്പാചേ, എഴു കാണാക്കണ്ണായും എഴു ആട്ടുകുടാക്കക്കണ്ണായും കൊണ്ണു വാ. അവർന്നൈ എന്തു താഴൻ യോപവിനി ജൈപമും ചെയ്വാൻ. നാൻ അവൻ ജൈപത്തിന്റുകുപ്പ് പതിശിപ്പേപോന്നു. ഉനക്കുരിയ തണ്ണെന്നൈയും അപ്പോതു നാൻ ഉനക്കുരി അണിക്കമാട്ടേണ്. നീ മികുന്ത മുട്ടാക്ക ഇരുന്തതാലും നീ തണ്ണിട്ടുകപ്പെട്ടേണ്. നീ എന്നെന്പുന്റെ ചരിയാനു തകവലൈക്കു കുറവില്ലൈ. ആണാലും എന്നു താഴനാകിയ (പണിയാളാകിയ) യോപ എന്നെന്പുന്റെ പുന്റിയ ചരിയാൻ കുരുതുക്കണ്ണാക്കുഹിനാന്.” എന്ന്റാര്.

⁹ഒന്നേവു തേമാനിനു എലിപ്പാകുമും, കുക്കിയ നാൻ പില്പതാതുമും, നാകമാവിനു കോപാപ്പാറുമും കർത്തരുക്കുകുപ്പ് കീഴുപ്പാടിന്തകാരാകൾ. അപ്പോതു കർത്തർ യോപവിനി ജൈപത്തിന്റുകുപ്പ് പദിലിനിത്താര്!

¹⁰യോപ അവന്തു നന്നപരക്കാരുക്കാക്കുജൈപമും ചെയ്താൻ. തേവൻ യോപവേ മീനാടുമും വെற്റിപെരുച്ചും ചെയ്താർ. കർത്തർ യോപവുകുകു മുൻപിരുന്തതെക്കു കാട്ടിലുമും ഇരണ്ണു മുടംപരകാക്കു എല്ലാക്കവർന്നൈയുമും കൊണ്ടുകാര്. ¹¹യോപവിനി എല്ലാ ചക്രാരരാക്കുളും, ചക്രകാരിക്കുളും അവനെ അനിന്ത അഞ്ഞെന്തു ജൈനങ്കൾകും യോപവിനി വീട്ടിൽക്കു വന്നതാരകൾ. അവർക്കൻ യോപവോടു സൂടു ഒരു പെരിയ വിരുന്തുങ്ങാവു ഉട്ടകൊണ്ടാരകൾ. അവർക്കൻ യോപവുകു ആരുതലുകുറിനാരകൾ. കർത്തർ യോപവുകു മികുന്ത തോല്ലവലക്കണ്ണാക്കുകൊണ്ടുതെക്കാക്ക അവർക്കൻ വരുന്താരകൾ. ഒവിലും വാഗ്രാം ഒവിലും വെഞ്ഞിക്കാരകൾ*. ഒരു പൊന്ന് മോതിരമുമും യോപവുകുകുകുകൊണ്ടുതാരകൾ.

¹²യോപവിനി വാമ്പുക്കൈയിൽ മുതലപക്കുതിയൈക്കു കാട്ടിലുമും ഇരണ്ണപാമും പരുതിയൈക്കു കർത്തർ ആചീരവതിതകാരാ! യോപവുകു 14,000 ആടുകളുമും, 6,000 ഒട്ടകങ്കളുമും, 2,000 പചകങ്കളുമും, 1,000 പെണ്ണ കമ്മുതൈകളുമും ചൊന്തമാക്കു ഇരുന്തണ. ¹³യോപവുകു ഏഴു മകൻകളുമും മുൻപു മകൻകളുമും ഇരുന്താരൻ. ¹⁴യോപ, മുളബ്ദ മകണ്ണകു എമീഡാൻ എന്നു പ്രീറ്റാൻ. യോപ, ഇരണ്ണപാവതു മകണ്ണകുകുകു കേര്ത്തിയാൻ എന്ന്റു പെയ

ഭേദിനിക്കാരാ “കേവിതാ” തന്നെതയരകൾിനു കാലത്തിലു പയന്പാടുകപ്പെട്ട നാണ്ണയമും പാരക്കു ആചി: 33:19, യോകവാ 24:32.

നാണ് ... കൊണ്ണു തങ്കൾ മികുന്ത തുകക്കെത്തെവിലുമും പൊറുട്ടു ജൈനങ്കൾ തുകണിലുമും ചാമ്പിലുമും ഉട്ടകാരന്തിരുപ്പാ.

രിട്ടാൻ. മുൻ്റാവതു മകൾക്കുക കേരേ
നാപ്പുക എന്റു പെയർ കൊടുത്താൻ.

15 തേച്ചത്തില് യോപവിൻ മകൾക്കോ മികുന്ത
അമുഖികളാക ഇരുന്താറ്റകൾ! യോപ, അവന്തു
മകൾക്കുകുമ ചൊത്തി ലുഡാ പാക്ത്തൈക
കൊടുത്താൻ. ആവർക്കണിൻ ചകോതരർക്കളെപ്
പോലുവേ ചൊത്തില് അവർക്കുമ പംക്കൈപ്
പെന്റ്രാർക്കൾ.

sw16 അവവാരു യോപ ഇന്നുമ 140 ആൺ
ടക്കൾ വാழ്ന്താൻ. അവന്തു പിൻ്റൈൾ
ക്കണ്ണയുമ, പേപ്രപ്പിൻ്റൈൾക്കണ്ണയുമ, പേരാർ
ക്കണിൻ പിൻ്റൈൾക്കണ്ണയുമ, പേരാർക്കണിൻ പേരാർ
ക്കണ്ണയുമ പാര്ക്കുമ്പാറി അവൻ വാழ്ന്താൻ.
17 പിൻ്പു യോപ മരിത്താൻ. യോപ ഒരു
നല്ല വാഴുക്കൈക്കയെ വാഴ്ന്താൻ. അവൻ
മിക്കവുമ മുതിര്ന്തവനാകുമവരെ വാഴ്ന്താൻ.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/acrasianfontpack.html>